

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN 11-12-13-14-15-16-17-18-19-20

VERGADERINGENVANDECEMBER1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1994

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS-V

DECREET TOT BEVORDERING VAN DE ECONOMISCHE EXPANSIE IN HET
VLAAMSE GEWEST

DECREET TOT OPRICHTING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBE-
LEID

DECREET TOT REGELING VAN DE RECLAME EN SPONSORING OP RADIO EN
TELEVISIE
DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET RECHTSPOSITIE
PERSONEELSLEDEN GEMEENSCHAPSONDERWIJS

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VLAAMS FONDS VOOR SOCIALE
INTEGRATIE VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP

GEBRUIK VAN HET NEDERLANDS IN EUROPESE INSTELLINGEN

MESTACTIEPLAN

MIDDELENBEGROTING 1994

PROGRAMMADECREET 1994

VERZOEKSCRIFTEN

Inhoud

Nr. 11 Woensdag 1 december 1993

Berichten van verhindering, blz. 265

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering, blz. 265

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de eenzijdige vaststelling van het minimum-ereloonbarema in de sociale huisvestingssector, blz. 266

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de promotie van de verkoop van individuele verbrandingsovens zonder filter als alternatief voor selectieve ophaling en huisvuilzakbelasting, blz. 267

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het uitstellen van de aanleg van fietspaden langs de weg Bree-Bilzen, blz. 268

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het niet toepassen van de omzendbrieven inzake het bouwen in woonparken, blz. 270

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over een mogelijke verdaging van De Gordel in 1994 wegens de vijftigste verjaardag van de bevrijding, blz. 271

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse Energie Holding, blz. 272

Spreekers : de heren S. De Clerck, F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands bij het Europees Merkenbureau

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands als officiële taal bij de Europese instellingen, blz. 276

Spreekers : de heren F. Van den Eynde, J. Gabriels, M. Olivier

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
- 430 (1993-1994) - Nr. 1

Bespreking, blz. 279

Spreekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, J. Gabriels, F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 282

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de definitie van familiaal bedrijf in het kader van het Mestactieplan

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een politiek akkoord betreffende de wijziging van het Mestactieplan, blz. 282

Spreekers : de heren A. Denys, F. Vandebroucke, mevrouw V. Dua, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie
- 412 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmen, blz. 288

Hoofdelijke stemming, blz. 289

Spreekers : de heren D. Van Mechele, H. Van Denderen, mevrouw M. Dillen

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V

- 408 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Hoofdelijke stemming, blz. 292

Spreekers : de heren L. Appeltans en L. Van Nieuwenhuysen

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 1 juli

1992 tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid - 414 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 293

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

- 399 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 294

Hoofdelijke stemming, blz. 296

Ontwerp van decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest

- 361 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 297

Spreeker : de heer J. Caubergs

Hoofdelijke stemming, blz. 299

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer R. Swinnen c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
- 395 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 300

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid
- 434 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 301

Spreeker : de heer J. Geysels

Met redenen omklede motie van de heren F. Dewinter en G. Annemans tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid
- 435 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 302

Met redenen omklede motie van de heren J. De Mol en J. Caudron tot besluit van de op 21 oktober 1993 door de heer J. De Mol in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn verklaring om het moratorium voor BPA's te versoepelen
- 433 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 304

Spreekers : de heer J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heren A. Denys, J. Caudron, J. Van Eetvelt, J. Caubergs, E. Van Rompuy, J. Geysels

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
– 430 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 308
Sprekers : de heren J. Geysels, W. Verreycken, P. Van Grembergen

Voorstel van motie van overeenstemming van de heer J. Taylor c.s. betreffende het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 436 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 310

Regeling van de werkzaamheden, blz. 311

Nr. 12 Maandag 13 december 1993

Berichten van verhindering, blz. 313

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 313

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 313

Verslagen
Indiening, blz. 313

Tekst aangenomen door de commissies
Indiening, blz. 315

Jaarverslagen
Indiening, blz. 315

Besluiten van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 316

Ministeriele besluiten
Indiening en verwijzing, blz. 316

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 316

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 316

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 316

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 316

Samenstelling van een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 317

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 41' (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking

Algemene toelichting, blz. 317
Spreker : de heer J. Taylor, verslaggever

Financien en begroting, blz. 323
Sprekers : de heren S. Platteau, E. Van Rompuy, M. Didden, W. Verreycken, C. Lisabeth, H. Schiltz, J. Geysels, A. Denys, minister N. De Batselier, minister W. Demeester-De Meyer

Brussel, blz. 344
Sprekers : Mevrouw S. Creyf, de heren J. Van Hauthem, E. Van Rompuy, F. Dewinter, F. Dielens, A. De Boeck, E. Van Vaerenbergh, H. Suykerbuyk, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 360

Bijlage
Vraag om uitleg, blz. 361

Nr. 13 Dinsdag 14 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata)

en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 365

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Breyne, J. Timmermans, A. Denys, mevrouw M. Vogels, de heren J. Caudron, E. Van kompuj , F. Vermeiren, J. Van Eetvelt, M. Olivier, minister N. De Batselier, minister T. Kelchtermans

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, blz. 382

Sprekers : de heer W. Taelman, mevrouw A. Leysen, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 388

Nr. 14 Dinsdag 14 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 391

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid (Voortzetting), blz. 391

Sprekers : de heer G. Annemans, mevrouw A. Leysen, de heren R. Swinnen, J. Tavernier, C. Moors, L. Appeltans, A. Denys, L. Dierickx, minister L. Van den Bossche, minister L. Detiège

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, blz 410

Sprekers : de heren L. Pierco en G. Cardoen

Mededeling van de voorzitter, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken (Voortzetting), blz. 413

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, R. Vanlerberghe, J. Tavernier, H. Lauwers, R. Van Hooland, M. Van der Poorten, P. Dewael, E. Van Rompuy, minister L. Van den Bossche, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 435

Nr. 15 Woensdag 15 december 1993 **Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 437

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede

aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, blz. 437

Sprekers : de heren L. Bril, J. Sleenckx, P. Deprez, S. De Clerck, F. Wymeersch, D. Van Mechelen, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Dewael, J. Ulburghs, A. Denys, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, M. Maertens, E. Schuermans, minister L. Detiège, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 463

Nr. 16 Woensdag 15 december 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 465

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 456
Sprekers : de heren M. Verwilghen, H. Brouns, X. Buisseret, J. Timmermans, A. Denys, F. Wymeersch, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer J. Van Looy, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, M. Capoen, A. Arts, minister N. De Batselier

Media, blz. 488

Sprekers : de heren P. Chevalier, H. Van Dienderen, S. De Clerck, A. Denys, mevrouw M. Dillen, de heren M. Bartholomeeussen, W. Seeuws, E. Van Rompuy, H. Olaerts, F. Sarens, minister N. De Batselier, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 506

Nr. 17 Donderdag 16 december 1993
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 507

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 507

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en Gezondheid, blz. 507
Sprekers : de heren G. Anthuenis, L. Goutry, M. Maertens, mevrouw L. Maximus, de heren K. Van Overmeire, H. Van Wambeke, E. Van Vaerenbergh, mevrouw M. Vogels, de heren M. Olivier, B. Vandendriesche, J. Geysels, minister W. De-

meester-De Meyer, minister L. Detiège

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap
- 392 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 528
Artikelsgewijze bespreking, blz. 528

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in

Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 530
Sprekers : de heren M. Van Peel, F. Dewinter, W. Seeuws, L. Hancké, J. Geysels, F. De Man, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 536

Nr. 18 Donderdag 16 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 537

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur (Voortzetting), blz. 537
Sprekers : de heren P. Dewael, W. Seeuws, P. Hostekint, F. De Man, M. Van Peel, J. Geysels, E. Van Rompuy, H. Lauwers, A. Denys, L. Hancké, L. Dierickx, L. Peeters, E. Beysen en minister H. Weckx

Openbare Werken en Vervoer, blz. 559
Sprekers : de heren E. Beysen, J. Ansoms, W. Verreycken, J. De Mol, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, H. Schiltz, F. Van den Eynde, mevrouw M. Dillen, minister T. Kelchtermans en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 585

Nr. 19 Vrijdag 17 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 587

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de alge-

mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, blz. 587

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, F. Van den Eynde, L. Van Nieuwenhuysen, D. Van der Maelen, S. De Clerck, J. Ulburghs, P. Van Grembergen, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Dierickx, G. Annemans, E. Van Rompuy, F. Vergote, A. Denys, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 613

Nr. 20 **Vrijdag 17 december 1993**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 615

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 615

Verzoekschriften (Regl. art. 82),

blz. 616

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer L. Standaert tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de niet uitbetaling van beloofde toelagen aan de V.Z.W. Payoke, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over zijn aanvankelijke weigering om het probleem rond het taalgebruik bij het Europees Merkenbureau aanhangig te maken bij het Overlegcomité Federale regering – Gemeenschaps- en Gewestregering

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het feit dat op de Europese top geen beslissing genomen werd in verband met het Nederlands, als officiële taal van het Merkenbureau, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over eventuele Vlaamse subsidiëring voor een Nederlands-Belgisch kalvergiebedrijf in de Noorderkempen, blz. 618

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de investeringen in Center-Parcs, blz. 619

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het antwoord van de Vlaamse regering aan de federale regering over de weigering van Sabena om haar advertentie te plaatsen, blz. 619

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente persberichten nopens een nieuwe inruiloperatie van de Begemann-aandelen van Belgische openbare investeringsmaatschappijen, blz. 620

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het terugschroeven van de NMBS-investering voor binnenlands vervoer ten voordele van de TGV, blz. 622

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de recente besprekingen omtrent de uitdieping van de Schelde, blz. 623

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de actuele onrust bij de plaatselijke bevolking over de voorgestelde vestiging van een verbrandingsoven in het Vilvoordse, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het feit dat sedert het begin van het nieuwe televisie-seizoen het Vlaams Blok nog nooit rechtstreeks aan bod kwam in het actualiteitsprogramma "De zevende dag", blz. 624

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebrek aan belangstelling van de Vlaamse regering voor de faciliteitengemeenten rond Brussel, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het geweld in de jeugdprogramma's van VTM, blz. 626

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 630

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 631

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Artikelsgewijze bespreking, blz. 664

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20
Mededeling van de fractievoorzitters, blz. 688

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, F. Dewinter, L. Hancké, F. Vandenbroucke, J. Gabriëls, J. Geysels, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 698

Sprekers : de heren L. Standaert en G. Annemans

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 700

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 701

Spreker : de heer J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 702

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemming, blz. 704

Spreker : de heer S. Platteau

Hoofdelijke stemming, blz. 716

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 718

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Aangehouden stemmingen, blz. 719

Sprekers : de heren W. Seeuws, J. Tavernier, V. Vautmans, J. Caudron, J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heer J. Timmermans, minister L. Van den Bossche

Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

– 392 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 737

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 438 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 738

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. Dielens, J. Van Hauthem, mevrouw A. Neyts-Uyttebroeck en mevrouw S. Creyf-Blondé

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 439 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 740

Regeling van de werkzaamheden, blz. 741

Bijlagen

Bijlage 1: Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 745

Bijlage II : Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 771

Bijlage III : Samenvatting schuldssituatie Vlaamse Gemeenschap per rubriek, blz. 885

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 14.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Caubergs, J. De Seranno, E. Flammant, F. Van den Eynde, L. Van Nieuwenhuysen, T. Van Parijs : gezondheidsredenen ;

W. Claes, E. Derycke, J. Leclercq : buitenslands ;

P. Berben : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de al-

gemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen I tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

BELEIDSBRIEF Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend

door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

LEEFMILIEU EN NATUURBEHOUD

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

Wij behandelen nu materies waarvoor minister vice-president De Batselier bevoegd is, met name Leefmilieu en Natuurbehoud.

De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wens aan te vatten met een opmerking die, hoewel ze eerder betrekking heeft op de vorm, toch een belangrijke legistische opmerking is. Ik denk met name dat de materie die wij ter behandeling krijgen, een aantal zaken bevat waarvoor we verder in dit begrotingsdebat een aantal structurele ingrepen hebben moeten doen via een systeem van programmadecreet.

Mijnheer de minister, ik heb u reeds gezegd dat deze methode van wetgevend werk door juristen in het algemeen niet als een goede methode wordt ervaren en terecht.

Er zijn daarover twee ernstige kritieken te formuleren.

Ten eerste, bevat het stuk een aantal materies die niet onmiddellijk iets te maken hebben met de begroting, maar die daarin wel worden gere-

geld, wat een rechtsonduidelijkheid creëert.

Vervolgens wordt de rechtsonzekerheid in de hand gewerkt omdat de materies die daarin worden geregeld en die normaal niet in een programmadecreet voorkomen, terugwerkende kracht krijgen.

Er werd reeds herhaaldelijk onderstreept dat dit geen goede legistische methode is. Ik kan dat alleen maar beamen. Ik pleit bijgevolg voor het afzweren van dit systeem van legifereren. Wij mogen niet dezelfde fouten maken als de federale overheid. De Vlaamse Raad en zeker de Vlaamse regering moeten het voorbeeld geven door dergelijke werkwijzen niet langer te handhaven. Ik vraag u in dit verband uw autoriteit aan te wenden om in die zin te willen werken.

Ik kom dan tot de inhoud van het ontwerp van decreet dat voorligt. Uit de algemene doelstellingen zoals aangehaald in de beleidstoelichting rond het programma Leefmilieu, vallen weinig grote wijzigingen af te leiden.

Na het scherpen met nog steeds voor discussie vatbare begrippen zoals duurzame ontwikkeling en end-of-the-pipe wordt immers meteen duidelijk dat ook in de toekomst het beleid gestoeld zal blijven op enerzijds normeringen en vergunningen – waarvan nu reeds algemeen wordt aangenomen dat ze een twijfelachtig resultaat zullen opleveren – en op de heffingen anderzijds. Van enige evolutie in de richting van marktgerichte instrumenten en positieve stimuli, waarvoor de VLD steeds heeft gepleit, is naar ons oordeel geen sprake.

Inzake het afvalstoffenbeleid blijft men hameren op voorkoming en recycling, daar waar dit hele beleid door de nationale ekotaks stevig onderuit werd gehaald. In de nationale optiek gokt men immers op hergebruik. In het kader van de tewerkstellingsconferentie wordt een extra

bedrag van 500 miljoen frank vrijgemaakt voor projecten inzake selectieve ophaling via de reeds lang gesloten convenant met de gemeenten. Er blijken inzake deze selectieve ophaling echter heel wat problemen te rijzen omdat de afzet van de opgehaalde afvalstoffen problematisch is. Steeds meer geld blijven pompen in een ophaling die achteraf, jammer genoeg, terug op de globale hoop moet worden gegooid lijkt ons zinloos te zijn. In deze begrotingstoelichting wordt geen duidelijkheid geboden over de opties die men wil nemen rond de mogelijke afvalverbranding of de werking van de VLAR. Het is hier dus afwachten op het nieuwe afvalstoffendecreet.

Ondanks de enorme protesten vanuit landbouwmilieus, ondanks de achterstand die vorig jaar is opgelopen en ondanks de praktische bezwaren vanuit de administratie blijft men vasthouden aan het mestdecreet als de enige ware oplossing van het mestprobleem in Vlaanderen. De uitvoering werd gegeven in het Mestactieplan. Gelet op de problemen die naar aanleiding van dit plan zijn ontstaan, getuigt het van een vrij rooskleurige visie hier te gewagen van, ik citeer, een lange termijnstrategie waarin een duurzaam evenwicht tussen landbouw en milieu wordt nagestreefd. Einde citaat.

Inzake het waterzuiveringsbeleid wordt de werking van de NV Aquafin bestendigd. Er wordt de nadruk gelegd op de hernegotiatie die plaats heeft gehad tussen de minister en Aquafin naar aanleiding van de opmerkingen van de Europese Commissie. Het valt naar ons oordeel toch nog af te wachten of de voorgestelde wijzigingen voldoende zullen zijn.

Mijnheer de voorzitter, men stelt tevens voor de bijzondere ondersteuning voor de aanleg van de gemeentelijke rioleringen verder te zetten. Er blijft echter het probleem dat noch de Vlaamse regering noch Aquafin enige impact hebben op de

Verwilghen

aanleg van deze gemeentelijke riolerings, aangezien het hier bij uitstek gaat om een gemeentelijke bevoegdheid.

Het resultaat hiervan is dan ook waarneembaar. Riolerings worden ingeplant op verkeerde plaatsen. De secties beantwoorden niet altijd aan de technische vereisten voorgeschreven door Aquafin. Het lijkt ons dus vrij doelloos in middelen te voorzien voor deze gemeentelijke activiteiten als hieraan geen voorwaarden inzake lokatie en kwaliteit worden gekoppeld. Op dat vlak moet er meer eenvormigheid tot stand worden gebracht.

Een ander paar mouwen betreft de werking van het Minafonds, waarop het Rekenhof heel wat kritische commentaar formuleert. De dotatie van het Minafonds stijgt van 553 miljoen frank naar 4,1 miljard frank. Deze stijging wordt gemotiveerd, ten eerste, door de doorschuiving van departementale begrotingskredieten naar het Minafonds, ten tweede, door extra opdrachten voor de VMM en OVAM die voortvloeien uit het Sint-Michielsakkoord, waardoor die meer middelen moeten krijgen, ten derde, door de stijgende uitgaven ingevolge de overeenkomst met Aquafin, goed voor 1,6 miljard frank.

Deze maatregelen kunnen niet los worden gezien van het werkingsverslag dat jaarlijks wordt opgesteld over de werking van dit fonds en dat samen met deze begroting moet worden behandeld. De tactiek om allerlei fondsen op te richten om zodoende te ontsnappen aan een grondige controle van het Rekenhof, wordt hier bestendigd, ondanks de vernietigend kritiek van het Rekenhof rond dit verslag. Sta me toe een korte bloemlezing te geven van de kritiek van het Rekenhof.

Het Rekenhof stipt aan dat de milieueffingen niet bijdragen tot een gedragswijziging bij de industrie en

de gezinnen. De heffingen dienen enkel om meer geld in het laatje te brengen . . .

Minister N. De Batselier : Milieu-experten, geen financiële experts, hebben aangetoond dat de heffingen wel effect hebben. Op basis van dossiers van ondernemingen, u wel bekend, kan ik u aantonen dat zij om aan de heffing te ontsnappen hun gedrag wijzigen.

De heer M. Verwilghen : Dit aspect is ter sprake gekomen toen afgevaardigden van het Rekenhof naar onze commissie zijn gekomen. Toch blijft het Rekenhof zich afvragen of het hier niet louter om een geldoperatie gaat.

De VLD blijft erbij dat het ernaar uitziet dat het milieubeleid nagenoeg uitsluitend via heffingen zal worden gefinancierd. Van marktgerichte instrumenten is er in deze begroting nog altijd geen sprake.

Het Minafonds is voor de Vlaamse regering een onuitputtelijke bron. Met de opbrengst nam zij reeds zoveel initiatieven, dat het Rekenhof een deficit vreest.

Het Rekenhof klaagt ook over de onduidelijke werking van het Minafonds en heeft vragen bij de aanbesteding van opdrachten en werken.

Het Rekenhof haalt ongemeen zwaar uit naar de toepassing van het Vlaams Impulsprogramma voor Milieutechnologie. Het stelt dat er onderhandse contracten worden gesloten die de concurrentie niet laten spelen. Het Rekenhof stelt, ik citeer, dat deze structuur niet bestand blijkt tegen de druk van sommige dossiers waarvan de aanvragers blijkbaar goed in de markt liggen bij de executieve of de minister. Einde citaat. Dit is ronduit een beschuldiging van corruptie, die ik weliswaar voor rekening van het Rekenhof laat.

Minister N. De Batselier : Het Rekenhof moet toch weten dat ik geen enkele zin wijzig aan de adviezen van de VLIM. Ik neem dus eerder

aan dat deze opmerkingen van het Rekenhof bestemd zijn voor de VLIM. In de VLIM zijn overigens deskundigen aan het werk die wat meer afweten van milieutechnologie dan ikzelf. Het kan natuurlijk altijd dat een raadsheer bij het Rekenhof meer afweet van milieutechnologie dan ikzelf, maar dat laat ik dan voor rekening van het Rekenhof.

De heer M. Verwilghen : Ik hoop althans dat er hierover geen dossier komt, want dan zal moeten worden nagegaan of die opmerkingen van het Rekenhof terecht zijn.

Minister Demeester eigent zich de intresten toe die de milieueffingen opbrengen. In 1991 was dat 200 miljoen frank. Daar worden uitgaven mee gefinancierd die spijtig genoeg niets met milieu te maken hebben, een afwending van middelen dus, zeer terecht aangeklaagd door het Rekenhof.

Aquafin blijft volgens het Rekenhof een twistpunt. Het contract, hoewel aangepast, laat volgens het hof, ik citeer, geen efficiënt beheer toe en belet het Rekenhof in zijn grondwettelijke opdracht, einde citaat, zoals het zelf zegt. Als het Rekenhof het bij het rechte einde heeft, dan zullen wij naar een systeem moeten zoeken waarbij het zijn grondwettelijk taak tegenover de beheersrekeningen van Aquafin kan vervullen.

Minister N. De Batselier : Dat is in-tussen geregeld.

De heer M. Verwilghen : Dat is dan alleszins positief.

Ook inzake het programma rond natuurbehoud en groenvoorziening is weinig nieuws te melden. Opnieuw wordt gesteld dat het patroon van natuurgebieden zal vastgesteld worden in een Groene Hoofdstructuur doch deze bevindt zich nog steeds in een voorbereidende fase met de moeilijkheden die daarmee momenteel gepaard gaan. Inzake het behoud van natuurgebied opteert men nogmaals voor de voortzetting van

Verwilghen

het dure aankoopbeleid door de overheid zelf of via natuurverenigingen die hiervoor dan worden gesubsidieerd. De kredieten worden dan ook gevoelig opgetrokken, een normaal gevolg van de beslissing die men heeft getroffen. Aan de mogelijkheid over te gaan tot samenwerkingscontracten tussen overheid en privé-eigenaars wordt ons inziens te weinig aandacht besteed. Nochtans haalt men als eerste uitwerking van deze Groene Hoofdstructuur alvast de vijf ecologische impulsgebieden aan die precies gefundeerd zijn op dergelijke samenwerkingscontracten met andere sectoren.

Opvallend is de toename van de kredieten voor aanvullende studies allerhande. In dit kader dient een stijging van 8,2 naar 18,3 miljoen frank voor de werking van het Instituut voor Natuurbehoud te worden gezien.

Het antwoord van de minister in de commissie desaangaande was afdoende. U hebt ons gezegd dat de wetenschappelijke waarde van deze studies een positieve bijdrage kan betekenen. Maar ik blijf wel voorbehoud maken bij de zogenaamde neutraliteit van het Instituut.

In het programma rond de watervoorziening wordt nogmaals de collectivistische stelling verkondigd dat drinkwaterbeleid een bij uitstek Vlaams getinte materie moet blijven die de overheid in al haar facetten moet blijven beheersen en controleren. Deze achterhaalde stelling wordt weerlegd door voorbeelden in het buitenland. In de commissie heb ik al het voorbeeld van Tractebel geciteerd dat in Velez-Malaga een contract in de wacht heeft gesleept. Hieruit blijkt dat wij over de nodige know how beschikken om deze gelegenheid via de privé te regelen. Wat een Belgische bedrijf vermag in het buitenland, kan echter niet in eigen land.

Er wordt een verhoogde inspanning

vooropgesteld om na te gaan wat mogelijk is in het kader van watersparing en voorlichting. Dat is positief.

Wij zijn spijtig genoeg nog niet toe aan een globale visie die de waterdistributie, de drinkwaterproductie en de waterzuivering bundelt.

Mijnheer de voorzitter, collega's, het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 is al evenmin een staaltje van eerlijkheid en duidelijkheid.

De reducties die worden verleend op de heffingen van te storten afval dat werd onderworpen aan voorsortering, worden gewijzigd in die zin dat wordt verholpen aan het gebrek aan zekerheid rond de term voorsortering. Door interpretatiemoeilijkheden was het immers niet duidelijk wat men onder die term precies moest begrijpen. Men vangt dit op door de invoering van de term voorsortering van selectief opgehaalde afvalstoffen, wat volgens ons geen oplossing biedt voor het probleem van de bedrijven die wel degelijk beschikken over voorgesorteerd afval dat echter helemaal niet afkomstig is van een geselecteerde ophaling.

Door de overdracht van de waterzuiveringsinstallaties van de VMM – vroeger VMZ – aan Aquafin, nam de regering de verplichting op zich de VMM te vergoeden voor de gedane investeringskosten en voor bepaalde werkzaamheden die zij in dit kader, in afwachting van een definitieve overname door Aquafin, verrichtte. Deze aangelegenheid is reeds jaren lopende en sommige van de VMM-bezittingen dienen zelfs nog te worden terugbetaald aan de gemeenten die de eerste eigenaars waren en waarvan de voormalige VMZ in de jaren zeventig de installaties overnam. Daarvoor werden zelfs artikelen opgesteld om de verjaringstermijnen te kunnen opheffen. Dat wijst erop dat dit dossier veel te lang aansleepte. Waarom moet het Vlaamse Gewest deze re-

ningen betalen, terwijl uiteindelijk het nuttig gebruik van deze operatie aan Aquafin zal toekomen ?

Een andere bepaling regelt de indexatie van de heffingen op het afvalwater en voegt een reeds lang gevraagde bepaling in waardoor bedrijven die maximaal zelf reinigen en dus komen tot een niet-lozing van het produktiewater, toch het minimumbedrag moeten blijven betalen. Wij betreuren zulks omdat men in geval van niet-lozing ook niets zou moeten betalen ingevolge het algemeen aanvaard principe dat de vervuiler betaalt. Dit impliceert dat de niet-vervuiler niet hoeft te betalen. Een aantal bedrijven leverden inspanningen om een nul-lozing te kunnen bewijzen, maar jammer genoeg haalden zij hieruit geen voordeel.

Als klap op de vuurpijl worden in dit decreet een aantal wijzigingen aan het milieuvergunningendecreet van 1985 aangebracht. Aangezien de Vlaamse Regering na twee jaar werking van Vlarem besloot wijzigingen aan te brengen, zijn wij van oordeel dat, los van de inhoudelijke bemerkingen, moet worden onderstreept dat zulks niet thuishoort in een decreet inzake de uitvoeringsbepalingen van een begroting. Het omvangrijk aantal artikelen ter zake rechtvaardigt naar ons oordeel een afzonderlijk ontwerp tot wijziging van het milieuvergunningendecreet zodat ook een debat ten gronde mogelijk zou zijn.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse Liberalen en Democraten hebben als uitgangspunt dat mensen ertoe moeten worden aangezet zich milieuvriendelijk te gedragen. De aantasting van het leefmilieu moet niet worden aangepakt door louter regelgeving en een eindeloze reeks gebods- en verbodsbepalingen. In dat verband zijn de meningen misschien wel uiteenlopend. Hoe dan ook, wij stellen voor minder reglementen uit te werken, maar de mensen meer aan te zetten zich te gedra-

Verwilghen

gen zoals het hoort. En dat komt niet helemaal overeen met de methode van de Vlaamse regering ter zake.

Het vermenigvuldigen van deze verbodsbepalingen en het verhogen van alle mogelijke heffingen, waarbij elk verband of coördinatie zoek is, zal het vertrouwen van de burger vast en zeker niet stimuleren en zal bovendien geen blijvende gedragswijziging tot gevolg hebben. Het opnemen van verantwoordelijkheid zal daarentegen makkelijker kunnen worden bereikt door aanmoediging van het wenselijk gedrag, eerder dan door bestraffing van het ongewenste. Daarvoor is dringend nood aan de invoering van aantal marktgerichte instrumenten die de burger tot dit gedrag moeten aanzetten. Hiervoor is het echter noodzakelijk dat het huidig belastingsysteem wordt herdacht in de zin van een stimuleringsstelsel. In tegenstelling tot de gangbare opinie zijn individuele vrijheid, vrije markt en vrij initiatief ongetwijfeld verenigbaar met duurzame milieuzorg en duurzame ontwikkeling. Precies die elementen vinden wij echter niet terug in de begroting die wij, om deze redenen, niet kunnen goedkeuren.

De voorzitter : De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de milieuproblematiek staat vandaag meer dan ooit in de belangstelling.

Wat de milieubegroting betreft, zal mijn betoog bondig zijn. De tenslotte, ingezet door de heer Kelchtermans, wordt verdergezet. Het optrekken van de budgetten was nodig om het noodzakelijk beleid te voeren.

De huidige minister meent het ernstig met de milieuproblematiek en daarom verdient hij onze waardering.

Wel moeten wij ons dringend bezin-

nen over de wijze waarop het beleid door de bevolking wordt ervaren. De boeren betogen, de minister heeft zijn informatieronde over de Groene Hoofdstuctuur stopgezet en de gemoederen zijn oververhit.

Precies één jaar geleden, ter gelegenheid van de vorige begroting, had de heer Van Looy het over de noodzaak van een voldoende breed maatschappelijk draagvlak voor de gekozen oplossingen. Hij vroeg toen aan de minister met wie hij het gesprek over duurzame ontwikkeling wou aangaan, waar dit het best kon plaatsvinden en hoe zo spoedig mogelijk een consensus kon worden bereikt.

De verschillende maatschappelijke groepen vragen dat zou worden geluisterd naar hun vragen en zorgen. Enkel op die wijze zal het fameuze maatschappelijk draagvlak kunnen worden vergroot, aldus collega Van Looy op 18 december 1992.

Collega's, daarover gaat het vandaag ook.

De Vlaamse Milieumaatschappij en professor Verbruggen kregen de opdracht te werken aan de opmaak van het zogenaamde MIRA-rapport. Allerlei verenigingen en groepen worden momenteel aangeschreven met een vragenlijst in functie van dit rapport, dat moet uitmonden in een maatschappelijk milieudebat. Dit is een lovenswaardig en noodzakelijk initiatief, maar het had eerder moeten komen.

De betrokkenheid en het engagement van de economische groepen is de eerste pijler voor een degelijk beleid. In Nederland gebruikt men daarvoor zelfs een erg mooi woord, met name de verinnerlijking van het beleid.

Wij betreuren dat het breed maatschappelijk debat momenteel in minder goede omstandigheden start. Niet alleen gaat het vandaag op economisch vlak ook slecht en is elke arbeidsplaats kostbaar, maar boven-

dien is de sfeer rond de hele milieuproblematiek aan het polariseren en zelfs gevaarlijk aan het ontsporen. Niemand heeft daar baat bij.

Er mag ook geen misverstand zijn aangaande de bedoeling van dit betoog : zij is éénduidig, met name dat de lont uit het kruitvat moet worden gehaald. Tot alle betrokkenen wens ik te zeggen : makkers, stop met uw wild geraas.

De vraag wie hiervoor verantwoordelijk is, is vandaag niet relevant. Vandaag moeten wij samen een oplossing vinden om uit deze situatie te geraken.

Het zal immers na de ontspoorde discussie over het MAP en de Groene Hoofdstuctuur nog een tijd duren vooraleer deze geradicaliseerde en defensieve stellingen worden omgebogen in luisterbereidheid en een coöperatieve houding.

Ik kom nu even tot het MAP. Op 30 november gaf de Vlaamse regering inhoud aan de bijsturing van het Mestactieplan. De hoofddoelstellingen van het plan blijven bewaard, maar de positieve discriminatie voor de landbouwbedrijven wordt nu concreet uitgewerkt.

Bovendien zal er nu opnieuw worden overlegd. In dat overleg zal de minister-president, als Vlaamse minister van Landbouw, betrokken worden.

Voor de positieve discriminatie van het gezinslandbouwbedrijf zijn voor de CVP-fractie een aangepast vergunningenbeleid, een goede burenenregeling en een passende regeling voor uitbollende bedrijven essentieel.

De problemen van een aantal gezinsbedrijven met de hangende vergunningsprocedures worden opgelost. Er moet een einde komen aan de heersende rechtsonzekerheid.

Geen maatregel van het MAP kan worden uitgevoerd vooraleer de Vlaamse Raad het decreet ter zake

Brouns

heeft goedgekeurd. Dit decreet legt de eindverantwoordelijkheid bij de Vlaamse Raad in het voorjaar van 1994. Onze fractie verheugt zich over het bijgestuurd standpunt van de Vlaamse regering, waardoor vorm gegeven wordt aan het maatschappelijk draagvlak.

Vorig jaar ben ik reeds **tussengekomen** over de Groene Hoofdstructuur. Ik zou nogmaals uit eigen werk willen citeren. Mijn eerste punt in de tussenkomst van vorig jaar behandelde het achterwege blijven van een aantal decreten als onderbouw van een aantal initiatieven.

Ik heb toen aan de minister gevraagd werk te maken van de decretale basis en een aantal initiatieven te laten samengaan. De Groene Hoofdstructuur was een voorbeeld van het **overaanbod** aan plannen en initiatieven. Men moet het ruimtegebruik doelmatig en gesteund op decretale bepalingen aanpakken. Alle andere bepalingen vastgelegd in de geciteerde initiatieven bieden alleen maar verwarring en rechtsonzekerheid.

Mijnheer de minister, de CVP vraagt inzake de Groene Hoofdstructuur niets anders dan de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. Dit akkoord bepaalt dat de GHS op een wettelijke basis gerealiseerd zal worden via een decreet op het natuurbehoud en via gedeeltelijke herziening van de gewestplannen. Bovendien zou men overleg plegen met alle betrokken sectoren.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Brouns, ik heb reeds tientallen malen geantwoord op uw vragen inzake de GHS.

Als ik het eerste deel van uw tussenkomst ernstig neem, ben ik van mening dat men moet toegeven dat — hoe dikwijls moet ik het nog herhalen — ik aan de GHS nog niets veranderd heb vergeleken met de beslissing van 1991. Ik heb steeds bevestigd dat een eventuele wijziging

pas doorgevoerd zal worden na overleg.

Ik heb moeten vaststellen dat de ambtenaren van mijn departement op eieren onthaald worden. Zij moesten door de rijkswacht ontzet worden. In Lokeren vatten veertig landbouwers uit de Kempen post rond het podium om op die manier mijn ambtenaren te intimideren.

Mijnheer Brouns, noemt u dit overleg ?

Ik stel vast dat een aantal politici zelfs geen afstand nemen van dergelijke acties. Zij blijven oproepen tot overleg, overleg dat ik nochtans geprobeerd heb te organiseren. Ik begriep dat niet. Op vraag van mijn ambtenaren moet ik het overleg stopzetten. Wat verwacht men van mij ?

Ik herhaal dat ik inzake de GHS geen wijzigingen aan de tekst heb doorgevoerd.

Desalniettemin blijft men verklaren dat ik en mijn GHS het leven van de boeren onmogelijk maak.

Mijnheer Brouns, ik ben van mening dat het hoogtijd is dat men eerlijk is.

De heer H. Brouns : Mijnheer de minister, ik denk dat onze meningen niet erg verschillen. Ook ik pleit voor overleg.

Mijn fractie betreurt ten eerste dat het overleg op dit ogenblik niet langer plaats kan vinden. Ik weet niet welke politici u bedoelt. Ik heb echter geen initiatief genomen om dit overleg op een of andere manier te storen. Integendeel. U heeft trouwens zelf toegegeven dat ik gepleit heb dat alle betrokkenen, in grote sereniteit, aan het overleg zouden deelnemen.

Ik vraag mij echter af of men nu reeds over voldoende rechtszekerheid beschikt inzake de invulling van de GHS. De mensen zijn vooral ongerust over de invulling van de GHS.

Minister N. De Batselier : In de bro-

chure, die in uw en hun bezit is, heb ik gezegd dat uw tekst die sinds 1991 bestaat, een ontwerp van tekst is. Over deze tekst heeft men overleg gepleegd.

Noch ik, noch mijn voorganger, noch de Vlaamse Regering hebben zich ooit over deze tekst uitgesproken. De tekst is nooit meer geweest dan een administratieve nota. Mijn voorganger heeft enkel bepaald dat deze tekst, bij eventuele beslissingen, zou gebruikt worden als een administratieve richtnota. Daarover is er een akkoord in de GHS. Over de GHS is er een akkoord tussen de Boerenbond en de milieuorganisaties binnen de Minaraad. Nu beweert men dat men nooit overleg gepleegd heeft ! Ik zeg u dat hierover een akkoord bestaat. De Boerenbond heeft daarover een akkoord afgesloten. Het Algemeen Boerensynacaat heeft zich niet akkoord verklaard en kan dus kritiek geven. Ik

herhaal dat ik nog steeds geen wijzigingen heb doorgevoerd aan de GHS. Ik heb enkel geprobeerd om tot een overleg te komen inzake GHS.

Mijn departement heeft een brochure uitgegeven. Alle woorden zoals natuurkerngebied, natuurontwikkelingsgebied worden niet alleen duidelijk uitgelegd, ook hun gevolgen worden vermeld. Deze brochure werd opgesteld om de landbouwers en de milieubewegingen de kans te geven hun opmerkingen te formuleren. Daarna zou men pas een beslissing nemen. De brochure vermeldt ook dat het rechtsgedeelte op die manier behandeld zou worden. Ik heb dit reeds lang gezegd, maar men luistert niet.

De GHS moet met de Gele Hoofdstructuur en andere structuren zoals de Verkeersstructuur samen gebracht worden in het Structuurplan Vlaanderen, dat collega Kelchtermans, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, moet uitwerken. Indien men deze structuren apart zou bekijken, zou elke minister meer ruimte opei-

De Batselier

sen. Als men al deze voorstellen zou samenvoegen, moet Vlaanderen uitgebreid worden met Frans-Vlaanderen, een deel van Nederland en Duitsland. Men moet realistisch zijn. Ik ben van mening dat de juridische context afgeleid is : Ruimtelijke Ordening is bevoegd voor het planologisch aspect, de wet op het natuurbehoud bepaalt de inhoud van de natuurkern- en ontwikkelingsgebieden. Al deze elementen worden in de brochure beschreven. Iedereen laat uitschijnen dat dit nog nooit gezegd is terwijl alles duidelijk vermeld staat in de brochure !

De heer H. Brouns : Mijnheer de minister, uw uitleg is aanvaardbaar voor iedereen. Iedereen gaat daar ook mee akkoord.

U moet echter durven vaststellen dat bepaalde elementen van de informatiebrochure nog niet bij de mensen doorgedrongen zijn.

Moeten wij nog grotere inspanningen leveren om uitleg te verschaffen ? Ik ben van mening dat het heel belangrijk is dat de informatie, zoals u haar daarnet uitgelegd heeft, naar de bevolking vertaald wordt.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Brouns, zij beschikken over die informatie. De brochure verwijst heel duidelijk naar het Structuurplan Vlaanderen. De plannen inzake de GHS zijn overgemaakt aan het departement van Ruimtelijke Ordening. De bevoegde minister zal de terreinen van de betrokken ministers moeten bepalen. Daarna zal men opnieuw een openbaar onderzoek opstarten. Ik verkies dat de Vlaamse regering zich niet onmiddellijk over de gebieden uitspreekt maar eerst de bevolking. Dit betekent dat de regering een jaar de tijd krijgt om de bevolking over het Structuurplan te ondervragen. Dit plan wordt dus niet van bovenuit opgelegd.

Dit overschrijdt zelfs mijn bevoegdheid. Ik heb reeds maanden geleden

deze afspraak met de minister van Ruimtelijke Ordening gemaakt.

De heer H. Brouns : Ik keer toch nog even terug tot de kern van de zaak. Ik denk dat de ongerustheid voor een deel ontstaat omdat er belangrijke vragen worden gesteld waarop belangrijke antwoorden moeten worden gegeven.

Ten eerste, wat gebeurt er met het inkomensverlies indien men de uitbatingen moet aanpassen aan de zone waarin men als bedrijfsleider terecht komt en met de waardevermindering van de terreinen ? Dit zijn twee fundamentele vragen die op dit moment niet worden beantwoord. Men kan natuurlijk verwijzen naar het feit dat er een rechtsgrond zal worden gecreëerd, maar niet wetende over welke schadeclaim wij hier praten, denk ik dat wij, als politici, deze mensen niet kunnen geruststellen en zeggen dat er geld zal zijn.

Minister N. De Batselier : Weet men dat voor de industrieterreinen ? Voor het verkeer ? Voor de huisvesting ? Daar weet men dat ook niet. Waarom neemt men nu die ene bevolkingsgroep – de landbouwers – en is die nu meer specifiek dan de gewone arbeider, de gewone bediende, de werkgever ? Wij kunnen dat aan de anderen ook niet geven. De heer Kelchtermans kan dat vandaag ook niet zeggen. Niemand weet wat die planschade gaat zijn. Er zijn regels om de planschade vast te stellen. Wij zitten nog maar in een eerste fase.

De heer H. Brouns : Ik denk dat het belangrijk is dat we zeer duidelijk toelichten dat er inderdaad regels zijn en dat we garanties kunnen bieden dat we deze regels zullen respecteren.

Een ander punt in verband met de Groene Hoofdstructuur betreft de inspraakronde. Die is op dit ogenblik afgebroken. Betekent dit dat de mensen die nog op de brochure willen inspelen, dit nog kunnen doen ? Zal hen worden gezegd waar zij met

hun bezwaren en bedenkingen terecht kunnen ? Deze vraag rijst bij heel wat gemeentebesturen. Ik denk dat het nodig en nuttig zou zijn om, na het afbreken van die informatie-ronde, even aan de betrokkenen te zeggen wat zij met de reacties moeten doen.

Tot slot wens ik, in aansluiting met dit punt, nog iets te zeggen over het integraal waterbeheer. De werking van de bekkencomités is gestart. We vinden dit een goed uitgangspunt omdat alle partijen hun adviezen kunnen formuleren.

Nochtans willen we ook hier verwijzen naar het regeerakkoord, waarin duidelijk staat dat de opdrachten en de taken van deze commissies ook wettelijk dienen te worden geregeld.

Ik sluit ook nog even aan bij het hoofdstuk Natuur. In mijn uiteenzetting van 26 mei 1993 in verband met het natuurbeleid van de minister werd herinnerd aan een voorstel van organiek reglement van drie natuurbehoudsverenigingen. Is daar iets mee gebeurd ? Komt er schot in de zaak ? De financiële toestand van die verenigingen is niet verbeterd, integendeel. Dit reglement zou eventueel wat hulp kunnen bieden. Zij streven naar een schema van uitbetalingen zodat hun werkingskosten beter kunnen worden ingevuld.

Onze fractie heeft in de commissie ook aandacht gevraagd voor de gezinsmodulering van de heffingen op de waterverontreiniging. Onze fractie blijft er bij dat er in de toekomst een aangepaste sociale correctie moet komen. Een rechtvaardige maatstaf daarbij is zeker het aantal leden per gezin. De afgelopen jaren hebben de respectieve milieuministers zich ingespannen om voor de heffing op de waterverontreiniging sociale correcties in te voeren. Verschillende formules werden gehanteerd. Bepaalde alternatieven die ook nog gezinsvriendelijk waren, werden als administratief te omslachtig van de hand gewezen. Recent werd door de SERV belangrijk

Brouns

studiewerk verricht op dit punt. De SERV komt tot de conclusie dat ongeveer tweehonderdduizend gezinnen de milieuheffing als een voelbare verzwaring op hun gezinsbudget ervaren. Dit betekent dat volgens de SERV de huidige sociale correcties hun doel voorbijschieten. Daarom stellen we voor om de berekeningsformule aan te passen in de zin van het voorstel van de SERV. Voor een welbepaalde groep gezinnen, deze met het laagste inkomensdeciel, met een netto belastbaar inkomen beneden de 400.000 frank wordt daarmee de mogelijkheid geboden het bedrag terug te vragen. In het voorstel bevindt zich een correctiefactor naar het kadastraal inkomen van de woning. De bedoeling daarvan is om zo precies mogelijk de getroffen groep in aanmerking te kunnen nemen.

Om tegemoet te komen aan de bezwaren van administratieve invulling kiezen we voor de teruggave. De bewijsvoering is eenvoudig met een kopie van het aanslagbiljet van de personenbelasting voor het desbetreffende jaar. Op dit ene document staan alle voor de correctie nodige gegevens. Men mag ook niet vergeten dat het hier over maximaal tweehonderdduizend gezinnen gaat.

De nieuwe parameter Ks wordt dusdanig ingevuld dat de heffingsdruk op de gezinnen niet progressief wordt verzaamd. Anders gezegd : de veronderstelde meeropbrengst van de waterheffing voor de gezinnen dient precies de meeruitgaven voor de ingevoerde beschermingsmaatregelen te compenseren.

Vorig jaar werden inzake de afvalverwerking door onze fractie drie zorgen geuit. Ik zal ze even herhalen.

Ten eerste, de gemeenten en de intercommunales werken te veel naast mekaar. Een meer geïntegreerde aanpak is nodig.

Ten tweede, zegden we dat de ge-

meenten die zware en ernstige inspanningen doen, daar ook het meest moet voor betalen.

Ten derde, wezen we op de problemen in het ketenbeheer. Wanneer één schakel niet functioneert, dan komt het hele systeem onder druk.

Mijnheer de minister, onze fractie spreekt de hoop uit dat het nieuw afvaldecreet, dat u voor mei gestemd wenst te zien, aan deze zorgen tegemoet kan komen.

Wij dringen er dan ook op aan dat de bespreking van het voortgangsrapport van de OVAM in de commissie Leefmilieu zou kunnen voortgezet worden.

Naast onze zorgen in verband met de inspraak, het maatschappelijk draagvlak en de verinnerlijking heb ik ook nog enkele vragen in verband met de begroting 1994.

Over Vlarem zou ik de minister willen vragen hoever het staat met de evaluatie en de bijsturing.

Collega's, gisteren is hier in dit half-rond ook al gesproken over het duinendecreet en het duinenbeschermingsbesluit.

Onze fractie heeft zich verheugd over de bekrachtiging van het besluit van 15 september 1993 betreffende de aanduiding van beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden. Daarmee wordt bewezen dat onze fractie nooit de bedoeling heeft gehad om te vertragen. Wij hebben steeds gepleit voor een ernstig onderzoek en rechtvaardige oplossingen.

Dat is ook de zin van de tijdelijke en voorlopige bekrachtiging, met name het bewarend karakter van het besluit verlengen om intussen werk te maken van, ten eerste, een ordentelijk openbaar onderzoek dat snel moet gebeuren en dat naar de duidelijk wil van de leden van de commissie Leefmilieu tot wijzigingen moet kunnen leiden, ten tweede, een ge-

lijklopend onderzoek naar de hoogte en de aard van de schadevergoedingsdossiers.

Ik kom tot mijn besluit. Op 14 februari 1994 zal het vier jaar geleden zijn dat de toenmalige milieuminister een trendbreuk inluidde met het milieubeleidsplan en het natuurontwikkelingsplan, kortweg het MINA-plan genoemd.

We zijn in de commissie Leefmilieu bezig met een voortgangsrapport van het afvalstoffenplan. De jongste jaren werden in een versneld tempo meer en meer middelen naar de milieuzorg doorgeschoven.

Wij komen nu stilaan bij de vraag hoe het daarmee staat. Is het milieu beter geworden ? Klopt de beschrijving van de toestand van vijf jaar geleden nog met de huidige toestand ? Waar gaat het nu beter en waar nog niet ?

Daarbij aansluitend is er ook de algemene vraag of de budgettaire en nieuwe decretale regelingen hun waarde bewijzen.

De evaluatie zal moeten aantonen waar er moet worden bijgestuurd.

We willen hier ten slotte ook waarschuwen voor het te sterk focussen van één bepaald milieudossier, terwijl andere uit de aandacht verdwijnen. Ik denk dat de grote les van de jongste maanden is dat er voor een milieubeleid dat resultaten wil boeken, een maatschappelijk draagvlak aanwezig moet blijven. De basis daarvoor is zeker zorgen voor rechtszekerheid en dat kan alleen via een decretale basis waarop beleidsbeslissingen zijn geënt.

Mijnheer de minister, onze fractie zal deze begroting goedkeuren.

De voorzitter : De heer Buisseret heeft het woord.

De heer X. Buisseret (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als men de diverse partijen aan het woord hoort, lijkt het wel alsof alle partijen milieupartijen zijn geworden. Zowel

Buisseret

de technische vooruitgang predikende socialisten als de meer liberale partijen mikken duidelijk op het groene model. In feite worden twee wenswerelden – beide voor ons even onaanvaardbaar – tegen elkaar uitgespeeld. Enerzijds is er de wereld als Amerikaans aankoopparadijs, waar alles op krediet te krijgen is, en anderzijds de niet minder kunstmatige wereld als een soort verloren natuurparadijs, een wereldwijd en ideaal Bokrijk van baardige natuurfilosofen.

Kern van het dispuut is : welke en hoeveel milieubescherming is er nodig ? Niet iedere milieuschade hoeft per se immoreel te zijn. Ieder menselijk samenleven – zelfs in zijn primitiefste vorm – wijzigt het milieu. De boer die het bos rooit voor zijn akkerbouw en de insekten bestrijdt die zijn veldvruchten opvreten, verstoort ook op een of andere manier de oorspronkelijk ecologische orde, net zoals de industrieel die kolen of petroleum uit de ondergrond haalt. Milieubeschadiging kan enkel worden geduld in zoverre deze onvermijdelijk en nodig is om ons voortbestaan als volk te verzekeren. Zeggen wij vooreerst dat een volk, ons volk, een gezonde leefatmosfeer nodig heeft, wil het gezond blijven en overleven. Deze leefatmosfeer heeft een aantal componenten, zoals de natuur, de zeden, de homogeniteit van een volk. Wij verzetten ons tegen milieuvervuiling zoals wij ons zullen blijven verzetten tegen taalvervuiling of identiteitsvervuiling.

De natuur zelf, de ruimte waarin wij vertoeven, heeft ons volk gemaakt tot wat het is. De grijze, lage wolkenmassa's die ons polderland platdrukken, hebben ongetwijfeld sporen nagelaten in de collectieve ziel van het Vlaamse volk. Natuurbescherming houdt dus ideëel ook een verdediging in van het eigene, het volkse. Ecologie is onverbreekelijk verbonden met de strijd voor het behoud van de etnische, culturele en

natuurlijke omgeving van de volkeren. Wij hebben er geen moeite mee de eisen van plaatselijke milieuverenigingen te onderschrijven als het erom gaat bepaalde plaatselijke biotopen te beschermen.

De ecologische bewegingen waren ongetwijfeld met goede bedoelingen beziel. Deze ecotaxerende bewegingen zijn echter weggeleden in een oeverloos, hol gepraat over basisdemocratie, derde-wereldcomplexen, onteigeningspolitiek en ieder een even veel.

Doelmatige milieuzorg betekent soberheidspolitiek en bewust afzien van een deel van het huidige luxegebruik. Dit betekent een gemeenschap waar niet de persoonlijke welvaart, maar wel het gezamenlijke welzijn maatgevend is. De politiek zal de economie en niet meer, zoals vandaag, de economie de politiek moeten bepalen.

Intussen zijn wij dringend toe aan een concrete aanpak. Zelfs al weten wij niet precies hoe de natuur in elkaar zit, één ding staat als een paal boven het veelal vuile, gore water : als wij het geweer niet snel van schouder veranderen, plegen wij inderdaad zelfmoord. Er moet een evenwicht tussen wetenschap, techniek en de andere waarden komen. Meer menselijke bescheidenheid dus, en eerbied voor de natuur.

Het Vlaams Blok eist dat het milieubeleid volledig gedepolitiseerd wordt. Daarom pleiten wij voor de oprichting van een Vlaams onafhankelijk milieu-instituut, bestaande uit wetenschappers en deskundigen, dat adviezen kan verstrekken aan de uitvoerende macht in al haar geledingen, zonder enig parallel circuit van alle mogelijke en onmogelijke adviesraden tot paraplu te promoveren. Een goed milieubeleid moet worden uitgetekend door onpartijdige, bewakende ambtenaren, die zich laten adviseren maar niet laten sturen door beïnvloedbare raadgevers. De doelgroep moet het hele Vlaamse volk zijn en niet de belangen-

groep met de handigste manipulatoren. Een efficiënt milieubeleid kan het best gebeuren in het kader van een Europese aanpak.

Alle bedrijven, sectoren, burgers en overheden in Vlaanderen moeten op het vlak van milieubeleid op voet van gelijkheid in rechten en plichten worden benaderd. Er moet worden toegezien op een rechtvaardige verdeling van de materiële en immateriële lasten over alle categorieën van vervuilers. Alle doelgroepen moeten voor hun verantwoordelijkheid worden geplaatst, niet alleen de industrie doch ook de landbouw, de burgers en de overheid.

Meer financiële middelen, binnen de budgetten, moeten worden vrijgemaakt, zonder dat dit een meerkost voor de belastingbetaler met zich mee moet brengen. Zogenaamde milieubelastingen zouden ook voor milieubeschermdoelen moeten worden gebruikt. Dit houdt in dat er zal moeten worden bezuinigd op andere posten, zoals de geldverslindende integratiepolitiek, de subsidiëring van talloze maatschappelijk irrelevante groupuscules en v.z.w.'s, de elitaire cultuurprojecten enzovoort.

Wij zijn niet blind voor het feit dat ook de burger verantwoordelijkheid draagt op milieuvlak. Gelet op het feit dat het autoverkeer een van de belangrijkste milieuvervuilende factoren is in onze moderne maatschappij, pleiten wij voor de uitbouw van een degelijk en goedkoop openbaar vervoernet. Zwitserland bewijst dat het kan. Investeringen in een degelijker Vlaams openbaar vervoerbeleid dienen te primeren op uitbreidingen van het autowegennet.

Vooraleer miljarden franken worden besteed aan het oplossen van plaatselijke milieuproblemen, moet eerst werk worden gemaakt van een noodzakelijke mentaliteitsverandering. Speciale lessenpakketten groenbeheer in de scholen kunnen jongeren kennis en respect voor de natuur doen opbrengen. In de lessen aard-

Buisseret

rijkskunde bestaat de mogelijkheid om een ruime ecologische visie bij de jongeren te laten ontwikkelen. Ook voor de jeugdbewegingen is een voorname rol weggelegd.

Besluitend wil ik stellen dat om de strijd aan te gaan tegen een verdere verloedering van het leefmilieu, het noodzakelijk is een nieuwe visie van mens en maatschappij te ontwikkelen. Een visie die de economie niet meer doet primeren op de traditionele menselijke waarden en op de gemeenschapszin ; een visie die de bevrediging van tijdelijke materiële noden van het individu niet tot het voornaamste doel stelt, doch voorrang geeft aan de zedelijke , culturele en geestelijke belangen van de mens ; een visie die opnieuw aan de mens leert dat hij niet buiten of boven de natuur staat, maar er integraal deel van uitmaakt en voor de natuur dan ook het nodige respect moet opbrengen. Een oude volkswijsheid zegt : de mens is de bekroning van de schepping, maar enkel de mens zegt dat !

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil niet in herhaling vallen door cijfers te citeren over de stijging van de begroting Leefmilieu. Ik meen dat iedereen die met deze materie is begaan, gelukkig is met de trend die in de vorige regering werd ingezet en waarbij belangrijke kredieten werden voorbehouden om de strijd voor een beter leefmilieu te kunnen voeren. Vandaag stellen wij vast dat meer dan ooit dezelfde politiek wordt voortgezet.

In tegenstrijd tot wat de VLD beweert, is het wel degelijk nodig uit de algemene middelen te putten. Wij menen inderdaad dat het milieuhetfingensysteem regulerend moet werken en dat wij niet tot financieringsheffingen moeten overgaan. In

zoverre het leefmilieubeleid slaagt, is het duidelijk dat er minder inkomsten uit heffingen zullen zijn en dat meer uit de algemene middelen moet worden geput om het leefmilieubeleid in het algemeen te kunnen waarmaken.

Ook in tegenstelling tot wat de VLD zegt, is het onmogelijk om via wetten en decreten het vergunningenbeleid terug te schroeven en alleen maar te hopen op de welwillendheid van eenieder om het leefmilieu dienstig te zijn. Het winstbejag in vele bedrijven is zo groot dat ze er zelfs misdadige ingrepen op het leefmilieu voor over hebben indien het hen goed uitkomt. Wij weten dat zelfs de concurrentie wordt scheefgetrokken door degenen die op ecologisch vlak aan dumping doen.

Dat liberale liedje gaat hier dus zeker niet op ; integendeel, wij zijn tevreden dat de minister onder andere via de milieu-inspectie tracht een degelijk milieubeleid te voeren. Decreten in de Vlaamse Raad goedkeuren, executievebesluiten nemen zonder dat daaraan effectief gevolg wordt gegeven, heeft helemaal geen zin.

Daarom verheugt het ons dat de minister in samenspraak met de procureurs-generaal een aanzet heeft gegeven om minder dossiers te seponeren, om beter te vervolgen, om adequater en gericht op te treden.

Wat het afvalstoffenbeleid betreft, menen wij dat het ontwerp van het afvalstoffendecreet dat door de Vlaamse regering reeds in september 1993 werd goedgekeurd, meer dan ooit noodzakelijk is. De afvalterugnameplicht voor bedrijven zal zeer belangrijk zijn om onze gigantische afvalberg te verminderen. De inspanningen voor voorkoming en recyclage blijken evenwel vast te zitten. We zullen hieraan dus nog meer aandacht moeten besteden. De inspanningen via het tewerkstellingsfonds om in 1994 samen met de gemeenten – en de minister voorziet hiervoor in 500 miljoen frank – pi-

lootprojecten voor selectieve ophaling te stimuleren en verder uit te testen, vinden wij zeer positief. Maar zoals de heer Brouns reeds heeft gezegd, blijft het probleem van de afzetmarkten van gerecycleerde materialen enorm. Er moet – en de minister heeft dit in de opdracht van OVAM geformuleerd – ter zake nog veel werk worden verricht.

Ondanks voorkoming en recyclage moeten we ook aandacht blijven besteden aan het opkuisbeleid. Het gigantische probleem van de black points is gesteld. De minister heeft nu bijkomende kredieten uitgetrokken om hiermee van start te gaan. De vraag blijft natuurlijk welke mogelijkheden wij kunnen aanwenden om de kostprijs terug te winnen van de aanwijsbare vervuilers.

Inzake het Mestactieplan kan ik kort zijn. Ik ga akkoord met de heer Brouns wanneer hij zegt dat we de lont uit het kruitvat moeten halen. Daarbij citeerde hij uit een toespraak van de heer Van Looy. Welnu, ook ik heb uit zijn toespraak een citaat geplukt. Op het ogenblik dat de landbouwers aan het protesteren waren, verklaarde de heer Van Looy op deze tribune dat zij onwetend waren over de inhoud van dat Mestactieplan. De vraag is welke organisaties de landbouwers op straat sturen zonder hen correcte informatie te geven. Om de lont uit het kruitvat te halen, zal iedereen een mea culpa moeten slaan. De VLD benadert het Mestactieplan nu zijdelings, maar indertijd lanceerde de heer Denys ronkende verklaringen waarin hij zei achter de ecologische doelstellingen van milieuminister De Batselier te staan.

De heer A. Denys : Uiteraard !

De heer J. Timmermans : De vraag is dan natuurlijk op welke manier men zoiets realiseert.

De heer A. Denys : Rechtstreeks !

De heer J. Timmermans : Nee, de VLD aanvaardt nu de consequenties

Timmermans

niet meer van haar oorspronkelijke houding. Dat is zeer duidelijk. De regeringsbeslissing van 29 september 1993 is zeer correct. De ecologische doelstellingen blijven gehandhaafd, er komt – zoals afgesproken – een positieve discriminatie van de familiale landbouwbedrijven, gecompenseerd – en hiermee gaat de VLD opnieuw niet akkoord – door een negatieve discriminatie van de industriële landbouwbedrijven. De VLD is dus voor iets, maar tegelijk tegen elk middel om dat iets te realiseren. Wij vinden dat de ecologische doelstellingen moeten behouden blijven, dat er ruimte moet zijn voor overleg, iets wat daarnet nog door de minister werd onderstreept en dat het noodzakelijk is dat deze sector de nodige inspanningen levert om het algemene milieubeleid mogelijk te maken.

De SP zal dan ook toezien op de uitvoeringsbesluiten die de minister ter zake voorbereidt. In ieder geval zullen wij niet toestaan dat er wordt gepoogd de ecologische doelstellingen uit of af te stellen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

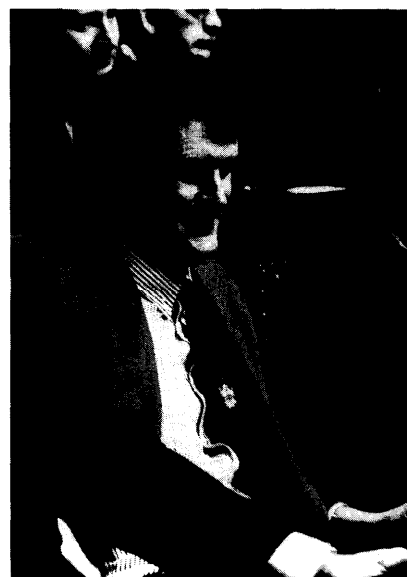
De heer F. Wymeersch : Mijnheer Timmermans, volgens u zal men, eenmaal men het gezinsbedrijf heeft gedefinieerd, dat bedrijf positief discrimineren. U scheert alle landbouwbedrijven over één kam wanneer u zegt dat men voor alle landbouwbedrijven tot de definiëring van het gezinsbedrijf zal overgaan. Als ik goed ben ingelicht, komen alleen de veebedrijven in aanmerking voor de positieve discriminatie. Ik vraag u dan ook of dat geen uitnodiging is voor de landbouwbedrijven die zich niet toeleggen op de veehouderij, om – zij het in beperkte mate – een veestapel op te zetten, zodat ze ook in aanmerking zouden komen voor die zogenoemde positieve discriminatie. Zal dat niet de tegenovergestelde doelstelling van het Mestactieplan, namelijk een grotere

productie van meststoffen, in de hand werken ?

Bovendien vraag ik me af in hoeverre het noodzakelijk is dat men overgaat tot de definiëring van een gezinsbedrijf. De landbouwsector is hiervoor geen vragende partij. Wat verstaat u onder een gezinsbedrijf ? De definitie mag niet louter een economisch gegeven zijn. Men moet ook kijken naar de realiteit.

De heer J. Timmermans : Mijnheer Wymeersch, in de commissie voor Leefmilieu heeft de minister een hele uiteenzetting gegeven over de moeilijkheden bij het definiëren – en het ging hier niet louter over het al dan niet aanwezig zijn van een veestapel – van landbouwbedrijven. Niet alleen de commissie Bocken geeft nogal wat benaderingen van een landbouwbedrijf. Volgens de pers hebben ook de landbouworganisaties verschillende meningen over de definitie van een landbouwbedrijf. De minister en de regering hebben er dan ook verstandig aan gedaan om tijdens een onderzoeksperiode van een twee- of drietal maanden, en in samenwerking met de landbouworganisaties, de definitie van een familiaal landbouwbedrijf op punt te stellen. Het is vandaag voorbarig om concreet te antwoorden op uw vragen. Het is correct dat de definitie van een familiaal landbouwbedrijf op dit ogenblik niet eenduidig is, maar de minister bezit ter zake een verhelderende nota. Het is in ieder geval noodzakelijk dat er inzake deze definitie verder consultatief werk wordt geleverd.

De heer A. Denys : Mijnheer Timmermans, vanmorgen heeft minister-president Van den Brande verklaard dat hij in februari 1994 een landbouwconferentie zal houden. Tijdens deze conferentie zullen aspecten zoals het economische facet van de landbouw, het landbouwinvesteringfonds en de promotie van de landbouw worden besproken. Ik heb hem de vraag gesteld of het niet aangewezen zou zijn te wachten met

**VLD-Kamerlid Marc Verwilghen be-
treurde dat via het programmadecreet
een aantal structurele maatregelen
worden doorgevoerd in het leefmi-
lieu- en natuurbehoud**

het Mestactieplan, zodat het tijdens deze conferentie kan worden besproken met de milieuaspecten, de aspecten rond ruimtelijke ordening, rond de Groene Hoofdstructuur. Zou de SP ermee akkoord gaan om deze problematiek in haar globaliteit te behandelen ? Immers, de gevolgen van het Mestactieplan en de Groene Hoofdstructuur hebben ook een invloed op het verder bestaan van landbouwbedrijven. Zou de SP ermee akkoord gaan om, in de plaats van een voorafgaandelijk overleg, eerst de landbouwconferentie te houden, zodat de problematiek in haar globaliteit kan worden bekeken ?

De heer J. Timmermans : Mijnheer Denys, het is essentieel dat u de inhoud van de beleidsnota van de minister-president integraal begrijpt. Daarin staat dat de landbouwsector op een punt is gekomen waar men naar een meer ecologisch verantwoorde vorm van landbouw moet streven. De vraag is nu hoe wij de ecologische doelstellingen van het

Timmermans

Mestactieplan kunnen waarmaken. Verder uitstel is niet geoorloofd. Via een vernieuwd landbouwbeleid moet de sector zich aanpassen aan een globale milieuplanning. De SP wil dit niet op de lange baan schuiven, maar vraagt om een aanpassing van de landbouwsector zelf.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : U zegt dat de landbouw zich moet richten naar een aantal ecologische richtlijnen die momenteel furore maken. Ik ben een groot voorstander van overleg tussen de ecologische sector, de landbouwsector en de overheid, maar men moet niet verwachten dat alle inspanningen van één kant komen. De andere sectoren moeten ook rekening houden met de fundamentele rechten van de landbouwers.

De heer J. Timmermans : Wij ontvingen met de SP-commissieleden van Leefmilieu en Landbouw een delegatie landbouwers en toen bleek dat er wel meer mensen bereid zijn een andere vorm van landbouw te aanvaarden. Er is alleen tijd nodig om die nieuwe richting in te slaan. De trendbreuk die de discussie omtrent het Mestactieplan in landbouwkringen teweeg brengt, lijkt mij toch een gunstige wending in dit verband.

Met betrekking tot de waterzuivering maak ik nu van de gelegenheid gebruik om de regering te feliciteren met de ombuiging van het contract met Aquafin. Het gebrek aan controle daarop gaf al meerdere malen aanleiding tot woordenwisselingen, maar voor ecologische aspecten en uitvoeringsscenario's is nu instemming vereist van de Vlaamse Milieumaatschappij en de Vlaamse milieuadministratie. Er werd een resultaatverbintenis aangegaan en de controle van het Rekenhof is verscherpt. De taken van de bijzondere gevolmachtigde, die de internal controller moet vervangen, zijn nu dui-

delijk afgebakend en worden aanzienlijk aan belang. Hij wordt overigens niet langer bezoldigd door Aquafin zelf, maar wel door de Vlaamse Milieumaatschappij. Er vond dus wel degelijk een bijsturing plaats die een effectieve controle op Aquafin mogelijk moet maken. In de commissie Leefmilieu merkte ik wel nog op dat wij meer kleinschaligheid in de branche en de vooropgestelde oplossingen inzake waterzuivering moeten doorvoeren. De minister stemde daarmee in. Verder dient ook de relatie met de bekkencomités grondig te worden bekeken en vertaald in een desbetreffende decreet. Nog meer gunstig nieuws komt van budgettaire zijde : het budget voor de aanleg van meer prioritaire gemeentelijke rioleringen werd opgetrokken.

Ten slotte stond ook nog de eventuele invoering van een provinciale milieuconvenant op het programma. Wij vinden dat die overkoepelend moet kunnen werken ten aanzien van de gemeentelijke milieudiensten. De gemeente blijkt trouwens al te vaak de zwakste schakel te zijn inzake handhaving, opvolging en controle, omdat ze niet afdoende kan optreden. Men geeft al te gemakkelijk toe aan bedrijfsleiders, aan mensen voor wie het leefmilieu geen rol speelt, en burgemeesters ontvluchten maar al te graag hun verantwoordelijkheid op dat gebied. Een overkoepelende instantie die instaat voor bijvoorbeeld inspectie, technische medewerking, laboanalyse enzovoort, zou hier ongetwijfeld een oplossing bieden.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Ik dacht dat de provinciale gespecialiseerde diensten precies met dat doel werden opgericht – bijvoorbeeld in Limburg en Antwerpen – maar hoor nu dat ze door de VMM worden overgenomen.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Waar

werd die beslissing genomen ? Nadat het departement Begroting de werkingsmiddelen heeft overgemaakt, proberen wij immers het personeelsbestand op provinciaal niveau uit te breiden omdat wij merken dat nu net die provinciale diensten met een aanzienlijke achterstand kampen. Wat betreft de inspectie, worden zelfs twintig nieuwe medewerkers aangeworven. Wij hebben hoe dan ook niet de bedoeling dit aspect af te bouwen.

De heer J. Timmermans : Wij stelden overigens voor met de provinciale milieuconvenant een sterker gemeentelijk optreden na te streven.

Inzake natuurbehoud en ontwikkeling zijn wij blij dat ook de doelstellingen met betrekking tot het beheer en de uitbreiding van het patrimonium voor bossen, groene ruimte en natuurgebieden wordt verdergezet. Niet alleen het zogenaamde collectivistische aankoopbeleid vindt dus een toepassing, maar ook samenwerkingsovereenkomsten met natuurgroepen en privé-eigenaars krijgen een plaatsje.

De SP kan de deblokkering van het duinendecreet alleen maar toejuichen. Op de voorstellen van de collega's Vande Lanotte en Capoen werd door de Vlaamse regering overigens zeer adequaat gereageerd.

Aan wat de minister net zei over het ontwerp van een Groene Hoofdstructuur, kan ik evenmin nog iets toevoegen. Die informatiecampagne moet hoe dan ook worden opgeschort, aan het opruien van landbouwers via omzendbrieven moet paal en perk worden gesteld.

De landbouwers wisten niet eens waarover het in feite ging. Ik heb de heer Van Looy daarover geciteerd. Dergelijke praktijken keuren wij ten stelligste af.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy : Mijnheer Timmermans, u mag mij niet ver-

Van Looy

keerd citeren. Ik heb dit gezegd op een moment dat vele landbouwers nog niet wisten waarover het ging. Ik heb toen ook voorspeld dat daardoor de onrust alleen nog maar zou toenemen.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer Van Looy, op een onbewaakt ogenblik hebt u letterlijk gezegd dat de meeste landbouwers niet wisten waarover het ging. U kunt dit nalezen in de Handelingen. Op dat moment was er overigens een betoging aan de gang.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, het is niet de fout van de landbouwers dat er geen informatie is over de Groene Hoofdstructuur. Ik dacht dat er rechtsonzekerheid was omdat men het nog niet eens was of omdat er dienaangaande nog geen voorstel van decreet werd ingediend.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mevrouw Merckx, ik heb geprobeerd in alle objectiviteit te antwoorden, ook na een sensibiliseringscampagne over de Groene Hoofdstructuur. Een ander lid van uw fractie heeft mij deze vragen reeds gesteld en ik heb hem een antwoord gegeven. U was hier niet aanwezig, maar toch brengt u deze problematiek opnieuw ter sprake. Ik neem dit niet langer, ook niet vanuit de meerderheid.

Mijnheer de voorzitter, ik doe al het mogelijke om een goed beleid te voeren. Aan het plan van de Groene Hoofdstructuur is er nog niets veranderd. Het is dus niet zo dat ik oorzaak zou zijn van de juridische onzekerheid.

Er zijn op dit vlak maatregelen noodzakelijk, zoniet dreigt het uit de

hand te lopen. Twee percent van de bevolking protesteert, maar de resterende achtennegentig percent is een andere mening toegedaan.

Bovendien wens ik geen terreur te ondergaan. Ik heb helaas nog niet gehoord dat men afstand neemt van bepaalde daden. Dit is nochtans belangrijk, teneinde in een positief klimaat te kunnen voortwerken.

Mevrouw Merckx, politici die deze zaken volgen of die in de sector of in de administratie goed zijn gekend, moeten opletten wat zij hier zeggen. Indien zij verkeerde informatie doorgeven, is dit desinformatie en heeft dit gevolgen op wat zich op straat afspeelt. Hiervoor zijn wij allemaal verantwoordelijk. Dat u kritiek hebt op mijn beleid, kan ik begrijpen, dit is het normale democratische spel, maar de argumenten die u aanhaalt, moeten eerlijk zijn.

Ik wil het ontwerp van de Groene Hoofdstructuur in overleg inkaderen in een Structuurplan Vlaanderen. Mag ik u verzoeken deze informatie juist door te geven ? U blijft beweren dat de Groene Hoofdstructuur rechtsonzekerheid tot gevolg heeft, dit terwijl het juridische kader u zeer goed bekend is. Dit staat overigens in de brochure die u hebt ontvangen.

De vragen en de opmerkingen van de heer Brouns waren evenwichtig. Ik heb hem ook een evenwichtig antwoord gegeven, wat positief is voor het debat. Wat u doet, is echter proberen uw achterban te beïnvloeden. In deze fase is dit onverantwoord.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, ik kon bij het begin van de vergadering niet aanwezig zijn, aangezien er om 14 uur ook een commissie Mensenhandel was. Ik wens het debat wel degelijk te volgen. De verdachtmakingen van de minister neem ik niet.

De informatie over de Groene Hoofdstructuur kreeg ik niet via de

administratie, maar op vergaderingen die door de administratie werden georganiseerd, dit onder meer te Leuven.

Tijdens deze vergaderingen kregen de mensen wel de gelegenheid om schriftelijke vragen in te dienen, doch zij hebben geen antwoord ontvangen. Het gaat niet alleen om de landbouwers, maar ook om andere personen die als gebruiker of als eigenaar worden geraakt. Men kan hen niets verwijten. Dit is trouwens de reden waarom er door decreten rechtszekerheid zou komen. De betrokkenen baseren zich op het advies van de MINA-raad.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : De Groene Hoofdstructuur en wat er mee verband houdt, is een zeer belangrijk hoofdstuk in het beleidsplan. Het water tussen de twee meerderheidspartijen is zeer diep. Heeft het dan nog wel zin, het debat voort te zetten ?

De voorzitter : Dit zullen wij overlaten aan de twee meerderheidspartijen waartussen het water zo diep is.

De heer A. Denys : Wanneer er in een regering een meningsverschil is over een fundamenteel punt en er voor een bepaald project geen meerderheid meer is, moet men ontslag nemen.

Inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening stellen wij reeds geruime tijd vast dat de meningsverschillen tussen de CVP en de SP zeer groot zijn. Men blijft dit alleen maar toedekken om aan de macht te kunnen blijven.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Denys, als ik morgen de indruk heb dat ik mijn beleid niet meer kan voeren, dan zal ik ontslag nemen. U hoeft mij dat niet te zeggen. Ik heb voldoende reputatie om dat ook hard te maken. Ik hoop dat u dat in

De Batselier

dezelfde omstandigheden zult doen, want het is gemakkelijk om zoiets vanop uw plaats te zeggen.

Er bestaat binnen de regering duidelijke eensgezindheid over de Groene Hoofdstructuur en het Structuurplan Vlaanderen.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Ik wil mij niet mengen in het laatste deel van dit debat omdat wel uit het verdere verloop van de discussie zal blijken in welke mate er binnen de meerderheid eensgezindheid bestaat. Het is zeer duidelijk dat die binnen de regering bestaat, maar ze wordt niet gedeeld door alle leden van de meerderheid.

Voor zover ik de lijnen van de Groene Hoofdstructuur ken, is dit een plan van minister Kelchtermans, dat bij mijn weten voor meer dan 90 procent wordt overgenomen door minister De Batselier. Het valt mij wel op dat bepaalde CVP-ers zich nu geroepen voelen om er radicaal tegen in te gaan.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, collega Aelvoet heeft een goede overgang gemaakt naar mijn tussenkomst over de begroting. Ik wil hier ook mijn voldoening uitspreken over de werkzaamheden in de commissie.

Mijnheer de minister, ik wil ten eerste kritiek formuleren op uw beleid. In de commissie zijn een aantal vragen herhaald. U heeft geen nieuwe beleidsnota voorgelegd. Inzake afval stel ik vast dat er bij OVAM slechts twee of drie mensen werkzaam zijn op het vlak van preventie, wat uiteraard onvoldoende is. Welk belang wordt er gehecht aan een preventiebeleid ?

Aquafin is nu bijgestuurd – geluk-

kig maar – , maar wij stellen ons dan wel vragen rond de invulling. Hoe wordt er nu ter plekke gezuiverd ? Wij zullen daar in de commissie in januari 1994 op terugkomen.

U kent ook onze bedenkingen over heffingen op waterverontreiniging voor gezinnen.

Ik ben ongelukkig over Vlare. U had een fundamentele herziening beloofd tegen het voorjaar 1993 – uw beleidsbrief maakte melding van een definitieve evaluatie. De Vlare-milieuvergunningen zijn een essentieel punt in het milieubeleid en in de democratie, omdat precies via vergunningen mensen worden betrokken bij het beleid.

Collega Verwilghen heeft de kritieken op het MINA-fonds uitvoerig uit de doeken gedaan, en wij zullen er in de commissie ook op terugkomen, omdat er een ontwerp van decreet is om een aantal zaken te wijzigen. Dan zullen wij moeten beslissen of het MINA-fonds nog een reden van bestaan heeft.

Ik wil verder nog drie concrete vragen stellen, die tot uiting kwamen na de werkzaamheden van de commissie.

Eerst en vooral heb ik een aantal bedenkingen bij de verpakkingsrichtlijn. Minister de Galan heeft namens ons land op de Europese Ministerraad voor Leefmilieu een compromistekst inzake de verpakking voorgelegd, waar wij ons helemaal niet in kunnen terugvinden omdat de tekst niet tegemoetkomt aan het principe van preventie. In de Kamercommissie heeft de minister duidelijk gezegd dat dit een compromis is, uitgewerkt met de gewesten, maar ik vraag mij af in welke mate. Ik denk trouwens dat die zaak vandaag op een extra Leefmilieuraad verder wordt bediscussieerd.

Verder verneem ik dat een deel van de administratie van de LIN – landinrichting en bevoegdheden van ruilverkaveling, ordening van het platte-

land – zou worden verhuisd naar het departement Economie. Ik was hierdoor verrast, want ik heb daar niets over gelezen in uw beleidsbrief. U pakt zelf uit met integraal waterbeheer – een prachtig concept – maar als u dat wilt waarmaken, dan moeten de ambtenaren die daar mee bezig zijn uit het departement Leefmilieu en Infrastructuur afkomstig zijn. Ik laat in het midden of ze dan onder de bevoegdheid van Leefmilieu of Ruimtelijke Ordening vallen, ik verkijs persoonlijk Leefmilieu. Het is echter totaal nutteloos ze bij het departement Economie onder te brengen. Wat is uw standpunt over die eventuele verhuis ?

Voorts las ik gisteren in De Financieel Economische Tijd een bijdrage waarin de leidende ambtenaar van de Milieueffingen bij de Vlaamse Milieumaatschappij een aantal belangrijke verklaringen stelt, die ook voor mij nieuw waren. Blijkbaar zou er door de VMM een studieproject gelanceerd zijn dat een totaal ander concept rond heffingen inhoudt. De milieueffingen voor bedrijven op watervervuiling zouden niet meer worden geïnd, maar zogezegd geïnternaliseerd. De bedrijven mogen die behouden, ze moeten beloven die te investeren in waterzuivering, en na tien jaar zal men de afrekening maken of dat correct is verlopen. Dat is een volledig nieuwe piste.

Minister N. De Batselier : De betrokken VMM-ambtenaar die door De Financieel Economische Tijd werd geïnterviewd, de heer Herman Dumont, verantwoordelijke van de dienst Heffingen, ontkent formeel de geciteerde teksten uit het artikel. Men int vanaf juni en niet in januari. De VMM heeft ondertussen een recht van antwoord gestuurd naar de Financieel Economische Tijd om al deze onjuiste feiten recht te zetten. Ik hoop dat de krant de juiste feiten overneemt. De VMM had mij ook die rechtzetting meegedeeld, omdat ik natuurlijk ook vragen had bij wat in de krant is verschenen.

De heer L. Barbé : Het verheugt mij

Barbé

uiteraard, maar ik wil erop wijzen dat in het decemnummer van het tijdschrift van de GOM van Brabant dezelfde betrokkene dezelfde verklaringen heeft afgelegd. Misschien is het toeval, maar ik ben benieuwd de rechtzetting te lezen.

Deze punten van kritiek zijn ook de redenen waarom wij deze begroting niet zullen goedkeuren.

Ten tweede, wil ik het hebben over duurzame ontwikkeling. Collega Brouns heeft vandaag nog geponeerd dat er wel een trendbreuk is, maar daar ga ik niet mee akkoord. Voor mij is het een positief begrip, het gaat over veel meer dan het louter saneren van de vervuiling, het betreft een positief project voor een nieuwe samenleving. Ik ben ervan overtuigd dat anders gaan leven ook prettiger gaan leven is.

Iedereen is het blijkbaar eens over het concept duurzame ontwikkeling, omdat men het interpreteert zoals men wil.

Wezenlijk verandert er dan niet zoveel, het staat in het voorwoordje van de teksten van het VEV, in uw beleidsbrief en in het document Vlaanderen-Europa 2002. De mensen hebben de indruk dat er iets gebeurt, maar er tekent zich wel een breuklijn af over de essentiële discussies, zoals een eventuele volumebeperking van het verkeer of de postmaterialistische waarden. Ik hoor daar ook in klassieke bewegingen zeer verfrissende ideeën rond, in KWB en ABVV bijvoorbeeld. Als echter de vage discussie van duurzame ontwikkeling wordt aangehouden, dan zetten wij uiteraard geen stap vooruit.

Voert deze regering een beleid inzake duurzame ontwikkeling ?

Dat kan het best worden getoetst aan het beleid dat door elk van de ministers afzonderlijk wordt gevoerd. In de beleidsbrief over economie van de heer Van den Brande

staat daarover geen woord. Het beleid inzake rationeel energieverbruik staat reeds sinds twee jaar in ter plaatse rust. Verkeersbeleid ? Idem. Inzake verkeersbeleid wordt een kleine inhaaloperatie voor de verkeersveiligheid uitgevoerd. Maar de ideeën worden globaal nog altijd beheerst door een zucht naar mobiliteit en verplaatsing ; een serie nieuwe wegen zijn daarvan het tastbare resultaat.

Ook de houding van de CVP- en de SP-fractie in de federale regering is een interessante toetssteen. Het is daar nog erger gesteld dan hier.

Het volstaat te kijken naar de plannen van de NMBS, de belastingen en de ecologie, de marginale positie van het leefmilieu in het federaal beleid. De twee coalitiepartners voeren een hard blauw beleid, dat onverenigbaar is met een beleid dat op duurzame ontwikkeling is gericht.

De ideeën van de duurzame ontwikkeling worden wel met de mond beleden, maar de beleidsverantwoordelijken hebben ze zich niet eigen gemaakt, laat staan ze in hun beleidsplannen opgenomen. Het is een klassiek verhaal.

Mijnheer de minister, u zit op een ongemakkelijke stoel, want u moet tegen de stroom oproeien van een klassiek economisch beleid van de federale en de Vlaamse regering door normerend en corrigerend op te treden.

Sommige beleidsverantwoordelijk ken verklaren het wel eens te zijn met de gedachte dat economische groei als enig criterium een verkeerd uitgangspunt is, maar slechts één minister, diegene die bevoegd is voor Leefmilieu, zou consequente beslissingen moeten nemen. Deze ene minister zou dan bijvoorbeeld de geluidshinder en de vervuiling veroorzaakt door het autoverkeer moeten aanpakken, het autoverkeer dat door het globaal beleid wordt aangemoedigd .

Dat verhaal wordt ongeloofwaardig.

Men krijgt dat niet meer verkocht bij de mensen, want men brengt doorgaans maar één verhaal tegelijkertijd aan de man. Deze regering ontsnapt niet aan deze regel. Het beleid is niet alleen ongeloofwaardig, het resorteert ook een slechts twijfelachtig effect.

Wanneer er initiatieven worden genomen waarvoor een breed maatschappelijk draagvlak bestaat – ik denk aan het project van de duinenbescherming – en er wordt een decreet, zij het dan één met een beperkte draagwijdte, goedgekeurd, dan zijn er krachten die onmiddellijk aan de slag slaan om de toepassing ervan uit te hollen.

Collega's hebben het groene stemknopje nauwelijks losgelaten of zij schieten aan het lobbyen om de toepassing van het decreet te vertragen.

Ik hoop dat het in dit concreet geval goed afloopt, maar ik ben daarvan niet zeker. Het is onbetamelijk dat volksvertegenwoordigers vandaag een decreet goedkeuren en morgen achter en voor de schermen op de rem gaan staan.

Deze houding heeft niet alleen negatieve gevolgen voor het leefmilieu, maar heeft ook en vooral een negatief effect op maatschappelijk vlak. Vooral dat laatste baart mij zorgen, want het stukje geloofwaardigheid dat de politicus nog geniet, geraakt hij op die manier helemaal kwijt. Hoe kunnen we nog uitgelegd krijgen aan de mensen dat het leefmilieu ons echt gaande houdt, als een duinendecreet een jaar na de stemming reeds zichtbaar is uitgehold. De politiek en de overheid krijgen dan een deuk.

Mijnheer de minister, u weet dat wij fundamentele bedenkingen hebben bij het Mestactieplan. Zo het plan echter morgen vermaald wordt, dan is dat slecht voor het leefmilieu, maar ook voor de democratie.

Inzake bestuurlijke ontwikkelingen wil ik even een zijsprong maken.

Barbé

Een minister mag nog de mooiste intenties hebben inzake leefmilieu, zijn kabinet mag zich daar dan nog keihard voor inzetten, maar deze acties stranden in een maatschappij waar de politiek en het bestuur in crisis verkeren.

Inzake leefmilieu moeten er zoveel nieuwe zaken gebeuren dat er ook fundamenteel denkwerk over de instrumenten moet worden verricht.

Collega Verwilghen heeft reeds kort het VLD-concept over de vrije markt en de vergunningen toegelicht. Dit is een elementaire discussie. Zonder essentiële wijzigingen op bestuurlijk vlak kan van onze intenties voor het leefmilieu niets worden gerealiseerd.

Mijnheer de minister, uw opdracht is niet gemakkelijk, want u hebt slechts controle op een beperkt aantal zaken. Wij hebben af te rekenen met nogal wat calculerende burgers, die politiek verfoeien en ons enkel kennen wanneer ze in hun pen schieten over een plaatselijk probleem. Natuurlijk zijn er ook burgers die zich belangeloos en vrijwillig inzetten. Ik wil beide categorieën in één zin noemen.

Toch wil ik vier puntjes rond bestuur aanhalen waaraan de Vlaamse regering iets kan doen.

Ten eerste, zou ik bij wijze van voorbeeld het beleid inzake leefmilieu en natuurbehoud in de Westhoek even willen illustreren. Collega Sauwens werkt aan de bescherming van een bepaald landschap in die streek. Er is daar eveneens een discussie over de Groene Hoofdstructuur. Er is blijkbaar ook een ecologisch impulsprogramma. Er is een discussie rond het vogelrichtlijngebied. En tot slot is er ook nog een bekkencomité. Er gebeurt enorm veel en waarom zouden we daarmee niet tevreden zijn ?

Ik vrees een beetje dat wanneer zo'n salvo aan regelgevende initiatieven op de mensen, bedrijven en besturen

op de mensen wordt afgevuurd, deze niet meer door de mensen kunnen worden verwerkt.

De mensen kunnen maar een beperkt aantal signalen, wetgevingen en structuren verwerken. Ondanks alle pogingen tot coördinatie en tot overleg en met overleg tussen het overleg los je dit niet op.

Mijnheer de minister, er moet opgelet worden bij het invoeren van nieuwe structuren. U bent nu zinnens de bekkencomités decretaal te onderbouwen. Ik weet niet of de functies en taken van het bekkencomité, namelijk het overleg in de administratie en de inspraak, wel een nieuwe structuur vergen. Kan dat niet met bestaande structuren worden opgelost ? Is er voor dergelijke acties op regionaal vlak geen sterk tussenniveau nodig ? Deze problemen kunnen niet behoorlijk vanuit Brussel worden aangepakt. De werking van het bekkencomité voor de IJzer moet grotendeels ter plaatse worden geregeld ; van een decreet dat dit tot in de laatste details regelt, kan geen heil worden verwacht. Ook op gemeentelijk vlak is dat niet mogelijk.

Zo er een sterk en democratisch gecontroleerd tussenniveau mocht bestaan, zou een beter en efficiënter beleid mogelijk zijn.

Ten tweede, willen we allemaal een duidelijke en verstaanbare wetgeving.

Mijnheer de minister, u zou Vlarem, een van de spildocumenten inzake milieubeleid, bijschaven en herschrijven. Ik wacht daarop. Ik zit op mijn honger.

Destijds heb ik bij het uitblijven van correcties op Vlarem en op de milieuwetgeving een juridische veldslag voorspeld. Die is nu aan de gang. De Raad van State ontvangt een pak verzoekschriften tot schorsing van besluiten genomen krachtens Vlarem. De Raad velst arresten die bijzonder belangrijk zijn voor de interpretatie van de wetgeving ; ik denk

aan het arrest Mollen en het arrest Winne.

Mijnheer de minister, ik zou graag uw standpunt ter zake kennen, want het is toch geen manier van werken om de interpretatie van de wetgeving op die manier aan een rechtscollege over te laten. Vanuit het oogpunt van een democratisch bestuur dring ik nogmaals aan op een snelle behandeling van het Vlarem-dossier.

Mijnheer de minister, het is uw dringende opdracht om via brochures, omzendbrieven en andere middelen alle besturen en betrokkenen te leren hoe de vork aan de steel zit inzake Vlarem.

Ten derde, is er de handhaving, de achillespees van de wetgeving. Vlarem zou dan van topkwaliteit mogen zijn, als de handhaving niet wordt verzekerd, blijft de wet zonder gevolg.

Ook in de commissie werd dit reeds besproken. Een belangrijk deel van de bevoegdheden inzake handhaving liggen bij de gemeenten. Dat is een kwetsbaar niveau, want het hangt af van mijnheer of mevrouw de burgemeester. Sommige burgervaders of -moeders doen het bijzonder goed, maar anderen doen het – om het bij een eufemisme te houden – op een andere manier.

Het bestuur voor milieu-inspectie brengt de gemeentelijke overheden op de hoogte van illegale praktijken van een bedrijf op het grondgebied van hun gemeente. Het bedrijf ontplooit activiteiten waarvoor het gezien zijn ligging in een woonzone nooit een vergunning zal kunnen ontvangen. Het veroorzaakt veel hinder, vastgesteld in talloze procesverbalen. De milieu-inspectie vordert de sluiting, maar de burgemeester zegt openlijk aan al wie het horen wil, dat hij weigert de wet toe te passen. Vandaag kan dat zonder dat er ook maar iemand tegen optreedt, ook de Vlaamse regering niet.

Dit is uiteraard onhoudbaar. Politici,

Barbé

zoals ik of bijvoorbeeld collega Timmermans, worden regelmatig opgebeld door mensen die zich ten einde raad afvragen of wij nu eigenlijk wel in een rechtsstaat leven. Het kost mij enorm veel moeite om hen aan het verstand te brengen dat er inderdaad een milieuwetgeving en een rechtsstaat bestaan. Ik ben dan gedwongen hen aan te raden een advocaat onder de arm te nemen om hun zaak te bepleiten.

Vanuit democratisch bestuurlijk oogpunt betekent dit natuurlijk een ramp. Er bestaan talrijke kleine dossiers inzake stedenbouw en een groot aantal inzake leefmilieu waar die zaken gebeuren.

Mijnheer de minister, het zou misschien interessant zijn om alle burgemeesters van Vlaanderen bij u te roepen om te vragen of zij bereid zijn de milieuwetgeving toe te passen. Men zou dan kunnen publiceren wie dit wel en wie dit niet wil doen. Dit zou tot verrassende resultaten kunnen leiden. Het zou een nieuwe trendbreuk in de verschillende partijen aantonen.

In de commissie werd een discussie gevoerd aangaande de milieuheffingen voor particulieren. (**Samenspraak tussen de heren Barbé, Daems en minister De Batselier**)

Hierbij wordt het begrip verantwoordelijkheid vaak gebruikt. Volgens u zullen de mensen zich ervan bewust zijn dat zij verantwoordelijk zijn voor een stuk van de vervuiling wanneer zij de factuur ervoor ontvangen. Dit is een verkeerde manier van denken. Men mag de mensen uiteraard niet doen geloven dat de vervuiling uitsluitend wordt veroorzaakt door bedrijven en landbouwers. Het heeft echter geen zin de mensen erop te wijzen dat zij medeverantwoordelijk zijn voor de vervuiling wanneer zij er weinig kunnen aan veranderen. Het modale gezin in Vlaanderen kan weinig veranderen aan het overgrote deel van de

milieuvervuiling. Twee voorbeelden : misschien is er in de onmiddellijke omgeving geen melk in glazen flessen beschikbaar of is het openbaar vervoer er slecht georganiseerd.

Ik stel een meer positieve benadering voor. Er moet een positief project worden voorgesteld. Men moet de mensen ervan kunnen overtuigen dat een duurzame ontwikkeling het leven aangenamer zal maken. De mensen die nu reeds op een positieve en vrijwillige manier keihard werken, moeten worden gemobiliseerd.

Ik heb mij afgevraagd waar op dit punt het verschil ligt tussen socialisten en ecologisten. Ik herinner mij een persberichtje waarin werd vermeld dat het programma van SP en van Agalev op een aantal essentiële punten verschilt en dat zij ook een verschillende houding hebben tegenover het mensbeeld. De SP legt veel meer de nadruk op verantwoordelijkheid en op het sanctioneren, terwijl Agalev de problemen op een meer positieve manier tracht aan te pakken.

Het is van doorslaggevend belang of een aanpak effectief en efficiënt is. In dat opzicht meen ik dat de aanpak van Agalev positiever is.

Ten slotte wil ik een aantal persoonlijke voorstellen formuleren.

Een goed communicerende overheid, die een aantal essentiële zaken kan afdwingen, is essentieel. De discussie over het duinendecreet en over het MAP doet mij soms twijfelen aan de overheid vandaag.

Wij moeten de overheid herwaarderen. De heer Verwilghen heeft hierover wellicht een andere mening. Het heeft geen zin de overheid te verguizen of te ontregelen. Ik heb reeds vermeld dat het tussenniveau essentieel is.

Er moet een duidelijke regelgeving worden opgesteld en de structuren moeten worden vereenvoudigd.

Ik wil nog enkele voorstellen formuleren aangaande het creatief gebruik van beleidsinstrumenten.

In het milieubeleid pleiten wij reeds lang voor het invoeren van objectieve aansprakelijkheid. De discussie die **hierrond** moet worden gevoerd, is moeilijk en lang, maar het resultaat zou zeer belangrijk zijn.

Via regulerende heffingen kan zeer veel worden bereikt. Indien u echt werk zou willen maken van de luchtvervuiling — een thema dat u eigenlijk niet prioritair behandelt —, zou u met een tiental ambtenaren een verbluffend effect bereiken.

Men zou de vervuilende bedrijven kunnen verplichten om een jaarlijks rapport inzake milieuvervuiling te publiceren.

Samenvattend kan ik zeggen dat ik essentiële kritiek heb op uw beleid.

Er is geen trendbreuk, noch op Vlaams, noch op federaal niveau. Er wordt nog niet echt gewerkt aan duurzame ontwikkeling.

Misschien kan u niet grondig ingaan op de kritiek en de voorstellen die ik heb geformuleerd met betrekking tot algemene bestuurlijke problemen. Het is echter nuttig hiermee rekening te houden bij het opstellen van uw volgende beleidsbrief. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, na de uitgebreide bespreking in de commissie voor Leefmilieu, waarover een waarheidsgetrouw verslag werd uitgebracht door de heer Brouns, en de vele uiteenzettingen, valt het mij moeilijk om nog iets nieuws aan het debat toe te voegen. Ik zal pogen niet in herhaling te vallen.

De stand van zaken in verband met de uitvoering van de beleidsbrief van vorig jaar is een indrukwekkend document geworden, waaruit duidelijk

Capoen

blijkt dat op de meeste domeinen van het leefmilieubeleid belangrijke vooruitgang werd geboekt.

Positief in het gevoerde beleid zijn de continuïteit, de aanwezigheid van samenhang en de belangrijke aanzetten tot een geïntegreerde aanpak. Dit zijn tevens onmisbare factoren in een beleid dat is gericht op duurzame ontwikkeling. Wij betreuren enkel dat u niet over meer middelen beschikt om te investeren in mensen, apparatuur en uitrusting om de programma's te versnellen en om effectiever te kunnen werken.

Met investeren in apparatuur bedoel ik onder meer meetnetten. Meten is immers weten en wij waarderen daarom uw wetenschappelijk gefundeerde aanpak. Men moet op de hoogte zijn van de toestand op het terrein om op een effectieve manier te kunnen ingrijpen, om te herstellen of te corrigeren.

In uitvoering van de jongste staats-hervorming krijgen de gewesten meer bevoegdheden in verband met het leefmilieubeleid en worden de bevoegdheidsdomeinen beter afgebakend. Dit kan de efficiëntie en de samenhang van het milieubeleid enkel maar ten goede komen.

Zo moet de bevoegdheid van de gewesten om internationaal op te treden de mogelijkheid bieden om snel en doeltreffend in te grijpen bij grensoverschrijdende milieuproblemen.

Wij hopen in ieder geval dat de Vlaamse regering in de toekomst beoogd beter zal scoren dan de Belgische regering op het vlak van het naleven van Europese richtlijnen en andere internationale overeenkomsten en conventies.

Inzake milieurecht is er een opdracht toevertrouwd aan de commissie **Bocken** om een coördinatie van de bestaande wetgevingen van ons milieurecht tot stand te brengen.

Om de rechtszekerheid te verster-

ken, moet die milieuwetgeving eenvoudig en doorzichtig zijn. Naast een drastische aanpassing van enkele strafbepalingen kijken wij met belangstelling uit naar de resultaten van uw initiatieven om de aansprakelijkheid van rechtspersonen bij milieudelicten vast te leggen.

In verband met de beoordeling van milieudelicten pleit de Volksunie voor de aanstelling van gespecialiseerde magistraten in milieurecht. Wij menen dat er op deze manier efficiënter en sneller kan worden opgetreden.

Ik kom dan nog even terug op een punt dat hier reeds voor enige opschudding heeft gezorgd, namelijk het belang van inspraak, overleg en voorlichting voor de totstandkoming van een zo groot mogelijk maatschappelijk draagvlak bij het doorvoeren van belangrijke ingrepen. In casu gaat het om milieumaatregelen.

Hier is een en ander grondig misgelopen. Er is rond de dossiers van het MAP en de Groene Hoofdstructuur eerder sprake van oorlog voeren dan van overleg plegen. Het is uiteraard onaanvaardbaar in de rechtsstaat waarin wij, leven dat ambtenaren belet worden om hun opdracht uit te voeren of dat milieu-activisten in hun woning worden overvallen en worden bestookt met doodsbeprengingen. U hebt uw antwoord hierop waarschijnlijk al klaar naar aanleiding van de vragen van vorige sprekers.

Welke maatregelen overweegt u om de orde te herstellen en om de geplande voorlichting alsnog voort te zetten? Die voorlichting is absoluut nodig om in deze dossiers de verwarring en de onzekerheid tot een minimum te beperken en om het scheefgetrokken beeld van de zaken weer recht te trekken. Er moet terug een gesprek op gang worden gebracht tussen partners die positief willen ingaan op de voorstellen teneinde uit te maken waar er moet worden aangepast of bijgestuurd, zo-

dat het beoogde doel op middellange of lange termijn kan worden bereikt.

Over de verbrandingsovens en de capaciteit van de verbrandingsovens hebben wij enkele opmerkingen. Niettegenstaande alle inspanningen die er tot nu toe geleverd zijn om afval te voorkomen, zoals selectieve ophalingen en recyclage, blijft de stroom van huishoudelijk afval maar groeien.

Tot overmaat van ramp blijken acht verbrandingsovens niet te voldoen aan de emissienormen. Als de overheden het goede voorbeeld zouden willen geven, moeten deze ovens onmiddellijk worden stilgelegd. Aangezien de verbrandingscapaciteit nu al ontoereikend is, is dergelijke drastische ingreep eigenlijk niet denkbaar. Er bestaat trouwens geen alternatief. Storten is bijna niet meer mogelijk. Voor de aanpassing van de bestaande ovens hebben de meeste **intercommunales** onvoldoende middelen. De verbrandingsovens zijn vaak dermate verouderd en versleten dat ze eenvoudigweg moeten worden vervangen door nieuwe moderne installaties. Mijnheer de minister, u beweert dat u maar zult sluiten wanneer er een vervangende capaciteit ter beschikking is. U wilt de verbrandingscapaciteit in stand houden. Nu staat u toch voor een dilemma. De overheid moet enerzijds het voorbeeld geven wat betreft het uitbaten van installaties die beantwoorden aan de **milieunormen**, en anderzijds vraagt de bouw van een nieuwe verbrandingsoven toch enkele jaren tijd en zware investeringen.

Ik heb daarbij een randbemerking. De luchtkwaliteit in Vlaanderen is zopas nog spectaculair in de belangstelling gekomen, namelijk naar aanleiding van het bekendmaken in een krant van de resultaten van een onderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie. Men zou vastgesteld hebben dat de lucht in België en dus ook Vlaanderen enorm slecht is. Wij zouden in Europa zelfs het laagst

Capoen

scoren. Door die slechte kwaliteit van de lucht zou er een abnormaal hoge concentratie dioxine te vinden zijn in de moedermelk. De heer Barbé is daarover de filosofische toer opgegaan. Ik zou zeggen : wat met de toekomst van ons volk als de moedermelk al besmet is ? Dat is natuurlijk een spectaculaire manier om bepaalde zaken onder de publieke aandacht te brengen. Wij menen hoe dan ook dat het nuttig zou zijn van u te vernemen over welke middelen u beschikt om aan de bevolking inzake dit dossier een positief signaal te geven.

Inzake het beheersen van de afvalstroom wil ik nog zeggen dat wij de initiatieven om voor de selectieve ophaling van afval pilootprojecten op te starten, toejuichen en ondersteunen.

Inzake de kwaliteit van het oppervlaktewater werden wij enkele weken geleden opgeschrikt door het lezen van het resultaat van het beleidsondersteunend onderzoek van de VUB en het RUCA. Men komt namelijk tot de constatering dat het regulerend effect van de milieuheffing bijna nihil is. Het zou zelfs zo zijn dat de bedrijven opteren voor het betalen van de milieuheffing in plaats van aan zuivering te doen.

Op die manier kan de produktie op de traditionele manier verder worden gezet en kunnen de milieuheffingen worden verhaald op de consumenten. Waarschijnlijk als tegenreactie van u op de resultaten van dit onderzoek hebt u tijdens een persconferentie gezegd dat de kwaliteit van de oppervlaktewateren in Vlaanderen aan de beterhand is. Vanwaar die tegenstrijdigheid ?

Minister N. De Batselier : Mijnheer Capoen, ik heb dat in de commissie uitgelegd. De wetenschappelijke studie van de VUB gaat inzake heffingen over de periode 1991-1992. Wij hebben, zoals de VUB adviseert, de heffingen in 1992 volledig bijge-

stuurd. Wij hebben ze verhoogd. We hebben gezegd dat men zich over vijf jaar aan dit soort beleid inzake heffingen mag verwachten. Wij schaven permanent aan dergelijke oefeningen. We hebben de VUB ook gevraagd op welke andere manier wij nog kunnen ingrijpen. Wij kunnen bijvoorbeeld ook meer regulerend optreden, maar wij mogen niet vergeten dat wij ons beleid moeten financieren. Die driehoek is niet gemakkelijk te maken.

Het is onjuist wat in de FET heeft gestaan, namelijk dat de heffingen geen effect hebben. Professor Seghers heeft dit trouwens twee dagen nadien rechtgezet. Mijn persconferentie was daar geen antwoord op. Dit is studiemateriaal dat door VMM al gedurende maanden is gebruikt. Ik zou er niet in geslaagd zijn dit studiemateriaal op twee dagen tijd volledig te krijgen. Belangrijk is echter dat het onderzoek van VMM aantoonde dat, voor het eerst in Vlaanderen, de waterkwaliteit aan het verbeteren is. Dat is voor mij het meest positieve geluid inzake milieu dat ik de jongste jaren heb gehoord.

De heer M. Capoen : Milieuheffingen zouden dan toch een regulerend effect hebben.

De afvoer van afvalwater verloopt niet optimaal omdat vele gemeenten niet in staat zijn de nodige investeringen te doen inzake rioleringen of omdat er onvoldoende coördinatie is tussen de gemeenten en Aquafin. Ook de heer Barbé heeft hier al op gewezen. Wat kan er gedaan worden om dit te verhelpen ? Het zou toch jammer zijn dat de weinige middelen die we hebben, verkeerd geïnvesteerd worden of als dood kapitaal blijven liggen.

Mijnheer de minister, uw intentie om te komen tot een geïntegreerd waterbeleid verdient aanbeveling. Ook het rationeel waterverbruik moet worden aangemoedigd.

Wat dat geïntegreerd waterbeleid betreft, hebben wij nogal wat bezwa-

ren gehoord uit de kringen van polders en wateringen. Deze beweren dat er onvoldoende inspraakprocedures geweest zijn en beweren dat de bekkencomités een bureaucratische mastodont dreigen te worden. Zijn er aanwijzingen dat de installatie van bekkencomités voor meer effectiviteit op het stuk van waterzuivering zal zorgen ?

Mijnheer de minister, in tegenstelling tot de heer Verwilghen steunen wij uw inzet om tot een Vlaamse verankering te komen inzake watervoorziening. Het belangrijke domein van de watervoorziening kan volgens ons niet in handen worden gegeven van de privé-groepen, zeker geen buitenlandse. We zouden daar onvoldoende controle op kunnen uitoefenen.

Wat het natuurbehoud betreft, pleit de Volksunie voor een meerjarenplan inzake een gericht aankoopbeleid van groengebieden.

In verband met de Groene Hoofstructuur moet er zo vlug mogelijk een definitieve versie vastgelegd worden om te beletten dat de onzekerheid en de verwarring verder zouden toenemen en uitmonden in een stellingenoorlog tussen landbouw en leefmilieu.

Mijnheer de minister, in het interview waar u zoëven naar verwezen hebt, vermeldt u dat uw beleid zeer voorspelbaar is. Wel precies omdat uw beleid zo voorspelbaar is en ook in de goede richting gaat, zullen wij u blijven steunen en uw begroting met enthousiasme goedkeuren. **(Applaus bij de VU en de SP)**

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit was een zeer verhelderend debat, ook al was ik het niet altijd eens met wat hier gezegd werd. Het debat heeft alleszins aangetoond dat milieu een maatschappelijke uitdaging is waar iedereen

De Batselier

een visie over heeft. Zo heeft de heer Verwilghen een Vlaams-liberale visie verdedigd. De heer Brouns heeft een christendemocratische visie vertolkt. De heer Timmermans heeft een socialistische visie gebracht, terwijl de heer Barbé ons een groene visie voorhield. Zelfs het Vlaams Blok heeft vandaag een coherente visie met betrekking tot het milieu ontwikkeld. Ten slotte heeft de heer Capoen als voorzitter van de commissie Leefmilieu de rij van sprekers mooi afgesloten met een betoog waaruit de maatschappelijke relevantie van dit debat duidelijk is gebleken.

Een debat als dit met uiteenlopende visies moet zeker en vast kunnen, maar ik wil toch ook duidelijk maken dat er in de regering eensgezindheid bestaat over het milieubeleid, zowel over de Groene Hoofdstructuur, over het Mestactieplan, over de aankoop van natuurgebieden, over het vergunningenbeleid, over de inspectie.

Opkomen voor de herwaardering van het parlement houdt in dat een debat als dit van vandaag mogelijk moet zijn, maar de regering mag niet in de onmogelijkheid gesteld worden om te regeren. Daarom denk ik dat wie zich vandaag democraat noemt, bepaalde acties niet kan goedkeuren, omdat ze niet passen in een democratie.

Vervolgens wil ik erop wijzen dat we alles in het werk stellen om het overleg opnieuw op gang te brengen, met de nadruk op het woord opnieuw. Na maanden over het Mestactieplan te hebben gediscussieerd, na het overleg over de Groene Hoofdstructuur, dat overigens nergens gepland was, zullen we andermaal een poging doen tot overleg met de sector, eerst informeel en daarna op een formele manier. Ik wil er immers toe komen dat we in deze sector praten over de inhoud zélf van het dossier, niet over wat men denkt of vreest of hoopt dat in het dossier

staat. Ten behoeve van de klaarheid en de rechtszekerheid later moet ook het debat hier plaatsvinden op basis van wat echt beslist wordt. Als bijvoorbeeld de administratie een ontwerp maakt voor de polders en wateringen, dan durven sommigen op de algemene vergadering van landbouwers zeggen dat De Batselier de polders en wateringen wil afschaffen. Ik viel bijna achterover toen ik dit hoorde en zag mij dus verplicht op de algemene vergadering van alle Polders en Wateringen in Vlaanderen te gaan uitleggen dat daar geen sprake van was, maar dat ik wel dacht aan een bevoegdheids-herverdeling met toewijzing van verantwoordelijk kheid.

Aan de desinformatie zou toch eens een eind moeten komen. Desinformatie maakt de democratie stuk en biedt kleine groupuscules de mogelijkheid naar de macht te grijpen.

Mijnheer Verwilghen, wat de marktgerichte instrumenten betreft, meen ik dat de meeste partijen die hier vertegenwoordigd zijn, pleiten voor marktcorrigerende maatregelen. Dat leid ik tenminste uit hun congressen af. Zij wensen marktcorrigerende maatregelen op het sociale vlak, op het ecologische vlak enzovoort. Milieuproblemen kunnen niet worden opgelost als je de markt laat begaan. Zaken als ecotaksen, regulerende milieuheffingen werken marktcorrigerend, veroorzaken gedragswijzigingen, consumptiewijzigingen, produktiewijzigingen. Ze werken dus wel in op de markt.

Geen enkele van de drie partijen in de Vlaamse regering vraagt dat de overheid een aparte sector zou creëren waar enkel de eigen milieuvriendelijke procédés gelden. Dat vraagt trouwens niemand. Er wordt wel gevraagd in te grijpen en de marktelementen bij te sturen. Normeringen, vergunningen, heffingen, maar ook sensibilisering zijn stuk voor stuk instrumenten daarvoor en samen vormen zij één geheel. Mocht men uitsluitend werken met één instrument, dan zou men telkens falen.

De heer Brouns verwees terecht naar het maatschappelijk draagvlak. Ik vermeld dat element trouwens geregeld in mijn nota's. Het maatschappelijk draagvlak moet inderdaad worden vergroot, wil men ter zake een goed beleid voeren. Zulks impliceert dat in dit halfrond een grotere consensus moet worden bereikt aangaande de instrumenten. Tot hiertoe zijn wij het in deze assemblée wel eens over het feit dat het milieubeleid centraal moet staan, maar daar eindigt onze eensgezindheid, want over de instrumenten zijn de meningen uiteenlopend.

Ik meen nochtans dat een aantal elementen van dit beleid ertoe strekken het maatschappelijk draagvlak te verbreden. In dat verband denk ik aan de MINA-raad die in alle omstandigheden wordt geraadpleegd. Zowel landbouworganisaties als milieuverenigingen en deskundigen mogen telkens hun mening uiten omtrent elk beleidspunt. En dat geldt niet alleen voor mijn ontwerpen van decreet, maar ook voor mijn beleidsnota's. Bovendien laat ik deze adviezen steeds geworden aan de Vlaamse Raad opdat u allen de standpunten van deskundigen en van de betrokken maatschappelijke groepen zou kennen. Ieder heeft het recht op een eigen mening, die misschien niet determinerend is, maar toch een belangrijk element uitmaakt voor het voeren van een maatschappelijk debat.

Verder denk ik aan de verschillende adviesorganen die per sector werden geïnstalleerd. In dat verband verwijs ik naar de discussie tussen de vinkesters en de vogelbeschermers, die in Vlaanderen al gedurende twintig jaar werd gevoerd, maar waarbij wij als eersten een consensus konden tot stand brengen voor de komende jaren in een protocol ondertekend door beide partijen. Dat is een voorbeeld van verruiming van het maatschappelijk draagvlak.

In de grindsector lukte het ons milieu- en vakbewegingen, werkgevers

De Batselier

en overheid een protocol te laten ondertekenen waarbij gezamenlijk wordt beslist deze sector tegen het jaar 2005 af te bouwen.

Wij hebben de bekkencomités opgericht, waarnaar de Nederlanders momenteel komen kijken, omdat zij die ook willen installeren. Normaal gezien zijn al de gemeenten voorstander van waterzuivering, op voorwaarde dat het niet met hun bijdrage moet gebeuren en dat het Gewest tussenkomt. Dan heeft men het zelfs over viswaterkwaliteit. Welnu, ik legde deze problematiek voor aan de VLM. De conclusie was dat indien een bekkencomité, met hoofdzakelijk gemeentelijke verantwoordelijkheid, viswaterkwaliteit eist, bepaalde vergunningen noodzakelijk zijn, hetgeen impliceert dat de gemeente in kwestie bepaalde heffingen zou moeten invoeren of investeringen zou moeten doen, bijvoorbeeld op het vlak van de rioleringen. Dat betekent ook dat het Vlaamse Gewest de verantwoordelijkheid inzake vergunningen, heffingen en investeringen zal moeten nemen. Met andere woorden, wij ontnemen de sloganmatige opzet tot responsabilisering en dit op elk niveau. Hierdoor zou volgens mij de discussie over leefmilieu meer genuanceerd kunnen worden gevoerd. Iedereen kan dan immers nagaan of hij zijn eisen al dan niet kan waarmaken.

Vervolgens denk ik aan de ecologische impulsgebieden. Ter zake installeerden wij een stuurgroep, die noodzakelijkerwijze tot een consensus moet komen. Dat betekent dat omzeggens ieder lid van deze stuurgroep telkens over een vetorecht beschikt. Destijds installeerde ik een gelijkwaardige werkgroep voor de economische impulsgebieden.

Ik probeer het maatschappelijk draagvlak op alle domeinen te verruimen. Uiteraard moet van het overleg gebruik worden gemaakt. Maar indien met eieren naar ambtenaren wordt gegooid, dan kan men

moeilijk verwachten dat zij een antwoord geven en het is dan ook logisch dat zij mij vragen nooit nog een dergelijke oefening te moeten doen. Indien veertig landbouwers vrij agressief te keer gaan en wat verder nog volle autobussen wachten, aangevoerd door personen uit een andere streek, dan begrijp ik dat de betrokken ambtenaar niet geneigd is meteen te antwoorden. Men mag niet vergeten dat hij enkel, in opdracht van mij, komt informeren. Dat is het enige wat hij daar komt doen, maar zeker geen eieren in ontvangst nemen ! Mijn betrachting is dat morgen opnieuw kan worden gepraat op een nuchtere basis en daarom moet het maatschappelijk draagvlak worden verruimd.

Wat de Groene Hoofdstructuur betreft, meen ik reeds voldoende te hebben geantwoord.

Het is belangrijk precies te weten wat de planschade zal inhouden. Dit zal worden besproken op hetzelfde ogenblik als de overige structuren. Het probleem is dat de Groene Hoofdstructuur veel vroeger dan de andere in omloop kwam, niet ingevolge de wet op de ruimtelijke ordening, maar wel ingevolge de wet op het natuurbehoud. Voor mij blijven de bepalingen geldig die moeten worden opgenomen in het decreet over het natuurbehoud. Daarin moet worden bepaald wat al dan niet mogelijk is in de natuurkerngebieden en natuurontwikkelingsgebieden.

Wat de oppervlakten betreft – de fameuze kaarten -, die moeten worden samengelegd met alle andere structuren. Maar zoals ik reeds zei : Vlaanderen is veel te klein, wil men al de hoofdstructuren bij elkaar leggen. Ofwel moet men dan Frans-Vlaanderen of een stuk van Nederland inpalmen, ofwel moeten wij binnen onze grenzen blijven, wat inhoudt dat elkeen zijn behoeften en zijn eisen wat zien krimpen. Dat verandert echter niets aan de kern van de zaak, met name te weten wat er

moet gebeuren met het natuurontwikkelingsbeleid. Met het overleg wou ik duidelijk maken dat het om een ontwerp ging, maar niet over een De Batselier-tekst. Jammer genoeg is deze opzet duidelijk mislukt.

Ik maak al deze documenten samen met de kaarten en het advies van de MINA-raad over aan minister Kelchtermans. Hij zal deze informatie moeten verwerken in het Structuurplan. Hij zal moeten oordelen wat hij zal doen met de Groene Hoofdstructuur, die ik niet gewijzigd heb.

Zwarte piet spelen is mooi, men mag echter niet overdrijven ! Ik wil de verantwoordelijkheid nemen voor heel het beleid. Men mag mij echter niet in een situatie duwen dat de minister met de rode das en de lange tanden de grote boeman is.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de minister, schuift u dit onderdeel van de verantwoordelijkheid, waarover u in het kader van de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse regering beschikt, door of schuift u enkel een ad hoc beslissing in deze materie door ?

Minister N. De Batselier : Mevrouw Aelvoet, u moet goed luisteren. Ik heb alleen de kaarten doorgeschoven. Dit is niet meer dan normaal, vermits de kaarten onder de bevoegdheid van Ruimtelijke Ordening vallen. Indien dit niet het geval is, kan elke minister een bepaalde structuur invullen. Dit kan echter niet, omdat Ruimtelijke Ordening bevoegd is.

Mevrouw M. Aelvoet : U speelt dus, de ruimtelijke ordeningskaart door en niet de politieke speelkaart.

Minister N. De Batselier : Inderdaad.

Er komt een decreet op natuurbehoud. Ruimtelijke Ordening zal echter bepalen op welke gebieden dit decreet van toepassing is. De bevoegde minister zal een voorstel uitwerken, waarover de Vlaamse regering in consensus zal beslissen.

De Batselier

Collega Brouns heeft de nadruk gelegd op de sociale correcties. Mijn departement heeft geprobeerd maatregelen uit te schrijven die niet te ingewikkeld zijn. Op die manier voorkomt men een hoog aantal beroepen tegen de maatregel. Ik herinner u dat men met honderdduizend beroepen geconfronteerd is geweest naar aanleiding van de sociale correcties die de heer Kelchtermans destijds ingevoerd had.

Na wijziging zijn de beroepen bijna herleid tot nihil. Ik wil geen systeem dat de rechtsonzekerheid bevordert. Ik wil echter wel vermijden dat er zoveel sociale correcties ingevoerd worden dat het geheel onwerkbaar wordt.

Verschillende collega's hebben gesproken over Vlarem. Ik geef toe dat de evaluatie van Vlarem enige vertraging opgelopen heeft. Het juridisch deel is heel ingewikkeld. Bovendien draagt de Vlaamse Regering inzake een aantal aspecten van Vlarem geen juridische verantwoordelijkheid. De evaluatie gebeurt door twee mensen. Zij moeten achthonderd artikelen verbeteren.

Ik heb reeds een aantal correcties aangebracht. Vlarem is nog niet naar de Raad van State verzonden voor advies. Bij de evaluatie zal ik het rapport aan de Raad van State overmaken. Ik wens niet langer het verwijt van rechtsonzekerheid te horen. Ik wens rechtszekerheid te scheppen. Ik heb daar geen moeite mee. Integendeel, ik heb er alle belang bij.

Sommige sprekers hebben ook gewaarschuwd voor een overdreven aandacht voor één dossier.

In september heb ik vijf belangrijke dossiers voorop gezet : het afvalstoffendecreet , het duinendecreet , de overeenkomst met Aquafin, het bodemsaneringsdecreet en het MAP. Al deze dossiers zijn heel belangrijk voor het milieu. Om allerhande re-

denen heeft men de aandacht op één dossier toegespitst. Ik heb mijn lot verbonden aan de verwezenlijking van de vijf dossiers, niet aan één dossier !

Inzake het dossier Aquafin deel ik mee dat het volledig dossier aan de leden overgemaakt is. De commissie zal de kans krijgen daar uitgebreid over te debatteren. Ik stel voor dat het Rekenhof uitgenodigd wordt. Zowel het Rekenhof als de Inspectie van Financiën hebben de overeenkomst inzake Aquafin geparafeerd. Dit betekent dat ik geprobeerd heb een maximale controle in te bouwen.

Collega Verwilghen, ik meen dat op die manier een antwoord wordt gegeven of er in voldoende controle door het Rekenhof voorzien is. Ook de derden, zij die de exploitatie voor Aquafin uitvoeren, krijgen eveneens de kans een controlefunctie uit te oefenen. Dit betekent dat de Vlaamse know how inzake watertechnologie mee geïntegreerd wordt.

Ik heb nog in andere controlemogelijkheden voorzien. De resultaatverbintenis is beter uitgewerkt. Het winstverdelingsaspect , dat bij de eerste overeenkomst vrij flagrant was, werd eveneens aangepast zodat de regering een aantal miljarden franken zal besparen.

Collega Barbé heeft onder meer de problematiek van de duurzame ontwikkeling besproken.

Ik ben van mening dat de markt niet op een spontane manier zal meewerken aan de duurzame ontwikkeling. Men heeft ook gewezen op het handhavingsbeleid. Het is correct dat duurzame ontwikkeling niet alleen via het departement van Leefmilieu kan uitgevoerd worden. Duurzame ontwikkeling moet in elk domein van het beleid aan bod komen. Ook de minister van Cultuur heeft belang bij duurzame ontwikkeling.

Elk minister zal op zijn terrein voldoende aandacht moeten schenken aan deze problematiek. Ik vrees ech-

ter dat de duurzame ontwikkeling niet op één dag zal ontstaan. Wij mogen de mensen niet wijsmaken dat wij dat in één klap kunnen realiseren. Ik stel echter bij alle partijen een positieve evolutie vast. Zij maken een duidelijk onderscheid tussen materiële en immateriële eisen. Vijf jaar geleden werd die discussie nog niet gevoerd. Ik ben van mening dat deze discussie heel belangrijk is, wil men inzake duurzame ontwikkeling een groter maatschappelijk draagvlak krijgen en maatregelen kunnen nemen.

Er werd gezegd dat er op het bestuursvlak een aantal wijzigingen moesten komen. Ik kan dat volkomen onderstrepen.

Dat is de reden waarom ik aan de minister van Justitie heb gevraagd om, in verband met het leefmilieu, een vergadering met de procureurs-generaal en met de drie gewesten te organiseren. Waarom zijn er 50 procent seponeringen inzake milieudelicten ? Mijn ambtenaren moeten toch een beetje gemotiveerd worden. Zeg hen tenminste waarom een zaak wordt geseponneerd. Ik zeg niet dat een seponeringsbeleid soms niet nodig is. Er zijn kleine afwijkingen waar de seponering duidelijk kan. Maar ik wil dat mijn ambtenaren weten waarom een zaak wordt geseponneerd. Als hij voor 50 procent van de processen-verbaal die hij opmaakt, niet weet waarom hij een seponering krijgt, dan is dat natuurlijk voor hem demotiverend. Ik heb vastgesteld dat de procureurs-generaal dat willen doen. De bereidheid daartoe bestaat. Wij hebben ook op elk terrein overleg ingevoerd, zowel op het arrondissementele vlak als op het niveau Vlaanderen, waar de ambtenaren van het departement van Leefmilieu telkens in contact zijn met het openbaar ministerie. Dit wordt gedaan om meer en een betere coördinatie te hebben.

De heer A. Arts : Ik neem aan dat u deze suggestie doet en dat zulks kan op vertrouwelijke wijze en op

Aerts

basis van medewerking van ambtenaren van het openbaar ministerie. Ik neem aan dat u niet zover gaat dat u gemotiveerde beslissingen van het openbaar ministerie wenst en dat u die dan ter inzage krijgt.

Minister N. De Batselier : Deze vertrouwelijke basis wordt ook door de procureurs-generaal naar voren gebracht. Het kan niet anders. Het kan niet zo zijn dat ik u hier morgen uitleg zou geven.

Wat wel kan, en in Antwerpen doet men dat reeds, is zeggen dat van deze 50 percent seponeringen er bijvoorbeeld 20 percent zijn om reden X. Die statistiek bestaat. Dat is een globale statistiek. Dat moet ik u wel kunnen meedelen, maar een individueel geval niet.

Er werden hier ook punten in verband met communicatie aangehaald. De overheid moet haar beleid kunnen afdwingen op basis van het herstel van de orde op zich. Ik denk ook dat we orde moeten hebben in alles wat inzake studies wordt verspreid. Zeer veel interpretaties gaan over bepaalde studies, zodat een aantal wetenschapsmensen mij zeggen dat ze de resultaten van hun eigen studie niet meer herkennen.

De dioxines behoren niet tot mijn bevoegdheid, maar er werd een vraag over gesteld. Wij weten uiteraard door de metingen die ik heb laten doen, dat de verbrandingsovens een van de probleemelementen zijn. Uit de studies komt ook de industrie naar voren. Het feit dat u hier een petroleumindustrie hebt, betekent dat dit automatisch aanleiding geeft tot dat soort van dingen. Uw industrieel model heeft een aantal nevenwerkingen.

Wat is nu mijn domein en wat hadden we reeds afgesproken ? Het is in de commissie ter sprake gekomen naar aanleiding van een vraag van de heer Barbé in verband met de verbrandingsovens en dioxines, toen

wij spraken over het feit dat ze in Vlaanderen bijna allemaal zouden moeten worden gesloten indien we zeer streng zouden zijn. Ik denk dat er slechts één zou kunnen blijven functioneren. Ik heb altijd gezegd dat die acht ovens op termijn dichtgaan. Het is duidelijk dat er in Vlaarem II geen normen in verband met de dioxines staan. We moeten daar dus bij de aanpassing van Vlaarem II duidelijk een normering inzake dioxines vermelden. Dit moet trouwens ook gebeuren op basis van de Europese richtlijnen die in dat verband werden opgesteld. Op die manier zullen we daaraan tegemoetkomen. Daarmee is men thans bezig.

De voorzitter : De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil de minister bedanken voor de serene wijze waarop hij in zijn antwoord de zaken heeft benaderd. Op die manier wordt nog eens herinnerd aan het feit dat wij, bij onze besprekingen in dit halfroond, de democratische spelregels dienen na te leven. Zij staan soms in schril contrast met een aantal vaststellingen die we hebben moeten doen, zeker in de materie leefmilieu. Ik denk hier onder meer aan het uit de hand gelopen boerenprotest of ook aan de manier waarop de ambtenaren die de adviesverlening over de Groene Hoofdstructuur hebben gedaan, werden behandeld.

Het is misschien zeer terecht dat u hier aanhaalt dat er in de regering een akkoord bestaat. Ik neem aan dat het juist is als het door u wordt gezegd. Ik zou echter graag hebben dat de meerderheid in dit halfroond eens duidelijk zegt of zij ook volledig akkoord gaat met wat de regering dienaangaande unaniem heeft beslist. Mocht dat het geval zijn, dan ben ik ervan overtuigd dat die enkele, feitelijke vaststellingen die we nu hebben moeten meemaken, misschien ook het daglicht niet hadden

gezien. Ik meen dat dit eens mag worden onderstreept. Het is uw verdienste dat u dat hier bent komen zeggen.

Een tweede aangelegenheid betreft de spontane markt. U weet dat de VLD dienaangaande een ander standpunt dan de meerderheid inneemt. Ik ben grif bereid om toe te geven dat niet alles spontaan kan worden geregeld, zeker niet in de materie van het leefmilieu, omdat de zorg voor het leefmilieu en de belangen van de economie anders liggen. Men moet proberen om daar een aantal instrumenten te hanteren die op elkaar kunnen worden afgestemd. De stimuli waarover ik heb gesproken, kan ik best halen uit de ons omringende landen en ook de Verenigde Staten. Het is niet zo dat ik dat als een exceptioneel model wil gebruiken, maar er werden daar bepaalde stimuli ingevoerd die duidelijk aantonen dat een goed gedrag ook kan worden beloond en dat het vaak een aanzet is om verder in die richting te gaan,

Voor zover ik weet heeft het Rekenhof mee getekend en is het daarmee misschien het Tekenhof geworden. Ik vind dat een bijzonder positieve benadering van de zaken.

Tot slot vind ik het wel spijtig dat u, in tegenstelling tot wat ik van u heb vernomen bij de behandeling van de zaak in de commissie Leefmilieu, vergeten bent om te herhalen dat de techniek van het programmadecreet, voor het behandelen van materies die niets met de begroting te zien hebben, eigenlijk een techniek is die u zelf hebt afgezworen. Ik zou zeer graag hebben dat de Vlaamse regering dienaangaande eens een heel duidelijk voorbeeld stelt. Zij kan dat nog doen. Ik weet dat wij daarmee op nationaal vlak een slechte techniek hebben aangekleefd. Ik dring er toch op aan opdat u er minstens, vanuit de positie die u in de regering bekleedt, zou voor waken dat wij in de toekomst niet meer met dergelijke programmadecreten te maken zullen hebben.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wens nog zeer kort twee bemerkingen te formuleren en een vraag te stellen.

Ten eerste, wat mijn stelling in verband met duurzame ontwikkeling betreft, zegt u dat er in vijf jaar al veel veranderd is inzake de mentaliteit. Dat is juist. Wat de omzetting in beleidsdaden betreft, en daar komt het toch op aan, meen ik dat er nog een flinke duw moet worden gegeven.

Ten tweede, ik heb met opzet lang gesproken over het probleem van besturen. U bent er ook op ingegaan. Dat is uiteraard zeer belangrijk. Ik denk dat we daar sowieso moeten op terugkomen. Het ontwerp van decreet in verband met milieubeleidsvereenkomsten is een goede kapstok om nog eens een goede discussie te hebben over de rol van de overheid inzake leefmilieu en hoe men vandaag bestuurt.

Ik heb ook nog een concrete vraag. Zal de overplaatsing van de ambtenaren, bevoegd voor landinrichting, onbevaarbare waterlopen enzovoort, naar het departement voor Economie nu plaatsvinden ? Wat is uw standpunt daarin.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Ik ben nog altijd van mening dat wanneer men een integraal waterbeheer wil voeren, dit binnen Leefmilieu moet blijven. Dat is, voor zoveel ik weet, nog altijd de mening van de Vlaamse regering,

MEDIA

De voorzitter : Wij behandelen nu een tweede materie waarvoor minister Weckx is bevoegd, namelijk Media.

De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij zullen tegen dit onderdeel van de begroting stemmen. U had dit misschien wel enigszins verwacht. Ik zeg het nu omdat er geen enkel misverstand zou ontstaan. Ik zeg inderdaad mijn conclusie vooraf, zoals een goed advocaat past, om achteraf mijn stelling op te bouwen. Ik kan nu reeds zeggen dat het vonnis duidelijk zal zijn, en ik zal u dan ook zeggen waarom.

Mijnheer de minister, bij de bespreking van dit onderdeel van de begroting stellen wij vast dat er te veel open vragen blijven, dat er geen duidelijk beleid is, dat er geen rechtlijnigheid is en dat uw beleid, zoals de fameuze pax media — die door de heer Neels werd gelanceerd tijdens een zitting van de Commissie voor de Media en samen met de heer Neels uit VTM is verdwenen — een stille dood is gestorven. Het is een soort domino-operatie : er wordt veel beloofd maar uiteindelijk komt er niets uit de bus. Dit domino-effect is inderdaad een nieuw begrip in het politieke circuit.

Wanneer wij de BRTN-begroting zelf bekijken, vertrekken wij vanuit de vaststelling dat de meerderheid het decreet Van Rompuy-Chevalier betreffende de BRTN niet naleeft. De heer Van Rompuy is vandaag niet aanwezig ; ik ben dus de enige behoeder van de tekst.

In het BRTN-decreet werd in een bepaald mechanisme voorzien om de dotatie aan te passen. Artikel 17 voorzorg inderdaad in een mechanisme waarbij een gedeelte van de begroting niet werd uitgekeerd ingeval aan de doelstellingen niet werd voldaan. Mijnheer de minister, u zegt deze regeling te hebben verfijsd.

Wij stellen echter vast dat zowel voor de begrotingen 1992, 1993 en ook voor 1994 de dotatie niet wordt berekend op basis van de opbrengst van het kijk-en luistergeld, maar een-

zijdig door de Vlaamse regering wordt vastgesteld, voorstel dat allicht straks slaafs zal worden bekrachtigd. Dus vanaf het eerste jaar dat het decreet zijn volle werking had, werd de openbare omroep beroofd van de voorziene dotatie. Een van de essentiële punten van het decreet was dat de BRTN in de toekomst kon rekenen: op een bepaald bedrag. Dit vast bedrag werd door de plannen van de Vlaamse regering aan de BRTN ontzegd, zodat reeds 334 miljoen frank minder dotatie aan de openbare omroep werd toegekend. Men kan dus gerust stellen dat van de beloofde financiële zekerheid niets is overgebleven.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Chevalier, ik meen dat het juist is dat het decreet dat mede uw naam draagt de laatste jaren niet werd toegepast, maar in feite is het niet de eerste keer. Volgens de berekening van de BRTN zelf komt men tot een klein half miljard frank, inclusief 1994, dat de openbare omroep minder heeft ontvangen dan u en uw collega hadden bepaalt.

Nu gaat u de begroting niet goedkeuren omdat zij niet conform is aan het decreet dat uw naam draagt. Toch meen ik mij te herinneren dat u enkele keren wel heeft ingestemd met het niet-volgen van het decreet dat uw naam draagt. Wanneer de vorige jaren dit decreet evenmin werd toegepast, had u daarmee blijkbaar minder problemen. Vanwaar die ommekeer ?

De heer P. Chevalier : Mijnheer Van Dienderen, ik weet niet of u in uw oude rol vervalt van journalist van de BRTN ofwel of u spreekt namens de Agalev-fractie.

Ik zeg in alle duidelijkheid mij bij een vorige gelegenheid in dezelfde zin te hebben uitgesproken ; ik blijf het herhalen. U kan er de Handelingen van de Vlaamse Raad op nalezen. Steeds heb ik erop gewezen dat

Chevalier

de BRTN niet kreeg waarop hij recht had.

De heer H. Van Dienderen : Dat zeggen uw voormalige collega's ook, maar zij keuren toch de begroting goed zoals u ze vroeger ook heeft goedgekeurd.

De heer P. Chevalier : Mijnheer Van Dienderen, u kan mij toch geen inconsequentie verwijten. Ik ben de enige die het decreet dat mijn naam draagt, zoals u zo mooi zegt, wat de financiering betreft altijd heb verdedigd. Ik stel alleen vast dat de CVP-SP-Volksunie-meerderheid het decreet niet toepast. Minister Weckx zegt dat hij het decreet heeft verfijsd. Hij zal wellicht straks deze verfijning nader toelichten.

Mijnheer de minister, wij hebben alle begrip voor de financiële situatie waarvoor de Vlaamse Regering is geplaatst, maar wij denken dat u zich niet mag bezondigen aan een lineaire vermindering van de door het decreet gewaarborgde dotatie. Volgens ons zou de maatregel moeten zijn het precies definiëren van de zending van de opdracht van de openbare omroep en het bepalen wat de Vlaamse Gemeenschap bereid is voor deze opdracht te betalen. Dit is een debat dat wij jarenlang in de commissie voor de Media hebben gevoerd, samen met de heer Van Rompuy, samen met de heer Denys, op het ogenblik dat wij nog niet tot dezelfde fractie behoorden. Wij hebben steeds gezegd dat de juiste opdracht van de BRTN moest worden gedefinieerd en worden bepaald hoeveel geld hiervoor nodig is.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer Chevalier spreekt hier in feite over de aanvullende dotatie. Dit is het enige punt dat wij eventueel niet zouden respecteren, maar ik zal straks aantonen dat wij het wel respecteren en waarom wij inderdaad een besparing

op de aanvullende dotatie hebben moeten doorvoeren. U spreekt bewust niet over de dotatie van 7 miljard 50 miljoen frank die aan de BRTN integraal wordt toegekend en ook zal worden uitbetaald.

Mijnheer Chevalier, ik wil niet dat u bij een detail blijft stilstaan maar dat u eerst de krachtlijnen van het fameuze decreet, dat uw fameuze naam draagt, ontwikkelt.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de minister, ik weet niet of mijn naam fameus is.

Ik kom nu tot het tweede punt van de BRTN-begroting, namelijk het personeelsbeleid. Ook voor dit onderdeel hadden wij in het fameuze decreet opdracht gegeven aan de BRTN eindelijk komaf te maken met het personeelsstatuut zoals het vandaag bestaat. Wij hebben duidelijk gezegd dat men moest zoeken naar een nieuwe vorm van verloning ; dat men naast het statuut van vastbenoemd ambtenaar een statuut moest ontwikkelen of een kader creëren binnen hetwelk de contractuelen zich konden bewegen om een einde te maken aan het zeer efemere statuut dat de meeste personeelsleden moesten ondergaan die een tijdelijk contract hadden bij de BRTN.

Hiervan is nog steeds geen werk gemaakt. Mijnheer De Clerck, ik herinner mij nog zeer goed dat de heer Van Rompuy – en hij deed dat samen met mij – tijdens de bespreking van het BRTN-decreet verklaarde dat dit de laatste kans was die hij aan de BRTN als openbare omroep binnen zijn huidige zending gaf. Hij heeft toen letterlijk verklaard dat hij de nodige maatregelen en initiatieven zou nemen indien er niets werd gedaan aan het personeelsstatuut.

Momenteel is de afvloeiingspolitiek totaal onbeduidend : het gaat om nauwelijks 3 procent. Wij pleiten, zoals algemeen voor de openbare dienst geldt voor minder personeel – de BRTN heeft nu ongeveer 3.000 personeelsleden – maar voor

een betere verloning. Dat element zat inherent in het voorstel dat later werd goedgekeurd. Door een betere verloning zou men de leegloop van bekwame mensen voorkomen. Momenteel is de BRTN een kweekschool voor goede journalisten die, na hun opleiding op kosten van de overheid, worden weggekocht door de commerciële omroep.

Mijnheer de minister, inzake het programmadecreet stel ik vast dat 2 artikels een wijziging willen aanbrengen aan het BRTN-decreet van 27 maart 1991. Het gaat meer bepaald om artikel 73 dat voor 1994 een afwijking bevat van artikel 17, paragraaf 4 van het BRTN-decreet – het betreft een zeer arbitraire vaststelling door de Vlaamse regering van de aanvullende dotatie voor de openbare omroep – en om artikel 72, waarmee men artikel 23, paragraaf 9 van het BRTN-decreet dermate wenst aan te passen dat de toelagen aan derden in de toekomst nog wel zullen worden vastgesteld door de Vlaamse regering, maar op de begroting van de BRTN zullen moeten worden betaald. Met andere woorden, met deze subsidies ten bedrage van 72 miljoen frank per jaar vermindert men de middelen van de BRTN. Mijnheer de minister, in het kader van de Pax Media hebt u een wijziging voorgesteld – en u werd hierin gesteund door de meerderheid van de Vlaamse Raad – van het maxidecreet voor de BRTN, een decreet dat commerciële sponsoring toelaat. Gehoopt werd dat deze wijziging 72,6 miljoen frank zou opbrengen. De BRTN evenwel raamt het bedrag op nauwelijks 30 miljoen frank.

Los van die cijfermatige gegevens zou het omwille van de duidelijkheid veel beter zijn dat de derden, als ze dan al niet worden afgeschaft, – en ik weet dat er ook binnen de SP-fractie mensen zijn die menen dat de derden beter uit de openbare omroep zouden verdwijnen – rechtstreeks door de overheid worden gesubsidieerd in plaats van via de BRTN.

Chevalier

Mijnheer de minister, wat uw hoofdstuk 2, Cultuur en Economie, betreft dat handelt over de oprichting van het Vlaams Filmfonds, heb ik de volgende opmerking : ik denk niet dat zulks mogelijk is via een inschrijving in het programmadecreet. Het betreft een duidelijk afgelijnd thema dat via een afzonderlijk ontwerp van decreet moet worden behandeld. Filmbeleid is een belangrijk onderdeel van de bevoegdheden van de minister en het gaat niet op dat men in deze belangrijke materie verregaande beleidsopties neemt in het kader van een programmadecreet. Wij stellen ten andere ook in andere materies vast – en deze mening wordt gedeeld door de Raad van State – dat een dergelijke handelwijze typerend is voor de manier waarop de huidige regering de Vlaamse Raad probeert te passeren. Wij vragen ons af waarom u het vorige ontwerp van filmdecreet dat door de vorige regering werd opgesteld, namelijk het ontwerp Dewael-De Batselier, niet hebt overgenomen. Het was een goed voorstel dat zou gesteund geweest zijn door de VLD-fractie. Het was immers gedeeltelijk geïnspireerd door de vorige minister van Cultuur. Liggen louter partij-politieke redenen aan de basis van het niet-hernemen van dit decreet ? Bovendien vraag ik me af waarom de regering, zoals ten andere werd gesuggereerd door het Rekenhof, niet heeft geopteerd voor een dienst voor afzonderlijk beheer in plaats van voor een Fonds ? Heeft men misschien enig personeelsbeleid in het achterhoofd ? Moet er in dat Fonds misschien een administrateur-generaal worden benoemd ? Denkt men eraan een kabinetschef te benoemen voor die functie ? Op deze manier is bij de RTBf bijvoorbeeld de heer Stalport plots een grote media-deskundige geworden die bekwaam genoeg wordt geacht om de RTBf te leiden. Misschien wil men in dat Fonds een kabinetslid benoemen die dan de rang 17bis of een extra-legaal pensioen kan verkrij-

gen. U weet dat de heer Zeeuwts van het IWT, een eminent kabinetschef, per se een extra-legaal pensioen eiste. De SP heeft zich toch al altijd verzet tegen extra-legale pensioenen omdat ze een afbraak van de sociale zekerheid vormen. Voor de vrienden in het IWT kan het dus blijkbaar wel. Voor de vrienden van de heer Vandembroucke mag een extra-legaal pensioen op kosten van de belastingbetaler worden betaald.

(Onderbreking door minister N. De Batselier) Mijnheer De Batselier, ik heb er u altijd op gewezen dat men dergelijke mechanismen niet in werking mocht stellen voor politieke benoemingen. Protesteer dan niet luid over afbraak van de sociale zekerheid ! Mijnheer de minister, volgens mij staan we nu opnieuw voor een dergelijk mechanisme. De Vlaamse Gemeenschap heeft al ontzettend veel fondsen opgericht.

Minister N. De Batselier : Er zijn er ook al veel afgeschaft !

De heer P. Chevalier : Er zijn er in ieder geval al een pak opgericht. Ik wil eens een overzicht daarvan opstellen. We zullen dan eens zien wiens kabinetschef er allemaal in die fondsen werd benoemd. Misschien zal hetzelfde zich nu opnieuw voordoen bij het Vlaams Filmfonds. In Vlaanderen zal men ook wel alleen bekwame mensen vinden in de kabinetten.

Mijnheer de minister, wat het mediabeleid in het algemeen betreft, heb ik nog de volgende vragen en opmerkingen.

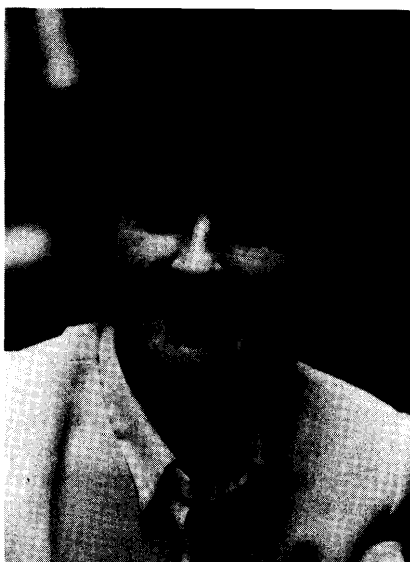
De politiek met betrekking tot de lokale radio's werd door de heer Van Rompuy in een bepaald keurslijf gedrongen. Ik heb reeds jaren geleden gepleit voor regionale landelijke commerciële radio's, niet één maar verscheidene. Er is momenteel op de FM-band zeker plaats voor vier of vijf commerciële radio's.

Er zal altijd nood zijn aan een openbare radio-omroep omwille van de objectiviteit van, en het pluralisme in de nieuwsgaring. Ik heb helemaal

geen probleem met Radio 1 en Radio 2. Radio Donna evenwel is een echte geldmachine : het station is er alleen om geld binnen te rijven voor de BRTN. Wees dan consequent en privatiseer dat station zo vlug mogelijk. Ook Studio Brussel is een kleine geldmachine. Welnu, privatiseer dat station. Radio Donna en Studio Brussel vervullen geen functie meer in de structuur van de openbare omroep. Ze horen thuis in de particuliere sector waar andere normen en andere wetten gelden. Voorzie evenwel het nodige geld voor een objectieve, pluralistische nieuwsgaring op Radio 1. Dat station moet dé nieuwszender worden en het moet dan ook een daaraan aangepaste structuur krijgen.

Radio 3 heeft maar een beperkt aantal luisteraars. Dat betekent nog niet dat het station moet worden afgeschaft. Maar zou het geen interessante denkplaatse zijn – en dat geldt voor al diegenen die de groot-Nederlandse gedachte hoog in het vaandel dragen – om een samenwerkingsverband te organiseren met Nederland, ja zelfs met Europa. De programmatie in de klassieke omroep is in tijd en omvang beperkt. Is het nodig dat Vlaanderen, Wallonië, Nederland, Frankrijk, dat elk land in het eengemaakte Europa productie doet van klassieke muziek ? Naast het bestaan van concerten kan men de productie technisch zeer gemakkelijk oplossen door middel van een zender die via een bepaald kanaal per landsgedeelte of per regio uitzendt. Door deze manier van besparen zou tegelijk het fenomeen in stand worden gehouden.

Mijnheer de minister, ik vraag me af in welke mate de raad van bestuur nog greep heeft op de VAR. Het is duidelijk dat de Regie een beleid voert dat niet altijd in het belang is van de openbare omroep. De VAR, die een zeer belangrijke actor is geworden in het mediadebat, ontsnapt aan elke controle. Ik erger mij telkens wanneer ik op televisie commerciële spotjes zie in de zin van :

Bij de bespreking van de mediabegroting had VB-Kamerlid Marijke Dillen haar twijfels over de taak van de openbare zender

Informatie kunt u verkrijgen bij uw ABB-verzekeraar of bij uw BBL-kantoor. Het gaat hier eigenlijk om een verdoken vorm van reclame en het is dan ook je reinste hypocrisie. We moeten daarop terugkomen.

Met betrekking tot de perssteun aan de kranten zijn we het erover eens dat de pluriformiteit gewaarborgd moet blijven, anders treedt onvermijdelijk een verschraling op. De pers mag evenwel niet schatplichtig worden gemaakt, denk maar aan de actie in het kader van Vlaanderen 2002. Minister De Batselier, waar blijft die 500 miljoen frank die u aan de pers beloofde toen u nog bevoegd was voor Economie ? Kunt u het uitblijven van die middelen verklaren ?

Minister H. Weckx : Mijnheer Chevalier, ik krijg sterk de indruk dat u de desbetreffende documenten niet hebt gelezen. Indien dat wel zo was, zou u hebben gemerkt dat als bijlage de volledige overeenkomst en het

protocol met de pers, zijn opgenomen in het verslag. Ik weiger te reageren op een interpellatie van een spreker die de documenten niet eens heeft ingekeken. U woonde niet eens de commissie bij.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de minister, u bent onovertroffen waar het de toevoeging van stukken aan een dossier betreft. Dat ik hier vandaag over deze materie spreek, heeft niets te maken met het feit dat ik de commissievergadering niet bijwoonde. Ik maak er immers geen deel van uit.

Ik stel alleen vast dat de beloofde 500 miljoen frank nog steeds niet ter bestemming zijn. U beweert nu dat er een ontwerp van overeenkomst is, dus moet u ons nu ook kunnen meedelen wanneer dit bedrag zal worden uitbetaald. Hield men er trouwens rekening mee bij het opmaken van de begroting ?

Minister H. Weckx : Het gaat zelfs niet over 500 miljoen frank, maar over 250 miljoen frank per jaar, gespreid over vijf jaar.

De heer P. Chevalier : Dat is dan minder dan wat destijds werd overeengekomen.

Minister H. Weckx : Nietwaar, vijfmaal 250 miljoen frank is toch duidelijk meer dan 500 miljoen frank.

De heer P. Chevalier : Wij zullen nauwlettend toezien op de besteding van het geld en de tijdsspanne die nog verloopt vóór die oude belofte wordt ingelost. Hopelijk sterft die afspraak geen snelle dood, zoals de Pax Media.

Vervolgens wil ik even de regionale televisie onder de loupe nemen. Het decreet dat daaromtrent werd uitgebouwd, zat prima in elkaar, maar de uitvoering ervan liep spaak door misbruik en monopolisering. Het decreet stipuleerde duidelijk een aantal verbodsbepalingen op het werven van reclame en de samenwerkingsverbanden. In de praktijk trad men die bepalingen danig met de voeten. Wat doet u daarmee ?

Van controle ten aanzien van VTM was er absoluut geen sprake. Daar bestaat geen alternatief inzake politieke berichtgeving, er is geen bredere maatschappelijke visie ontwikkeld en het culturele aanbod is ronduit beschamend. Het medialandschap is duidelijk aan vernieuwing toe. Ik somde al enkele alternatieven op voor de radio, maar weet niet in hoeverre u daarmee iets doet. Op dit ogenblik zeggen wij alleen dat u dringend orde op zaken moet stellen in het medialandschap. Vroeger pleitte ik al voor grotere budgetten voor de BRTN, indien nodig via publiciteit. Men blijkt niet in staat dit op ordelijke wijze te organiseren, dus stel ik voor het weer op de oude manier te doen. Voorzie voldoende middelen voor de openbare omroep, zodat die tenminste haar opdracht behoorlijk kan vervullen. Let wel, het personeelsbeleid is bijvoorbeeld overdadig en beantwoordt niet aan de vereisten van het oorspronkelijke BRTN-decreet. Om de pluriformiteit in de berichtgeving te waarborgen, hebben wij onze openbare omroep hard nodig. Daarnaast kunt u een gezonde concurrentie laten ontstaan tussen twee of drie commerciële televisiestations, iets wat ook de kwaliteit ten goede zal komen. Het VTM-monopolie werd immers toegestaan op basis van voorwaarden waaraan nu niet langer wordt voldaan. De percentages inzake aandelen van Vlaamse uitgeverij en opdrachten in verband met zendtijdverdeling kloppen niet meer. Zelfs toen al werd beroep aangetekend tegen het monopolie. De Europese Commissie deed daarover uitspraak en liet daarbij de meeste voorwaarden buiten beschouwing. Niemand heeft nog een heldere kijk op de precieze structuur van de Vlaamse persgroepen. Doorbreek dat monopolie, geef andere initiatieven een kans op de vrije mediemarkt en bevorder zo de eerlijke concurrentie binnen een Europees geheel.

De voorzitter : De heer De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in plaats van het hele medialandschap te overlopen, zal ik één element bespreken. Het Vlaams Filmfonds Film in Vlaanderen is een nieuw gegeven dat ontstaan is vanuit een herschikking van begrotingselementen. Verscheidene budgetten werden samengevoegd tot een bedrag van 307 miljoen frank en vonden op het geschikte moment een besteding. Collega Denys, ik steun dit initiatief volledig.

De heer A. Denys : Ik heb er geen bezwaar tegen dat bij decreet een filmfonds wordt opgericht, maar de manier waarop men in dit geval tewerk is gegaan, kunt u als lid van de Vlaamse Raad toch niet goedkeuren.

De heer S. De Clerck : Soms worden inderdaad bepaalde elementen in een begrotingsdecreet ingelast die er niet thuishoren. In dit geval echter denk ik dat er een unieke begrotingsbeweging de grondslag vormt voor de oprichting van dit fonds. Het biedt ons de kans een nieuw audiovisueel beleid uit te bouwen en dat alleen al is positief. Daarbij moet men met een aantal belangrijke elementen rekening houden.

Mijnheer de minister, u hebt het momenteel zeer druk want het hele audiovisuele gebeuren staat erg in de belangstelling, niet in het minst vanwege de GATT-besprekingen. Het wordt mogelijk binnen Europa zelf verdere regelingen uit te werken en zodoende kan het debat dat Frankrijk heeft ingezet, verder worden gezet.

Het argument van Frankrijk, namelijk dat de Franse cultuur en de Franse audiovisuele middelen moeten worden beschermd tegen de Amerikaanse toevloed, kan voortaan door alle kleine culturen worden gebruikt, ook ten opzichte van de Franse dominantie die wij binnen Europa soms moeten ondergaan. De bescherming van culturele producties en van de culturele economie is

dit in een stroomversnelling terechtgekomen. Via de audiovisuele middelen kan er een modelbeleid worden ontwikkeld. Wij mogen hierover geen gras laten groeien. In het kader van de uitwerking van de culturele paragraaf van Maastricht en bij de voorbereiding van nieuwe onderhandelingen moeten wij proberen een actieve rol te spelen om de culturele eigenheid te beklemtonen.

Wij staan dus voor een gecoördineerd, Vlaams audiovisueel beleid. Er is een samenvoeging van middelen en er kan een nieuwe visie worden ontwikkeld in deze sector die niet alleen cultureel, maar ook op het vlak van de tewerkstelling belangrijk is. Er zijn in deze sector enorm veel tewerkstellingsmogelijkheden.

In het kader van deze positieve benadering van het oprichten van het filmfonds in Vlaanderen, zal ik twee concrete en twee meer algemene bedenkingen formuleren.

Ten eerste, mijnheer de minister, voorziet u in de oprichting van een Vlaamse audiovisuele selectiecommissie ? Hoe zal deze commissie functioneren ? Hoe zal zij worden samengesteld en wie zal er deel van uitmaken ? Het is vanzelfsprekend dat een dergelijke commissie advies geeft. De vraag rijst echter of zij dominant zal functioneren, of er een eigen beleid zal worden ontwikkeld, of zij politiek zal zijn samengesteld, enzovoort.

Iedereen zal het ermee eens zijn dat deze materie met de nodige voorzichtigheid moet worden benaderd. Deze commissie mag geen verzameling worden van diverse belanghebbenden. Er moet derhalve voldoende know-how wordt samengebracht, opdat een coherent beleid zou kunnen worden gevoerd.

Ten tweede, de culturele economie is een zeer belangrijk aspect van onze economische ontwikkeling. De audiovisuele economie en de telecommunicatie maken hiervan deel

uit. Zal het in de toekomst mogelijk zijn om de middelen die worden toegekend via het filmfonds voor de audiovisuele sector en mogelijke andere tegemoetkomingen te cumuleren ? De audiovisuele middelen behoren tot de meest geavanceerde technologie. Er zal dus niet alleen een artistieke of culturele inbreng noodzakelijk zijn, ook de technologische ontwikkeling is zeer belangrijk.

Wij moeten ons hoeden voor een verenging. Wij mogen ons niet beperken tot de avonturen- of de ontspanningsfilm die wij op de televisie of in de bioscoop zien. Het begrip audiovisuele media is veel ruimer dan wat wij hieronder traditioneel verstaan. Ook hieraan moet de nodige aandacht worden besteed. De kabel, het multi-mediagebeuren en de satellieten zijn aspecten die hiermee verband houden. Alle toepassingen van communicatietechnologie moeten op één of andere manier een plaats krijgen in een globale visie die naar aanleiding van dit nieuwe beleid wordt ontwikkeld.

Het zal niet gemakkelijk zijn, dit alles op korte termijn te realiseren. De gehele ontwikkeling in deze sector moet onder de loupe worden genomen. Er moet aandacht worden besteed aan alle aspecten, onder meer aan het vrije initiatief, de diversiteit, de kunstenaars, de bedrijfsmatige aanpak enzovoort.

Vervolgens verwijst ik in dit verband naar een artikel van de heer Van Heddegem in De Morgen. Als assistent van de KUL houdt hij zich met dit soort problemen bezig. Hij verwijst naar de problematiek van de ketting waarbinnen de filmproductie zich situeert. Het volstaat immers niet de film louter in zijn productiefase te benaderen als zijnde het moment van creatie. Wij moeten ook aandacht hebben voor de realisatie, de distributie en de exploitatie van een film. Wij moeten erop toezien dat de films op een behoorlijke manier worden verdeeld en dat zij ook buiten de televisie kansen krijgen.

De Clerck

Het zou dan ook goed zijn om in Vlaanderen filmhuizen te creëren waar de film, de betere video, de documentaire en de diverse aspecten van de audiovisuele expressie een kans zouden krijgen. Dit zou de geïnteresseerden de kans geven om samen te komen, te debatteren. Rekening houdend met de massale invloed van de buitenlandse, vooral van de Amerikaanse film, moeten er ook plaatsen komen waar aan vorming wordt gedaan.

Er moeten ter zake dus initiatieven worden genomen. Mijnheer de minister, ik hoop dat u zich niet zult beperken tot de produktie, maar dat u ook aandacht zult besteden aan de distributie.

Mijn fractie staat zeer positief tegenover het nieuwe beleid. Er rijzen echter fundamentele vragen in verband met een coherente aanpak van de gehele ketting. Ik hoop dat u ons ter zake een geruststellend antwoord zult geven.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw M. Dillen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, voor het fonds Film in Vlaanderen wordt op de totale begroting meer dan 300 miljoen frank uitgetrokken en in het programma Media 162 miljoen frank.

Het programmadecreet dat wij hier samen met deze begroting bespreken, voorziet dus in de oprichting van een fonds Film in Vlaanderen met een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid. Zonder hierbij tot de grond-van de zaak te komen, heb ik dienaangaande twee vragen.

Waarom koppelt men een toch niet onbelangrijke materie snel aan een door te drukken programmadecreet ? Ik ben het eens met de heer Denys, die er ook van overtuigd is dat dit eigenlijk een afzonderlijke materie is met specifieke, eigen karakteristieken en dat de oprichting van dit fonds een diepgaand debat

vereist met meer uitgebreide informatie. Wij vragen dan ook een loskoppeling van dit onderwerp en een grondige en volledige bespreking van een afzonderlijk ontwerp van decreet.

Onze spreektijd is nu reeds strikt beperkt en binnen deze termijn dienen wij dan ook nog de materie van de media te behandelen. Een dergelijke handelwijze voor een toch belangrijk onderwerp kunnen wij dan ook bezwaarlijk ernstig noemen.

De regering maakt het ons onmogelijk om over het onderwerp een ernstige bespreking ten gronde te voeren. Toch denk ik dat bij een nauwkeurig onderzoek van de begroting een aantal fundamentele vragen kunnen worden gesteld.

Op de tweede plaats, wil ik een juridische, zij het evenmin fundamentele, bedenking kwijt.

Mijnheer de minister, ik vraag mij af of u bij dit initiatief wel alle wettelijke verplichtingen naleeft. Want tijdens de besprekingen in de commissie merkte de heer Lievens, de vertegenwoordiger van het Rekenhof, op dat een fonds volgens de definitie van de wet van 1989 nog enkel kan worden gespijsd door derden en niet langer door de eigen begroting. Dit schijnt nochtans de bedoeling voor het fonds dat nu wordt opgericht.

Mijnheer Lievens suggereerde de oprichting van een dienst voor afzonderlijk beheer, die een meer soepel beleid mogelijk maakt en die wel kan worden gefinancierd met dotaties uit de eigen begroting. Ik stel mij dan toch de vraag waarom u niet kiest voor een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid.

Mijnheer de minister, zoals steeds wordt het grootste deel van de mediabegroting opgeslorpt door de BRTN.

Uw begroting voorziet in een daling van de aanvullende dotatie voor de BRTN. Op het eerste gezicht een

besparing van de Vlaamse regering, die wij zouden kunnen toejuichen, gezien, zoals tijdens de commissiebesprekingen terecht door collega Van Rompuy werd opgemerkt, van de BRTN begrotingsinspanningen mogen worden verwacht.

Al kan dat dan verwonderlijk klinken uit de mond van een partij die geregeld zeer ernstige kritiek uit op de BRTN en die met haar parlementsleden ook acties voert tegen deze zender, toch hebben wij een aantal bezwaren tegen deze handelwijze. Ik ga er onmiddellijk mee akkoord en treed ook op dat punt collega Van Rompuy bij, dat de aanvullende dotatie moet worden behouden als drukkingsmiddel van de Vlaamse Raad op de BRTN. Over het principe van de aanvullende dotatie bestaat geen onenigheid.

Toch mogen wij niet vergeten dat het meerjarenplan voor de BRTN voor de periode 1994-1998 is goedgekeurd. Aan die goedkeuring werden in de Raad geen bijkomende voorwaarden verbonden. Dit meerjarenplan is gekoppeld aan de aanvullende dotatie. Waarom dan in deze begroting de aanvullende dotatie verminderen ? Ik veronderstel dat de BRTN bij het opstellen van het meerjarenplan rekening heeft gehouden met deze dotatie. Dit zou maar logisch zijn.

De heer Goossens heeft in dat licht terecht opgemerkt dat de openbare zender een aantal aangegane engagementen niet zal kunnen honoreren.

Onafgezien van mijn principiële houding ten aanzien van de BRTN, ben ik als jurist van mening dat ook voor de BRTN in het algemeen en voor haar financiële aangelegenheden in het bijzonder rechtszekerheid noodzakelijk is. Ik vraag me af of de financiële rechtszekerheid vandaag niet in het gedrang komt, tenzij de minister ervan overtuigd is dat de onlangs goedgekeurde bij komende financiering voor de BRTN door opbrengsten uit privé-sponsoring zo'n

Dillen

groot succes zal kennen dat ze de vermindering van de aanvullende dotatie compenseren.

Uiteraard is dit het opzet van de vermindering. De omroep zal alles doen om de privé-sponsoring te promoten. De wetgever heeft weer eens aanleiding gegeven tot een oorlog tussen de commerciële omroep, die haar feitelijke monopoliepositie inzake nationale reclame bedreigd weet, en de openbare omroep.

Ik wil nog zwijgen van de regionale televisies, die nu reeds partijpolitieke creaturen kunnen worden genoemd, nog min, nog meer. Wanneer zullen de lijsten van de politieke mandatarissen die in de regionale zenders meer dan een stevige poot in huis hebben, eens worden gepubliceerd ?

In ieder geval, net zoals reeds verschillende malen in het verleden is gebleken, komt ook nu weer naar aanleiding van deze begroting het financieringsmechanisme van de BRTN ter discussie. Het is dan ook de hoogste tijd dat wij de fundamentele vraag stellen naar dit financieringsmechanisme, los van welke begroting of programmadecreet dan ook. Zo kunnen wij voor eens en altijd de definitieve krijtlijnen uitzekken, waarover dan volledige rechtszekerheid bestaat voor alle betrokken partijen en waaraan dan ook niet meer kan worden gesleuteld of wijzigingen kunnen worden aangebracht, zoals vandaag weer eens het geval is met een discussie over de vermindering van de aanvullende dotatie.

Inzake de BRTN stel ik mij nog een aantal bijkomende vragen, onder andere naar aanleiding van het feit dat het Vlaams Blok sinds maart 1993 niet meer werd uitgenodigd in het televisieprogramma De Zevende Dag, of naar aanleiding van de uitspraak van de hoofdredacteur van dit programma, de heer Kris Borms, wiens politieke gezindheid vaststaat,

in het weekblad Humo van 9 december jongstleden. Daar verklaarde hij dat hij – en ik citeer – nog nauwelijks grote debatten kan organiseren, omdat er altijd wel een betrokken partij afzegt. Einde citaat.

Kunt u, mijnheer de minister, meedelen of het steevast weigeren van het Vlaams Blok in voornoemd programma om haar standpunt uiteen te zetten, kan worden gerijmd met een cultuurpact in de brede zin van het woord waarin het pluralisme werd ingeschreven ? Kunt u mij ten slotte meedelen, mijnheer de minister, of u vanuit de raad van bestuur reeds enig teken hebt ontvangen om deze situatie in de toekomst recht te trekken ?

De BRTN is onze nationale omroep die hoofdzakelijk wordt gefinancierd door overheidsgelden. De BRTN moet zich dan ook houden aan het nastreven van objectiviteit, zeker in programma's met enige politieke inhoud, zoals De Zevende Dag. Enkel dergelijke houding kan worden gewaardeerd.

De politieke partijen moeten en mogen niet alles op een weegschaaltje leggen, men moet geen nauwkeurige gedetailleerde vergelijking maken, maar vandaag stellen we vast dat de BRTN volledig fout zit.

In het kader van een correct en volledig mediabeleid gaat ook de VTM niet vrijuit en de VTM lapt ook de mediaregels moedwillig aan haar laars. Ze schendt de reglementering die duidelijk is vastgelegd in decreten over reclame, bijvoorbeeld het verbod verkoopprijzen te vermelden in reclame. De jongste weken hebben wij talrijke malen kunnen vaststellen dat in reclame van bedrijven die zich rechtstreeks tot de verbruiker richten, steevast verkoopprijzen worden vermeld. Misschien zijn daar wel klachten over, maar de situatie blijft zoals ze is, er verandert niets, en waarom zou dan de VTM haar houding wijzigen en zich aanpassen aan de wettelijke verplichtingen ter zake ?

Mijnheer de minister, ik dring er op aan dat de VTM op haar decretale verplichtingen wordt gewezen.

In het kader van deze begroting Media past het dan ook even stil te staan bij de taak van de openbare zender. Mijn fractie acht de tijd meer dan rijp om ten gronde een debat te voeren omtrent de taak van de BRTN. Vandaag heeft de openbare omroep zich domweg laten verleiden tot een concurrentiestrijd met de commerciële zender, met alle gevolgen vandien, zoals vervlakking en nivellering naar beneden toe. De inhoud van talrijke programma's wijst duidelijk in die richting.

Dient de openbare zender niet andere opdrachten te vervullen, in plaats van zich te laten leiden door zuivere kijkcijfers ? Ik pleit voor deze laatste stelling. De BRTN heeft een opvoedende en culturele en informatieve taak. We mogen de openbare omroep dan ook niet afhankelijk maken van de commercialisering, want zoiets komt de inhoud zeker niet ten goede. Kijkcijfers zijn voor de openbare omroep zeker niet het alfa en het omega, helaas laat de BRTN zich hierdoor al te veel leiden.

De overheid moet zich bezighouden met zaken die het privé-initiatief niet kan waarnemen, en zowel de omroep als het publiek zullen dit waarderen. Ik vraag dan ook dit staatsbastion af te schaffen, en maak er een kwaliteitszender van, die essentiële taken waarneemt, zoals goede nieuwsberichten, duiding en cultuur.

Een Antwerpse voetbalploeg heeft als leuze : tene quod bene. Deze leuze zou als leidraad moeten dienen voor de herstructurering van de openbare omroep wanneer deze gedachte in de politieke arena een meerderheid heeft gekregen. Het zou echter wel zonde zijn mocht u enkel omwille van financiële verplichtingen deze keuze maken.

Maximaal 20 percent van de pro-

Dillen

gramma's die door de nationale zender worden uitgezonden, zouden bij een commerciële zender niet aan bod komen. Dienen wij dan enkel omwille van politieke machtsverhoudingen dit thema als onbespreekbaar te klasseren ?

De BRTN heeft inmiddels als radiozender een dergelijke profilering doorgevoerd dat ze reeds zes zendprogramma's aanbiedt : Radio 1, 2 en 3, Radio Donna, Studio Brussel en Radio Vlaanderen Internationaal. Laten we vandaag reeds de grondslag leggen van een afslanking van de nationale omroep, door bijvoorbeeld Radio Donna of Studio Brussel te privatiseren. Niemand twijfelt eraan dat wat deze omroepen brengen, niet kan worden overgenomen door een commerciële organisatie.

In het kader van de begroting wil ik het ook nog eens hebben over de wijziging van de uitkering van dotaties aan gemachtigde derden. Vanaf volgend jaar worden deze dotaties uitbetaald door de BRTN, die deze zelf ten laste moet nemen. In ruil hiervoor zullen de inkomsten stijgen, vermits ze in de toekomst mag streven naar inkomsten uit private sponsoring.

Ik kijk, mijnheer de minister, met bijzonder veel spanning uit naar de vergelijking die wij volgend jaar kunnen maken tussen enerzijds de kredieten aan de gemachtigde derden, en anderzijds de inkomsten die de BRTN bijkomend kan verwerven uit deze private sponsoring. Wat is de reden van deze nieuwe regeling ? U stelt dat de Vlaamse regering jaarlijks de wijze zal bepalen waarop de verdeling van de ingeschreven kredieten dient te gebeuren, rekening houdend met de verdeling van de zendtijd. Betekent dit dat de regering de criteria jaarlijks zal vastleggen en de BRTN gewoon moet uitvoeren wat u decreeteert ? Waarom behoudt u dan niet gewoon de regeling die er vandaag is en die behoort

lijkt functioneert ? Zal de verdeling uitsluitend gebeuren volgens de verdeling van de zendtijd of zal u ook andere factoren laten meespelen ? De teksten en uw uitleg in de commissie ter zake geven onvoldoende waarborgen. Ik zou het dan ook op prijs stellen, mijnheer de minister, dat u verklaart wat in aanmerking komt voor het vastleggen van de verdeelsleutels.

Ten slotte wil ik het nog even hebben over hulp aan de schrijvende pers. Deze steun ligt, in vergelijking met de monstersteun die naar de BRTN gaat, veel te laag. Er is wel al een verhoging merkbaar in vergelijking met andere jaren, maar niet voldoende.

Door een steeds verdere commercialisering van radio en televisie blijven de jaarlijkse inkomsten bij de schrijvende pers uit publiciteit dalen. Ik denk bijvoorbeeld aan de recente klappen die zij de jongste jaren heeft moeten verwerken : de oprichting van de VTM, de oprichting van Radio Donna en nu het toekennen van inkomsten uit private sponsoring aan de BRTN. Steeds opnieuw wordt de schrijvende pers geconfronteerd met nieuwe beslissingen, waar zij dan ook gedwongen rekening mee moeten houden. Dit heeft tot resultaat dat de reclameopbrengsten van de schrijvende pers aanzienlijk dalen. Elk jaar staan we aan dezelfde klauwmuur, maar zonder resultaat. Bij de verhoging mogen we de verdeelsleutel die u hanteert voor de uitkering van de hulp aan de schrijvende pers, niet uit het oog verliezen.

Hoe is het mogelijk dat 50 percent van de totale uitgaven voor de opiniëpers naar één krant vloeit, met name De Morgen ? Dit is absoluut onaanvaardbaar. Ik ben op zich niet gekant tegen het principe van financiële steun aan de schrijvende pers, integendeel, maar ik ben wel voorstander van een verdeling van de financiële steun aan de dagbladpers volgens objectieve, duidelijke afspraken en criteria, waarbij kwaliteitscriteria noodzakelijk zijn.

Het is onaanvaardbaar dat een krant van een duidelijke politieke en ideologische kleur met het leeuwenaandeel van de subsidies gaat lopen. Dit kan niet langer worden toegelaten. Andere kranten verdienen beter en hebben recht op een eerlijker verdeling van de middelen volgens vaste criteria.

Mijnheer de minister, ik kan echt niet begrijpen dat een gedeelte van de meerderheid dit dictaat van de SP – want daar komt het in feite op neer – blijft slikken. Het is niet uw taak met gemeenschapsgelden voor één krant, die ondanks jarenlange ongeëvenaarde financiële overheidssteun desalniettemin in zware financiële problemen blijft zitten, een remedie uit te werken.

Gelden afkomstig van het volk kunnen op een betere en eerlijkere wijze worden verdeeld. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Bartholomeeussen heeft het woord.

De heer M. Bartholomeeussen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de SP-fractie zal deze begroting weliswaar goedkeuren, maar ik zal toch enkele opmerkingen formuleren.

In de eerste plaats pleit ik voor een grotere mate van zekerheid voor de BRTN. Na vier jaar van wisselvallig dotatiebeleid vanwege de overheid – een al dan niet volledige aanvullende dotatie, verschillende regelingen van de dotatie aan derden – wordt het tijd dat de BRTN en trouwens ook de Vlaamse Raad weet waar hij aan toe is. Het gaat niet langer op de openbare omroep in de huidige moeilijke context met allerlei verplichtingen op te zadelen terwijl hij anderzijds in het ongewisse wordt gelaten over het exacte bedrag dat ter beschikking staat. Op die manier kan de BRTN zijn werking uiteraard niet naar behoren plannen.

Door de algemene besparingsmaatregelen ontsnapte dus ook de BRTN-begroting dit jaar niet aan

Bartholomeeussen

een wijziging. Ondanks de duidelijke uitspraken tijdens de goedkeuring van het BRTN-meerjarenplan werd er omwille van de gekende reden opnieuw aan de aanvullende dotatie geknaagd.

Het is voor alle betrokkenen belangrijk dat de onzekerheid en de verschillende interpretaties over de aanvullende dotatie opgelost raken. Wij keuren de mediabegroting goed op voorwaarde dat de discussie over de aanvullende dotatie in de toekomst eenduidig wordt geïnterpreteerd.

Rekening houdend met de besparingsinspanningen die aan alle departementen werden gevraagd, hebben de meerderheidsfracties – net als de beheersorganen van de BRTN – vastgesteld dat het niet doenbaar was om deze begrotingsingreep van de Vlaamse regering nu nog ongedaan te maken. In dat geval zou op andere culturele posten immers onvermijdelijk in gelijke mate worden bezuinigd.

Deze meerderheid was echter evenzeer van oordeel dat vanaf het begrotingsjaar 1995 de 4 procent aanvullende dotatie integraal moet worden hersteld en dat moet worden teruggekeerd naar de orthodoxie van de decretale bepalingen, de bevoegdheden van de Vlaamse Raad ter zake inbegrepen.

Wij verwachten dienaangaande een duidelijke en geruststellende verklaring van de minister, in naam van de Vlaamse regering.

Voorts heb ik enkele opmerkingen in verband met de publiciteit. Wij zijn ons er reeds enkele jaren van bewust dat de taak van een openbare omroep vandaag niet meer alleen met openbare gelden kan worden bekostigd. Een gemengde financiering is dus noodzakelijk. De aanpassing van het reclamedecreet laat voortaan toe een beroep te doen op privé-sponsoring.

De heer H. Van Dienderen : Mijn-

heer Bartholomeeussen, pas enkele weken geleden, toen u namens de SP-fractie het woord voerde over de meerjarenplanning van de BRTN, verklaarde u uitdrukkelijk dat aan de aanvullende begroting van de BRTN niet mag worden getornd. Thans verdedigt u een gemengde financiering en keurt u voor de laatste keer een amputatie van de aanvullende begroting goed. Indien u zo snel van gedachten verandert, wat is dan de waarde van uw verklaring voor 1995 ?

De heer W. Seeuws : (onverstaanbaar)

De heer M. Bartholomeeussen : Dit is een exact relaas van wat in de commissie werd afgesproken. U was daar trouwens aanwezig.

De heer P. Chevalier : Mijnheer Bartholomeeussen, nog niet zo lang geleden werd men voor dit soort van uitspraken door de SP-voorzitter – het is nog altijd dezelfde maar hij is intussen misschien van mening veranderd – zwaar gekapitteld of zelfs in het publiek terechtgewezen. Ik wil u enkel verwittigen, want mijnheer Vandenbroucke zou u wel eens op het matje kunnen roepen en ik kan u verzekeren dat dat verre van aangenaam is.

De heer M. Bartholomeeussen : U is duidelijk nog niet over de gevolgen heen.

De heer P. Chevalier : Wanneer men met die man heeft samengewerkt, heeft men veel tijd nodig om ervan te herstellen.

De heer M. Bartholomeeussen : De VTM mag voortaan ook openbare reclame brengen. Men mag echter niet vergeten dat een meerderheid van de bevolking publiciteit op radio en televisie storend vindt. Hopelijk kan administrateur-generaal Cas Goossens zijn intentie, die hij in de voorlaatste commissievergadering kenbaar maakte, volhouden en ervoor zorgen dat in de onmiddellijke toekomst het publiciteitsvolume op de BRTN niet wordt opgevoerd.

Voorts ben ik uitermate tevreden dat de vijfminutenregeling behouden blijft. Het toont aan dat alles toch nog niet te koop is.

Na deze aanpassing van de reclamewetgeving dring ik aan op een nauwgezette opvolging van de reclameregels. Nu de minister beweert dat hij via het overleg tussen BRTN en VTM de schemerzones heeft teruggedrongen, is het tijd dat er bij overtredingen effectief wordt opgetreden.

Ik wil nog even terugkomen op de geheime media-afspraken van enkele bedrijfsleiders, vooral tijdens de vakantieperiodes. In deze snel evoluerende sector wordt onze parlementaire democratie te veel voor voldongen feiten geplaatst.

Het mediabeleid wordt tot nader order in de Vlaamse Raad en door de Vlaamse regering bepaald. Daarbij wordt trouwens in voldoende overlegmomenten voorzien, ook met personen uit de sector. Wij moeten ons hierover degelijk bezinnen opdat wij niet voortdurend achter de feiten zouden blijven aanhollen.

Ten slotte wens ik nog het wetenschappelijk instituut te vermelden. In de begroting is geen ruimte voor een wetenschappelijk media-instituut. Nochtans wordt de oprichting ervan in het regeerakkoord aangekondigd .

Nu het comité van experts in de Mediaraad wordt afgeschaffd, wil de minister alles blijkbaar regelen binnen de media-administratie.

Dit is niet de goede weg. Wij pleiten ervoor dat dit zou gebeuren via een wetenschappelijk media-instituut . Graag kreeg ik hierover van de minister enige opheldering. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op een studiedag van de CVP, die in het

Van Dienderen

voorjaar werd gehouden, heeft de voorzitter van de Mediaraad, professor Fauconnier, de vervlechting tussen cultuur en commercie scherp bekritiseerd. Huib Dejonghe van De Standaard stemt hiermee in en schrijft in een zeer boeiende commentaar, ik citeer : Men kan zich niet ontdoen van de indruk dat de beleidswereld inzake audiovisuele media in de afgelopen jaren met soortgelijk vlechtwerk zijn sterkste talent heeft getoond. Einde citaat.

In het boekje Vlaanderen-Europa 2002 vindt men hiervan ook enkele echo's. Er wordt gesproken over de verschraving en de vervlakking van de cultuur en in het bijzonder van de media als gevolg van de commercialisering.

De belangrijke vraag is of het beleid zoals ontwikkeld en geconcretiseerd door deze begroting, daar nu paal en perk zal aan stellen. Gaat het beleid ter zake de trendbreuk realiseren die in dit boekje en door de voorzitter van de Mediaraad wordt bepleit ?

Ik zal het hebben over de BRTN. Ik zal even stilstaan bij het Filmfonds, nadien bij de schrijvende pers en voor VTM heb ik een lange volzin in petto.

In het regeerakkoord wordt een grotere rechtszekerheid voor de BRTN in het vooruitzicht gesteld. Formeel is die gerealiseerd dank zij een decreet dat werd ingediend door de heren Chevalier en Van Rompuy. De manier waarop de begroting voor de BRTN voor volgend jaar tot stand is gekomen, is in elk geval geen voorbeeld van een helder en rechtlijnig beleid. Dat is ook een vaststelling van de Raad van State. In zijn commentaar op deze begroting zegt hij dat de voorgestelde wijziging van het decreet ingaat tegen de bedoeling van de decreetgever, namelijk meer zekerheid bieden wat de dotatie betreft. Daarmee gaat deze regering in tegen de intenties van de decreetgever. De 68 miljoen frank worden uit

de aanvullende dotatie genomen. 62,6 miljoen frank worden uit dezelfde dotatie voorbestemd voor de derden. Terwijl dit in het decreet anders is bepaald, moet de BRTN zich daar nu mee bezig houden. De Raad van State heeft daar eveneens principiële bezwaren tegen geuit. Wat niet zo gewoon is, is dan toch gebeurd. De raad van bestuur van de BRTN heeft daar scherp tegen gereageerd en gesproken van een arbitraire vermindering van de dotatie die onaanvaardbaar is. In de commissie heeft de administrateur-generaal van de BRTN aangegeven dat de bedrijfszekerheid van zijn omroep in het gedrang kan komen door deze beslissing. Het gaat toch niet om een peulschil, maar om 140 miljoen frank, zoveel als de omroep nu aan eigen drama kan besteden. Als gevolg van deze besparing zullen er minder eigen programma's kunnen worden gemaakt en zal er meer moeten worden aangekocht in het buitenland, wat vaak gepaard gaat met een niet zo denderende kwaliteit. Vorig jaar heeft de BRTN aan een televisie-uur 1,14 miljoen frank kunnen uitgeven. Ooit was dat iets meer. Voor VTM kennen we het cijfer van 1992 niet. Voor 1991 komt dat op 1,5 miljoen frank. De commerciële omroep zit dus al veel ruimer in de papieren om de programma's te verzorgen. Mark Reynebeau heeft in Knack enkele berekeningen gemaakt, die ik hier graag citeer. Hij stelt vast dat de BRTN, die 43 percent van uw cultuurbegroting krijgt, wel voor tweederde van de besparingen heeft moeten instaan. De globale begroting van de Vlaamse regering stijgt volgend jaar met 4,93 percent. De cultuurbegroting kan daar niet proportioneel van profiteren, want zij moet het met 4,8 percent doen en de BRTN moet genoeg nemen met maar 2,68 percent.

Mijnheer de minister, u spreekt van een budgettaire inspanning die billijk moet worden gespreid over alle sectoren. Deze cijfers lijken dat sterk tegen te spreken. Bovendien gaat het om een sector waarvan de

financiering decretaal zeer precies is geregeld. Uw budget is maar 3 percent van de totale begroting. Na de vele mooie dingen die in Vlaanderen-Europa 2002 over cultuur worden geschreven, vraag ik mij af of er dan precies daarop zo zwaar moest worden ingeleverd. Deze begroting houdt in ieder geval helemaal geen rekening met de stijging van de globale begroting, ook niet met de stijging van de specifieke kosten voor een omroep, zoals die in de omroepindex worden weergegeven. Die specifieke kosten vermeerderen van jaar tot jaar gemiddeld met 8 percent. De groenen blijven voorstander van de toepassing van dit logische principe. Aan degenen die zoals de heer Chevalier gepleit hebben voor de exacte toepassing van het decreet dat onder meer zijn naam draagt, kunnen we zeggen dat we als minimum minimum toch wel vinden dat de financiering van het decreet Chevalier-Van Rompuy moet worden toegepast. Wij hebben bijgevolg een amendement ingediend dat al werd besproken in de commissie voor Financiën en Begroting. Wij zullen het in de plenaire vergadering opnieuw indienen. Wij vragen dat de schrappingen aan het decreet ongedaan zouden worden gemaakt en dat de decretale financieringswijze onverkort zou worden toegepast. Als we die bewuste cijfers in een internationale context plaatsen, moeten we vaststellen dat onze Vlaamse omroep door de overheid toch wel heel karig wordt bediend.

In Denemarken, met vier miljoen inwoners, krijgt de openbare omroep 12 miljard frank van de overheid, bijna het dubbel van wat de Vlaamse Gemeenschap daarvoor over heeft. Zweden geeft 18 miljard frank en Nederland 17 miljard frank. De BBC, uiteraard een veel grotere cultuurgemeenschap, krijgt 80 miljard frank. Dat staat andermaal in contradictie met de mooie teksten in dit boekje. Op bladzijde 85 lees ik, ik citeer : Cultuur mag niet gelijk zijn aan luxe waarop eerst bespaard wordt bij financiële schaarste. Het

Van Dienderen

gaat immers om een essentiële menselijk en maatschappelijke functie. Einde citaat. Uit de analyse van de begroting door Marc Reynebeau blijkt zeer duidelijk dat precies op die cultuur wordt bespaard in tijden van financiële schaarste. U kunt natuurlijk zeggen dat daar een mouw aan gepast is, want intussen is er door de meerderheid een ontwerp van decreet goedgekeurd dat een compensatieregeling inhoudt. Het gaat om een decreet dat niet de publieke reclame invoert, zoals de heer Bartholomeeussen zegt, maar wel de publieke sponsoring. Ik weet niet of het hier gaat om een gewone verspreking dan wel om een wens voor de onmiddellijke toekomst. We weten dat heel wat mensen, ook bij de BRTN, wensen dat er op dat vlak geen enkel onderscheid zou zijn tussen de prive- en de openbare omroep en dat ze beide volop kunnen putten uit de reclamegelden.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, u hebt zich ook versproken en het is misschien goed voor het verslag dit even te corrigeren. U had het over publieke sponsoring op de BRTN. Het gaat wel degelijk over de privé-sponsoring op de BRTN.

De heer H. Van Dienderen : U hebt gelijk, mijnheer de minister. De publieke sponsoring was al mogelijk. De privé-sponsoring komt er nu bij. De VAR heeft dat trouwens al luidkeels rondgebazuind. Ik denk dat de bestellingen om hierop in te spelen al volop toestromen. Ik richt mij nu even tot de heer Olaerts. Zijn partijgenoot, de heer Van Grembergen, zei in de commissie dat de BRTN absoluut niet mag gaan zoeken hoe ze de vermindering van de dotatie door extra reclame kan compenseren. De VAR heeft het initiatief ingezet en ik moet zeggen dat de BRTN zou getuigen van slecht beheer wanneer zij dat niet zou doen.

Enerzijds worden hen middelen afgenomen en anderzijds biedt men wettelijk de mogelijkheid andere inkomsten aan te trekken. Zij doet dat ook, maar ik vraag mij af hoe u daarop zult reageren. Met deze regeling doet men dan ook weer een stapje in de tegenovergestelde richting van de mooie intenties in dit Vlaanderen-Europa 2002. Er wordt daarin namelijk ook gezegd dat de openbare omroep niet de weg van de commercialisering mag opgaan. Welnu, het onlangs goedgekeurde ontwerp van decreet doet niet anders. Het protest van collega Van Grembergen in de commissie zal daar niet veel aan veranderen.

Inzake het Filmfonds ben ik het eens met vorige sprekers, die beweerden dat het formeel ongezond is dat dit fonds gecreëerd wordt door een programmadecreet in plaats van door een gewoon decreet. Het onderwerp is belangrijk genoeg om dat op een andere manier te doen. In tegenstelling tot collega De Clerck vind ik 307 miljoen frank toch maar een bescheiden stap. Tijdens de voorbije Europese top is een witboek goedgekeurd. Men gaat iets doen aan de werkloosheid.

Een van de sterk in het oog springende middelen om de werkgelegenheid te bevorderen, zijn de transeuropese netwerken, de uitbreiding van de luchthavens, 12.000 kilometer nieuwe autowegen in de twaalf lidstaten. Ik heb het witboek zelf nog niet kunnen inkijken, maar volgens wat de pers hierover meldt, heb ik niet kunnen uitmaken dat dit witboek culturele jobs voorstelt. Mijnheer de minister, ik stel dus vast dat u en uw collega's van Cultuur in Europa tekort zijn geschoten. Infrastructuurwerken betekenen geen verrijking van het leven, het domein waarvoor u bevoegd bent, kan dat wel. Het Verrebroekdok bijvoorbeeld, dat uw collega van Openbare Werken wil, zal 6 miljard frank kosten en weer een prachtig natuurlandschap visueel verminken en voor meer stank, lawaai, verkeer en verkeersdoden zorgen, terwijl we al een

Doeldok hebben, dat alleen door de surfers wordt gebruikt. In de cultuursector kan je voor 6 miljard frank heel wat meer jobs scheppen dan bij de aanleg van een dok. De cultuurjobs zijn ook veel waardevoller voor het menselijk leven.

Een derde hoofdstukje van dat boekje Vlaanderen-Europa 2002 gaat over de schrijvende pers. Het regeerakkoord zegt hierover trouwens ook mooie dingen. Ik citeer even : De Vlaamse regering zal initiatieven steunen voor de schrijvende pers met het oog op de informatieve kwaliteit en met waarborg van de redactionele onafhankelijkheid. Einde citaat. In de commissie heb ik gehoord dat u bereid bent hiervoor 250 miljoen frank uit te trekken, per jaar.

Minister H. Weckx : Ja en dat gedurende vijf jaar.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, in ruil voor die niet onaanzienlijke tegemoetkoming hebt u geen redactionele onafhankelijkheid verkregen, geen versterking van de positie van de journalist die de kwaliteit van de schrijvende pers zou garanderen. U hebt gezegd dat hoofdredacteurs en de kranteneigenaars op die eis niet zijn willen ingaan. Mijnheer de minister, zoveel op tafel leggen voor de uitgevers van de schrijvende pers, zonder daar voorwaarden aan te verbinden, is toch beneden alles. Samen met het toekennen van deze bedragen had u de doelstellingen van uw eigen regeerakkoord kunnen waarmaken. Ik ben overigens niet de enige die vindt dat de pers de verscheidenheid, de redactionele onafhankelijkheid niet dient. De Leuvense mediadeskundige Jan Drijvers stelt in *Kultuurleven* : De perssteun heeft de krantenredacties niet meer bescherming geboden, de journalisten niet onafhankelijker gemaakt, de globale kwaliteit van onze pers nauwelijks verhoogt. Einde citaat. Mijnheer de minister, u verhoogt het bedrag, maar u slaagt

Van Dienderen

er niet in een statuut voor de journalisten te doen aanvaarden door de uitgevers en hoofdredacteurs.

Minister H. Weckx : Sta mij toe iets recht te zetten. Mijnheer Van Dienderen, u verwijst naar het verslag, maar u zegt niet alles. Ik heb in de commissie herhaaldelijk gezegd dat wij een overeenkomst hebben afgesloten tot oprichting van een stichting Pers. Wij hebben al kandidaturen uit diverse gremia binnen. Een groep heeft nog geen kandidaturen ingediend. Ik hoop dat wij die stichting begin volgend jaar kunnen oprichten en kunnen laten functioneren. Een van de opdrachten van die stichting zal zijn het uitwerken van een statuut voor de redacties. Mijnheer Van Dienderen, één zinnetje uit het verslag halen en de rest weglaten is nogal unfair.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, ik stel vast dat u bereid bent 250 miljoen frank te betalen, zonder meer, dat de overheid in het verleden ook al veel aan de schrijvende pers heeft gegeven. Een federale interministeriële werkgroep berekende in 1987 dat de pers 9 miljard frank krijgt aan indirecte steun. Ik herhaal het, het zou niet meer dan normaal zijn dat in ruil voor die niet onaanzienlijke overheidssteun die redactionele onafhankelijkheid via een redactiestatuut zou gegarandeerd worden. Als we op de oprichting en op het functioneren van die stichting Pers moeten wachten, dan kan het nog een hele tijd duren, dan kan deze regering er al het bijltje bij neergelegd hebben voor er iets van komt. Bovendien staat het in het regeerakkoord. De overheid zou er beter aan doen te stellen dat het geld niet wordt uitgedeeld voor het redactiestatuut er is.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, het geld is nog niet betaald. Bovendien vind ik het zeer belangrijk dat men in dergelijke stichting tot overleg komt tussen de verschillende gremia die daarin hun ver-

antwoordelijkheid moeten nemen. Wij zijn voorstander van het overlegmodel en dat is ook de reden waarom we de stichting Pers hebben opgericht. Deze zal vanaf januari eerstkomend kunnen functioneren en het uitwerken van een redactiestatuut zal een prioriteit zijn.

De heer H. Van Dienderen : In het boekje Vlaanderen-Europa 2002 lezen wij ook nog op bladzijde 81 : Vlaanderen besteedt te weinig middelen aan cultuur. Einde citaat. Een analyse van uw begroting illustreert dit citaat. Uw cultuurbeleid betekent absoluut geen trendbreuk met dat van uw voorgangers. Ook het BRTN-beleid is hiervan een bevestiging. In dit boekje Vlaanderen-Europa 2002 klaagt u de commercialisering aan, maar u doet zelf stappen in die richting.

Het Filmfonds is een goede zaak, maar al te bescheiden. Dit is de sector bij uitstek voor het creëren van nuttige jobs.

En nu krijgt u nog de beloofde uit-smijter voor VTM. In het oude Rome beëindigde Cato zijn toespraken altijd met de zin *Ceterum censeo Carthaginem esse delendam*. Ik ben een pacifist. Het VTM-gebouw in Vilvoorde mag voor mij overeind blijven, moet niet in vlammen opgaan, maar ik meen dat de minister van Cultuur de reclamewetgeving moet doen respecteren, ook door VTM. Als VTM zich niet naar de wet wenst te schikken, dan moet VTM verdwijnen. (**Applaus bij AGALEV**)

De heer E. Van Rompuy : Agalev kan die uitspraak hard maken. Zullen de parlementsleden van Agalev voortaan interviews aan VTM, die verfoeilijke reclamegebonden zender, weigeren ? Zullen Mieke Vogels, Jos Geysels en u, mijnheer Van Dienderen, daar voortaan van afzien omdat die zender vernietigd moet worden ? Zult u de zender boycotten ?

De heer H. Van Dienderen : Wij

gaan alle middelen gebruiken opdat de wet inzake de reclame zou worden toegepast, maar wij zullen de nieuwsuitzending van VTM niet boycotten.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het moment is aangebroken om te kijken waar wij staan en waar wij naartoe gaan.

De snelle ontwikkeling van de media is nauwelijks bij te houden, laat staan ze in goede banen te leiden.

Vlaanderen kan inzake cultuur, meer speciaal de media, terugblikken op twintig jaar autonomie of op wat daar tot op heden voor staat.

Een eerste daad was de aanpassing van de raad van bestuur van de toenmalige BRT aan de bepalingen van het cultuurpact.

De afgelopen tien jaar zijn evenwel gekenmerkt door een verregeande liberalisering van het mediagebeuren en door privatisering. In dat verband denk ik meer bepaald aan het audiovisueel gegeven : de niet-openbare zenders – nadien lokale zenders en als het van ons afhing straks de particuliere zenders – , de kabel-distributie en daaraan gekoppeld de introductie van de commerciële omroep VTM, een regeling voor doelgroepentelevisie, satelliettelevisie en aanvankelijk ook regionale televisie. Dat laatste werd bijgestuurd via een decreet op basis waarvan momenteel een zestal televisiestations operationeel zijn.

Het belangrijkste gegeven was evenwel de bevoegdheid inzake reclame, uitgewerkt in een regeling voor sponsoring en reclame en onlangs door de Vlaamse Raad bijgestuurd.

De Vlaamse Raad sprak zich recent ook uit over de technische bevoegdheid ter zake.

Mijnheer de minister, een algemene conclusie is dat de druk van de reclamegelden alles nivelleert, ook de geroemde media, ook de BRTN. Het

Olaerts

resultaat daarvan is een openbare omroep waarbij de relatie met het kijk- en luistergeld maar deels is en waaraan tevens reclamegelden worden toegevoegd. Wij moeten vaststellen dat de gemengde financiering het enige haalbare is of althans als zodanig wordt voorgesteld.

De commerciële omroep pakt nu ook uit met een cultureel hoogstaande produktie zoals Moeder, waarom leven wij en dus positief opviel, al verscheen dienaangaande ook negatieve publiciteit.

De weg naar het commercieel succes leidt kennelijk tot het bewandelen van de grijze zone tussen wat algemeen aanvaardbaar en algemeen onaanvaardbaar wordt geacht.

De reportage over pedofilie, de cursus inbreken in auto's, het gesprek over het record van een publieke vrouw inzake jojo, zijn slechts enkele voorbeelden van de meest opvallende items die de grens van de algemeen aanvaardbare normen overschreden.

Wij hadden het al vaker over het feit dat de commerciële omroep inzake reclame geregeld de grijze zone opzoekt.

Het voornemen dat dit alles niet meer zal gebeuren, berust vooralsnog op een holle realisatie.

Laten uitschijnen alsof de BRTN deze of andere grijze zones niet kent, zou niet objectief zijn.

Het goede uit alle omroepen qua uitzending en management zou de media pas aanzienlijk versterken.

Voor het voorbije jaar kunnen wij daaraan nog de start van een aantal regionale televisiestations toevoegen. Algemeen bekeken zijn deze stations wellicht illustratief voor de huidige mediasituatie : De Vlaamse Raad plaatste de opdracht op een culturele leest, maar de realiteit ziet er anders uit, ook inhoudelijk.

Financieel volledig aangewezen op

reclame hanteren de meest operationele stations dezelfde inhoudelijke formule, hen grotendeels opgedragen door dezelfde mediagroep. Van een eigen culturele invulling is dus kennelijk, onder druk van de economische wetmatigheden, weinig sprake. En of de Vlaamse decreetgever de bedoeling had de regionale zenders in handen te laten van één of twee mediagroepen die op de achtergrond de lakens uitdelen, mag worden betwijfeld.

De overheid heeft tegenover de media een zorgfunctie. Dit betekent dat zij ofwel structuren in het leven moet roepen of middelen ter beschikking moet stellen of een combinatie van beiden.

Men ziet al te vaak enkel maar de tussenkost van de overheid inzake de openbare omroep, omdat dit concreet herkenbaar is. Vergeten wij echter niet dat de overheid ook een aanzienlijke inspanning levert ten aanzien van de geschreven pers.

In de voorbije jaren heeft deze Raad gekozen om het medialandschap te liberaliseren, in hoofdzaak voor wat de audiovisuele pers aangaat, en zijn er naast de openbare omroep heel wat nieuwe structuren in het leven geroepen. Het voornaamste kenmerk van die structuren is dat het telkens om private rechtspersonen gaat die de hen toevertrouwde opdracht overwegend via de inkomsten van de reclame financieren.

Reclame is inderdaad – ook voor de overheid – het toverwoord geworden, zoals men wil laten uitschijnen dat privatisering een universeel, hedendaags mirakel is.

Terwijl vroeger de openbare dienst, aan wie het maken van radio en televisie toevertrouwd werd, ook financieel afhankelijk was van de overheid, is nu gemengde financiering het toverwoord geworden. Deze term verhult dat de financiële verantwoordelijkheid van de overheid gedeeltelijk op de privésector afgewenteld wordt. Dit biedt het voordeel

dat, in overheidstermen, de rekeningen beter kloppen.

De essentiële vraag is echter het bereikte resultaat. Wat is het resultaat van dergelijke gemengde financiering ? Ik geef een aantal voorbeelden : de oprichting van Radio Donna, de nieuwsredactie die zich ten dienste stelt van Knack, Panorama dat als duidingsprogramma geconfronteerd wordt met een herschikking van middelen en mogelijkheden – lege treinen worden immers afgeschaft, aldus Kris Borms – , NV De Wereld doet voor buitenlandse reportages graag beroep op geld van ABOS en het kinderprogramma Bengels van radio Twee, dat u luchtig aangeboden wordt door Milky Way.

Zijn dat de resultaten die de Vlaamse Raad nastreeft ?

Mijnheer de minister, is dat de doelstelling die u voor ogen heeft en nastreeft ? Wij menen van niet.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Collega Olaerts, u heeft terecht scherpe kritiek op het Vlaamse medialandschap. U zegt dat de Vlaamse omroep steeds meer gecommercialiseerd wordt.

Niet langer dan een paar weken geleden heeft uw fractie nog een stap gezet in een verdere commercialisering van de omroep. U heeft ook de privé-sponsoring aanvaard. Deze houding staat toch haaks op uw betoog van vanavond ?

De heer H. Olaerts : Mijnheer Van Dienderen, ik zal op uw tussenkomst antwoorden als ik mijn betoog beëindigd heb.

Mijnheer de minister, men kan dezelfde redenering en vaststelling maken bij de structuren die de Vlaamse decreetgever inzake privaat media-gebruik in het leven geroepen heeft.

Men kan zich afvragen of men niet oogst wat men zelf gezaaid heeft. De regionale televisie kreeg een cultu-

Olaerts

reel geïnspireerde opdracht. De eigenlijke beslissingsmacht ligt niet zozeer bij de rechtspersonen aan wie de erkenning als regionale televisie toegekend werd, maar veeleer bij Roularta, De Vlijt en Concentra. Meer nog, men stelt vast dat de programmaformule voor alle stations hetzelfde is.

Ook de lokale radio dreigt in dit centralisme verzeild te raken. Dit centralisme is opgebouwd door één of twee groepen. Zij hebben weinig oog en oor voor een daadwerkelijke lokale gerichtheid. Dan spreek ik nog niet over de voorziene cultuurcomponent.

Actief tussenkomen in het mediabeleid, zoals deze Raad de voorbije jaren gedaan heeft, is een erg belangrijke zaak.

Geregeld terugblikken of de bereikte resultaten overeenstemmen met de beoogde doelstellingen is dus een andere.

Als men terugblijkt op de resultaten stelt men ofwel vast dat de hogere doelstellingen ontbreken, ofwel dat de democratische doelstellingen niet echt bereikt worden.

Op een ogenblik dat Europa, ten aanzien van de Verenigde Staten, terecht de stelling verdedigt dat de audiovisuele sector onder Cultuur valt en niet louter op economische parameters beoordeeld kan worden, stellen wij vast dat de Vlaamse regering haar politiek — geen beleid — te veel laat bepalen door rendabiliteitsoverwegingen en economische — zeg maar financiële — wetmatigheden. Dit komt de creativiteit zeker niet ten goede.

Wanneer men zijn financiële verantwoordelijkheid te onvoorwaardelijk en te veel afwentelt op de privé-sector, moet men nadien niet verbaasd opkijken dat die sector volgens eigen wetmatigheden handelt en optreedt en erop aandringt dat de structuren zouden aangepast worden.

Ik wil er toch even op wijzen dat ook het Vlaamse publiek in feite al jaren door de overheid in het ootje wordt genomen. Ik geef u een voorbeeld. Het mag dan voor de meeste politici en enkele intimi misschien duidelijk zijn, maar voor de man in de straat bestaat er nog steeds een directe relatie tussen het kijk- en luistergeld dat jaarlijks moet worden betaald en de werking van de openbare omroep. Dat de overheid slechts zowat de helft van het kijk- en luistergeld aan de dotatie besteedt, komt de geloofwaardigheid van de politiek niet ten goede. Ook het argument dat de openbare omroep nu al de helft van het cultuurbudget opsloort, en dus daarom niet meer geld kan krijgen, lijkt in die optiek een vals argument. In feite betekent het niet meer dan dat Vlaanderen aan cultuur in feite geen frank van de normale belastingen wenst te besteden en dat de Vlamingen onder de valse noemer van kijk- en luistergeld eigenlijk een soort van cultuurbelasting betalen.

Als dat dan zeker is, dan kan de BRTN ook een cultuurdrager zijn: sterker, geprononceerder en zonder onfraaie compromissen.

Inzake de taalverzorging moet ten minste de BRTN, als cultuurdrager, in de eerste plaats de cultuurtaal gebruiken en niet zozeer de verspreider zijn van taalvervuiling en van verengelsing.

Mijnheer de minister, mag ik u trouwens nog vragen wanneer u de Vlaamse identiteit nog meer gaat beklemtonen door de BRTN aan te scherpen tot de VRT?

De overheid doet belangrijke inspanningen voor de media en voor de geschreven pers. Er zouden dan toch meer minimale waarborgen mogen ontstaan, zonder daarom betuttelend te zijn. Er zijn dan wel de nieuwe protocolakkoorden met de geschreven pers, maar die zijn onvoldoende verrijd.

Nog meer aandacht is er nodig voor onder meer een degelijk redactiesta-

tuut voor journalisten, voor authenticiteit, objectiviteit, verscheidenheid, de informatiedrager, de keurige duider, de promotie van wetenschap, techniek, kunst en het correcte Nederlands en zelfs originele humor. Ik weet dat er in de stichting voor de Vlaamse pers heel wat op stapel staat en dat dit niet ineens kan worden verwezenlijkt.

Wij vermoeden echter ook dat, mocht de grote liberale Vlaming, Juul Hoste, de huidige krantenbladzijden omdraaien, hij uit zijn graf zou rechtveren.

Vlaanderen is dan wel een klein taalgebied, maar met steeds meer slabbakkende vertoningen, compromissen, winstvertekende uitgaven, persvrijheid met afzichtelijke barensweeën, nieuws dat letterlijk verslaan wordt, onderuit gaat — daarom niet knock-out maar toch gehandicapt — reclamegeilheid, amusement dat bah-musement wordt, een clichématig mediawereldje dat stuitend de kassa doet rinkelen, deelnemers die zich met of zonder zelfverachting in hun hemd laten zetten of provocaties voor de publiciteit van smakeloosheid, vulgarisatie en verpulping of mediamensen die hun ziel herhaaldelijk verkopen voor cijfers van reclame, sensatie, kijken, zappen, luisteren en lezen.

Ik mag deze aanklacht niet in de schoenen van deze Vlaamse Raad schuiven. Er waren de intenties. Dat is het verschil tussen de intenties en de realiteit. Dat wenste ik te beklemtonen.

De vervuiling via de reclamebladen, die nochtans informatiedrager kunnen zijn, is een gekende vaststelling, maar de vervuiling elders en in de ether moet, alhoewel anders, niet onderdoen en ook hier is een milieu-beleid noodzakelijk.

Ik wens duidelijk te zeggen dat wij geen cultuurpessimisten zijn. We zijn attent voor de flitsende en de vernieuwende facetten, voor de nog te realiseren mogelijkheden. Wij zijn

Olaerts

echter ook alert voor de tekortkomingen in de dagelijkse praktijk ten opzichte van de uitgevaardigde decreten. Samen moeten wij die weg op die een lange weg is.

De Volksunie steunt de minister daarin onvoorwaardelijk : kritisch, maar ook herdenkend, medewerkend en, als het kan, ook heel graag creatief.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer F. Sarens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in mijn uiteenzetting wil ik mij voornamelijk beperken tot de bespreking van de BRTN-begroting en vervolgens enkele concrete vragen stellen.

Het feit dat, in het kader van de begrotingsinspanningen, die van alle departementen werden verwacht, ook de aanvullende dotatie van de BRTN werd verminderd, heeft ook vandaag aanleiding gegeven tot heel wat discussie.

Onze fractie sluit zich aan bij het standpunt van de minister.

Vooreerst is er de juridische vraag. Het is juist dat de basisdotatie en de aanvullende dotatie aparte rechtskracht hebben. Daar waar de basisdotatie een automatisch subjectief recht is, is de aanvullende dotatie dat niet. Zij wordt uitbetaald op basis van een toekenningsbesluit van de Vlaamse regering. Hierin worden de voorwaarden gepreciseerd waaraan de BRTN moet voldoen om de aanvullende dotatie te krijgen.

Deze voorwaarden moeten door de Vlaamse Raad worden ingevuld ter gelegenheid van de bespreking van het Meerjarenplan. Het is dus de Vlaamse Raad die beslist over de aanvullende dotatie. Dit is zo en blijft zo, naar mijn gevoel.

De Vlaamse regering heeft echter, volgens het Rekenhof, het recht het BRTN-decreet bij begrotings- en

programmadedcreet te wijzigen. Daarom is de techniek die de Vlaamse regering heeft gebruikt om de aanvullende dotatie te wijzigen, juridisch correct.

Wat de begrotingsinspanning zelf betreft, vindt onze fractie de besparing die de BRTN wordt opgelegd, begrijpelijk en aanvaardbaar, gezien het feit dat het hele budget van cultuur besparingen heeft moeten ondergaan. Indien alleen de BRTN, die een flink deel van de begroting van cultuur opslokt, van deze maatregel gespaard zou blijven, dan zou dit terecht op kritiek worden onthaald.

Bovendien blijft de besparing beperkt tot 0,77 percent van de totale begroting van de BRTN. Dit is ons inziens geen overdreven inlevering. De particuliere sponsoring zal worden opengetrokken naar de BRTN ; de reclame-inkomsten zullen dus stijgen.

De netto-besparing voor de BRTN bedraagt 68,6 miljoen frank, op zich een aanzienlijk bedrag. Maar zeggen dat men hierdoor geen ernstige televisie meer kan bieden, is toch lichtelijk overdreven. Het gaat inderdaad slechts om 0,77 percent van hun totale begroting. De totale begroting van de BRTN is in enkele jaren toegenomen van 6 tot 8,5 miljard frank.

Verder willen wij duidelijk zeggen dat de zekerheid die het BRTN-decreet heeft ingebouwd voor de financiering van de Vlaamse openbare omroep fundamenteel is en moet worden gehandhaafd. Daarnaast moet de Vlaamse Raad, in het kader van de bespreking van de meerjarenplanning, bij zijn evaluatie kunnen beschikken over het instrument van het toekennen van de aanvullende dotatie. Wij vragen dan ook dat bij de begrotingscontrole 1994 geen extra inspanningen van de BRTN zouden worden gevraagd en dat het decreet bij de opstelling van de begroting 1995 wel zou worden gerespecteerd.

Ik wil dan even blijven stilstaan bij

de uitbreiding naar de commerciële sponsoringsmogelijkheden van de openbare omroep. Voortaan zal de BRTN, behalve op de bestaande publieke sponsoring, ook een beroep kunnen doen op commerciële sponsoring. Deze bijkomende middelen zijn uiteraard welkom voor de werking van de openbare omroep. Er moet echter worden gewaarschuwd voor de steeds luider klinkende roep naar reclamegelden. Als de BRTN reclame zal mogen uitzenden, zal de druk van de kijkcijfers nog groter worden. De adverteerders zullen op deze manier hun invloed enorm uitbreiden en de BRTN zal op de duur haar taak van openbare omroep moeten opgeven. Bij verdere commercialisering van de openbare omroep zal het ook steeds moeilijker verdedigbaar worden dat er gemeenschapsgelden ter beschikking van deze omroep moeten worden gesteld.

Sta me toe dat ik nu enkele bedenkingen maak over de BRTN-radio. De BRTN-radio heeft een zeer groot marktaandeel – men spreekt van 85 percent – en heeft met haar vijf netten een zeer gevarieerd aanbod. Dit monopolie is verdedigbaar omwille van de kwaliteit ervan.

De inkomsten uit radioreclame bedragen ongeveer 600 miljoen frank. Dit is bijna de helft van de uitgaven die de BRTN doet voor de radio. De inkomsten uit reclame zijn voor de radio dus zeer belangrijk. Ook hier wil ik waarschuwen voor overdrijving. Ik heb vernomen dat de BRTN-leiding eventueel de mogelijkheid tot uitbreiden van de reclametijd in overweging wenst te nemen. Als de grens van de verzadiging van reclame bereikt is voor de luisteraar, bewijst men daarmee de luisteraar noch het medium radio een goede dienst.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Sarens, u verkleint steeds de dotatie en geeft aan de BRTN de mogelijkheid om ettelijke minuten

Van Dienderen

reclame per uur uit te zenden. Momenteel gebruikt de BRTN daarvan maar 25 percent. U hebt evenwel als wetgever een mogelijkheid van 100 percent gegeven. Zult u nu zeggen dat zulks niet mag ? Zult u nu ook zeggen dat de BRTN op een wat terughoudende manier gebruik zal moeten maken van de mogelijkheid om met particuliere sponsoring te werken ? Maak dan toch andere wetten !

De heer F. Sarens : Mijnheer Van Dienderen, wij zijn inderdaad voorstander van een dubbele financieringsmogelijkheid, maar binnen bepaalde grenzen. En deze grenzen willen we duidelijk aangeven. We waarschuwen eveneens voor mogelijke gevaren.

De heer H. Van Dienderen : Leg die grenzen dan decretaal vast !

De heer F. Sarens : Dat is onmogelijk !

De heer H. Van Dienderen : U hebt het wel gedaan voor de radio ! De grenzen liggen daar evenwel veel te hoog.

Wanneer u in de dotatie van de openbare omroep snoeit en de BRTN toelaat om viermaal meer reclame uit te zenden, dan kunt u toch niet zeggen dat ze er geen gebruik van mag maken. U hebt de toelating gegeven !

De heer F. Sarens : De Vlaamse Raad kan haar rol volledig spelen. Vandaar mijn oproep.

De heer H. Van Dienderen : Zet dat dan om in wetten !

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, dat is de foute redenering die u steeds opnieuw maakt. U wilt steeds schroeven, decreteren, reguleren, optreden !

De heer F. Sarens : Indien men de landelijke commerciële stations zou toelaten, naast regionale, zoals die nu bestaan, dan is de kans groot dat

ze allemaal marginaal worden en er dus een kwaliteitsverlies ontstaat. Wij geloven tevens dat één landelijk commercieel station toelaten, niet haalbaar is. Bovendien is de reclamemarkt in Vlaanderen weinig elastisch en kunnen wij daar niet op blijven steunen. Net als voor televisie, moeten wij even verder in de toekomst denken en ons niet beperken tot wat vandaag of morgen zal gebeuren.

Ten slotte stel ik nog twee eenvoudige concrete vragen. Ik was wel aanwezig in de commissie en heb de bijlage gelezen. Uit dit alles kon ik inderdaad opmaken dat per jaar 250 miljoen frank ter beschikking zou worden gesteld van de geschreven pers. Verder bleek daaruit ook dat de onderhandelingen nog niet waren afgerond. Boekte u op dit vlak al vooruitgang en welke perspectieven biedt dit alles ?

Vervolgens wil ik nog graag weten wat de regering precies wil aanvangen met het BRTN-gebouw aan het Flageyplein. Het veelvuldig gebruik van asbest bij de bouw, stelde ons immers voor een milieuvraagstuk en riep vragen op inzake een eventuele ontruiming. In dit perspectief zullen wij in elk geval de begroting goedkeuren.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik snijd eerst even een algemeen thema aan. De begroting van het departement Cultuur staat loodrecht op wat deze regering in de brochure Vlaanderen-Europa 2002 heeft geschreven.

Ik haal een tweetal cijfers aan ter verduidelijking. In eerste instantie steeg de begroting van Cultuur over drie begrotingsjaren met 16 percent.

Ten tweede, noteren wij ook voor het begrotingspakket inzake de Kunsten – een uitermate belangrijk gegeven in het cultuurbeleid – een

toename in dezelfde periode met 23 percent. In economisch ongunstige tijden is dit een ongeëvenaarde prestatie. Het cultuurbeleid geniet bij deze regering dus wel degelijk voorrang. Ik ontken met klem dat de stijging van de begroting Cultuur niet redelijk zou zijn.

Met betrekking tot het filmbeleid kan ik u meedelen dat de keuze voor een begrotingsfonds A en niet voor een DAB een duidelijke opportuniteitsbeslissing is. Wij kozen voor een begrotingsfonds A omdat dit geen eigen structuur of personeel heeft. Het beschikt dan netto over 307 miljoen frank aan werkingsmiddelen.

Ik herhaal dat er geen eigen structuur en geen eigen personeel is.

Mevrouw Dillen heeft opgemerkt dat er op grond van het advies van de vertegenwoordiger van het Rekenhof wel eens een wettelijk probleem zou kunnen zijn omdat wij hebben gekozen voor een fonds dat wordt gespijsd met een dotatie uit economie en uit cultuur.

Bij de oprichting van dit fonds, werd de afwijking van artikel 45 van het koninklijk besluit van 1991 uitdrukkelijk voorzien in het programmadecreet. In artikel 4 is namelijk bepaald dat de bepalingen van de wet van 16 maart 1954, met betrekking tot een instelling van categorie A, op dit fonds van toepassing zijn, voor zover er hiervan niet wordt afgeweken. In artikel 8.1 wordt in de afwijking op het hogervermelde artikel 45 echter uitdrukkelijk voorzien. De middelen van dit fonds bestaan onder meer uit de jaarlijkse dotaties ten laste van het programma media en van het programma algemeen economisch beleid van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Daar de afwijkingen op de wetten op de rijkscomptabiliteit uitdrukkelijk zijn voorzien in het oprichtingsdecreet, zijn de opmerkingen van het Rekenhof in verband met de spijzing uiteraard niet relevant.

Weckx

De heren Chevalier en Van Dienderen vragen waarom wij toch vasthouden aan een programmadecreet en waarom er geen afzonderlijk decreet werd uitgevaardigd. Wij hebben voor het programmadecreet gekozen omdat dit decreet, gelet op de formulering van de artikelen, hierin perfect past. Het fonds Film voor Vlaanderen groepeert een aantal begrotingsposten en gaat de versnippering van het begrotingslandschap tegen. Dit is onder meer het geval op het vlak van de cultuur, wat ook uitdrukkelijk in het regeerakkoord staat.

Zowel politiek als vanuit de sector bestaat er een zeer grote eensgezindheid om via de samenvoeging van de middelen voor cultuur en economie, de audiovisuele productie te stimuleren. In maart 1993 hebben de minister-president en ikzelf een hearing gehouden, waarop deze materie uitvoerig is besproken. Er waren ongeveer honderd vertegenwoordigers uit de sector aanwezig. Er was een consensus om vlug operationeel te worden. Er zijn geen overheidskosten.

Door deze constructie zijn wij hierin geslaagd en dit wordt door de filmmakers, de verdelers en alle andere betrokkenen aanvaard en toegejuicht.

De heer Chevalier vroeg waarom ik het decreet Dewael-De Batselier niet heb hernomen. Het voorliggend ontwerp sluit bijzonder nauw aan bij het vorige ontwerp. Dit decreet handelt over de samenvoeging van de middelen voor cultuur en economie. Dit was ook het geval in het vorige ontwerp. Een andere overeenkomst is dat in de uitbreiding naar de videoproduktie uitdrukkelijk is voorzien. De punten met betrekking tot het inschrijven van de criteria voor de beoordeling van de Vlaamse inbreng zijn bijna identiek. De oprichting van een selectiecommissie was in het vorige decreet ook voorzien. De oprichting van de hoge raad die

de Vlaamse regering over het algemene beleid in de audiovisuele sector moest adviseren, is op advies van de Raad van State geannuleerd. Het advies van de Raad van State was dat deze raad door de regering bij besluit moet worden opgericht.

Dat is de enige reden waarom de Hoge Raad – en dat is een verschil met het decreet van de voorgangers – niet is opgenomen in de eerste artikelen van het programmadecreet.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de minister, zal de regering bij besluit die Hoge Raad dan oprichten ?

Minister H. Weckx : Ik kan u daar positief op antwoorden, het is inderdaad de bedoeling van de regering en dat staat ook in onze nota als antwoord op de Raad van State. De Hoge Raad zal de regering adviseren voor algemene beleidsopties in de audiovisuele media, terwijl de selectiecommissie zich zal moeten buigen over de concrete dossiers.

Het verschilpunt met het decreet van de heren De Batselier en Dewael is precies dat er geen aparte structuren worden opgericht. U herinnert zich dat men in dat decreet twee aparte structuren met eigen personeel en middelen oprichtte – het is de enige reden waarom wij dit deel van het decreet eruit hebben gelaten – maar er zal alleszins én een Hoge Raad én een hernieuwd samengestelde selectiecommissie worden opgericht.

Om misbruiken tegen te gaan, wordt detaxatie ook alleen voor de langspeelfilm voorbehouden. De middelen die daardoor vrijkomen, zullen de productie van langspeelfilms, maar ook van kortfilms, documentaires en kunstfilms ten goede komen. Omdat de kortfilm de voorname, zoniet de enige mogelijkheid is om jong, aankomend talent te laten doorgroeien, en het een moeilijk te commercialiseren genre betreft, is een hoger betoelagingspercentage verantwoord. De detaxa-

tie wordt dus alleen behouden voor de langspeelfilms.

De heer P. Chevalier : Ik vrees dat de animatiefilm hier buiten de prijzen valt. Hij is in het decreet opgenomen, maar de detaxatie geldt dus blijkbaar niet voor de animatiefilm. Wij hebben in Vlaanderen tweemaal een Oscar gewonnen met een animatiefilm. Die kunstvorm, die zo specifiek Vlaams is en aansluit bij de filmtraditie van ons land, moet volgens mij ook die voordelen kunnen genieten.

Minister H. Weckx : Wanneer de animatiefilm een kortfilm is – wat veelal het geval is – dan zal deze film een hoger betoelagingspercentage kunnen genieten. Is de animatiefilm een langspeelfilm – er staat een belangrijk project met de naam Taxandria op het getouw – dan zal de detaxatie inderdaad mogelijk zijn.

De heer P. Chevalier : Dit project duikt inderdaad regelmatig als een monster van Loch Ness op.

Minister H. Weckx : Wij hopen dat dit project eindelijk zal kunnen worden gerealiseerd. Aangezien de distributie van kortfilms steeds een probleem was, ligt het ook in de bedoeling van de regering om de mogelijkheid te creëren om distributievoorschotten te verlenen, en er wordt overwogen om aan de gesubsidieerde filmfestivals de verplichting op te leggen om Vlaamse kortfilms te vertonen. Op het culturele vlak is dit immers bijzonder belangrijk om de jonge kandidaat-filmmakers bij het publiek bekend te maken.

Op de vraag over de samenstelling van de Vlaamse audiovisuele selectiecommissie kan ik kort antwoorden : in de nieuw samen te stellen selectiecommissie zullen ook een aantal mensen uit de economische sector zetelen, daar waar deze commissie tot op heden werd benoemd door de minister van Cultuur.

Ik zal trachten de concrete vragen in

Weckx

verband met de BRTN te beantwoorden, voor zover dit nog niet is gebeurd in de commissie en niet in het verslag werd opgenomen.

Mijnheer Chevalier, om de autonomie ten overstaan van de BRTN te beklemtonen, heeft de decreetgever van 1991 in het artikel 23 ingeschreven dat de Vlaamse regering aan de gemachtigde derden een dotatie toewijst waarmee zij hun programma's moeten realiseren. De begroting 1992 kon niet tijdig worden goedgekeurd omdat de nieuwe regering die is aangetreden in 1992, de begroting die door de vorige regering was opgesteld, heeft herwerkt. De derden hebben daarom bijzonder lang op hun geld moeten wachten. Sommige van hen zijn ten gevolge van deze laattijdige beslissing in zware moeilijkheden gekomen en moesten kredieten opnemen. De subsidies van 1992 werden pas op het einde van dat jaar uitbetaald.

Vorig jaar waren er geen moeilijkheden. De BRTN heeft toen gezorgd voor de uitbetaling aan derden op de manier waarop zij van de regering haar dotaties ontvangt, namelijk via voorschotten. Met de nu voorgestelde formule blijft de onafhankelijkheid ten opzichte van de derden gehandhaafd.

De Vlaamse Raad legt het totale bedrag voor de derden vast en de Vlaamse regering bepaalt de verdeling van de subsidies aan de derden via een besluit dat in het begin van het jaar wordt genomen en geldt voor het hele jaar. Dit besluit is nu klaar, het wordt eventueel nog volgende week aan de regering voorgelegd of alleszins in het begin van januari. Dit besluit zal dan worden goedgekeurd door de Vlaamse regering op basis van de regeling van het voorgaande jaar.

De heer Sarens heeft de elementen wat de dotatie aan de BRTN betreft, terecht herleid tot hun ware proporties. Aan de dotatie van de BRTN

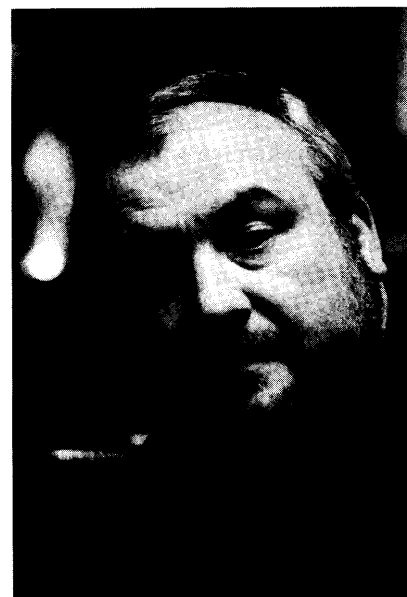
wordt niet geraakt. Mijnheer Chevalier, u herinnert zich wellicht dat wij in 1992 het decreet op dat punt hebben gewijzigd. De afrekening van het kijk- en luistergeld kwam immers telkens te laat en deed hiaten ontstaan omdat niet kon worden bepaald welk gedeelte van het kijk- en luistergeld aan de Vlaamse Gemeenschap zou worden toegekend. Vermits aan de BRTN 49,5 procent van het kijk- en luistergeld toekwam, werd men geconfronteerd met het probleem dat op een gegeven ogenblik zelfs een hiaat bestond van bijna 300 miljoen frank.

Wij hebben er dus goed aan gedaan om vanaf 1992 een bedrag in het decreet in te schrijven om de schommelingen weg te werken. Dit bedrag werd berekend op het gemiddelde van 1989, 1990 en 1991 en geïndexeerd. Dit gebeurde uiteraard niet op basis van de overdreven hoge omroepindex, die in 1992 8 procent bedroeg, maar op basis van een gecombineerde index, voor 53 procent de index van de lonen en voor 47 procent de index van de kleinhandelsprijzen. Ik vermeld deze gegevens omdat ik weet dat het geheugen in de politiek kort is. Ik wil er enkel aan herinneren op welke wijze en waarom in het voordeel van de BRTN dit decreet in 1992 werd gewijzigd. Het was de bedoeling hen een grotere bedrijfszekerheid te geven. Wij zijn hier trouwens in geslaagd.

Er werd weinig of niet gesproken over de dotatie – dit betreft immers slechts een peulschil van 7,05 miljard frank -, maar uitsluitend over de aanvullende dotatie.

Het Rekenhof heeft duidelijk bepaald dat de Vlaamse regering juridisch bevoegd is om aan de aanvullende dotatie te raken. Ik ben de eerste die zich zorgen maakt over het feit dat de bedrijfszekerheid hierdoor voor een klein stukje in het gedrang kan komen.

Het is juist dat ik in de laatste van de diverse rondjes die wij in de be-

SP-Raadslid Marcel Bartholomeussen verdedigde het standpunt van een gemengde financiering voor de openbare omroep

grotingsbesprekingen hebben gelopen ook aan de BRTN een besparing heb gevraagd op hun aanvullende dotatie, wat overeenkwam met 0,77 procent van het totaal van de ontvangsten die de BRTN in 1994 zal hebben.

De heren Bartholomeussen en Sarens hebben mij concreet gevraagd wat mijn standpunt is voor de toekomst. Ik wil daarin duidelijk zijn. Ik heb het signaal van de Vlaamse Raad goed begrepen. Ik zeg dat ook namens de Vlaamse regering. Indien nodig zal ik daar in de regering natuurlijk op terugkomen. Ik herhaal dat ik, zoals in het verleden, de BRTN-begroting en de decretale dotaties maximaal zal blijven verdedigen. Ik hoop met u dat het mogelijk wordt het meerjarenplan integraal uit te voeren. Het lijkt mij evenwel dat uw meer dan dringend verzoek eigenlijk tot de hele Vlaamse regering was gericht. Ik zal dit herhalen binnen de Vlaamse regering zodat er enerzijds geen bijkomende inspanningen zullen moeten worden ge-

Weckx

daan bij de begrotingscontrole 1994 en dat wij de BRTN anderzijds vanaf 1995 een maximale bedrijfszekerheid zullen kunnen waarborgen.

Men heeft gesproken over de regionale televisie. Mijnheer Olaerts, ik deel niet helemaal uw standpunt. Ik leef in een gebied waar de Vlaamse regionale televisie in Brussel sinds drie maanden op het scherm komt. Ik volg dat programma regelmatig. Het voordeel van de regionale televisie is dat men ook nog zeer laat kan kijken naar de uitzending. Ik heb natuurlijk geen andere ervaring, maar ik kan u zeggen dat de wijze waarop dit regionaal medium op het scherm wordt gebracht helemaal aansluit bij de opdracht die wij hebben gegeven, namelijk sociaal-culturele boodschappen brengen via allerlei reportages uit eigen streek. Dit wordt in Brussel gebracht met een grote frisheid, met een variatie van items die vaak niet terug te vinden zijn op andere zenders, zelfs niet op buitenlandse zenders. Ik vraag dan ook de ervaring die ieder van ons in zijn eigen streek zal opdoen – er zijn er nog maar een zestal die functioneel zijn – bijeen te brengen. Ik heb toegezegd dat wij na een jaar een evaluatie zouden maken, eventueel aan de hand van beelden. Uitzendingen mogen niet langer zijn dan twintig, in Brussel veertig, minuten per dag. We zullen ons bij die evaluatie dan baseren op bewijsstukken en niet op wat we gehoord of gelezen hebben.

Men beweert dat de regionale televisie totaal gecommercialiseerd is omdat ze in handen is van een aantal grote groepen in Vlaanderen. Ook de RAR verzorgt via de Vlaamse televisie in Brussel de reclame. Ik volg dit van nabij en ik kan u zeggen dat de raad van bestuur autonoom beslist, inclusief de problematiek van de publiciteit. Het is misschien niet overal zo, maar de ervaring die ik na drie maanden heb opgedaan met de regionale zender in Brussel is op

dat vlak bijzonder positief. Wij mogen niet alles en iedereen over dezelfde kam scheren. Inzake de steun aan de pers is het ook de bekommernis van de minister van Cultuur dat het pluralisme van de geschreven pers in de eerste plaats maximaal aan bod moet kunnen komen. De overheid moet in de eerste plaats daarover waken.

Ik heb nog altijd geen probleem met het feit dat de steun aan de geschreven pers nog altijd gebaseerd is op de wet van 1979. Die steun kan maar worden gewijzigd indien de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers, althans de Vlaamse afdeling, andere voorstellen voorlegt aan de overheid, zoals bepaald in de wet van 1979. Dit lijkt mij nog altijd een goed systeem, waar de Vlaamse overheid op het ogenblik niets wil aan veranderen.

Uiteraard zou ik nog iets kunnen zeggen over het betoog van de heer De Clerck inzake de film en de audiovisuele middelen. Hij heeft verwezen naar de GATT-onderhandelingen en de besluiten die desbetreffend uit de bus zijn gekomen. Commissaris Pinheiro met wie ik gisteren nog in contact was, was duidelijk tevreden over de conclusies van de onderhandelingen in die zin dat de Europese Unie geen concessies gedaan heeft. Daarover kunnen wij ons verheugen. Bovendien was de Europese Unie eensgezind in dit dossier. Op het overleg in Bergen, begin oktober, was dit nog niet het geval. De Europese Unie heeft aangetoond dat ze gevoelig is voor culturele waarden en zal in de toekomst nog meer aandacht besteden aan de audioculturele sector, in het bijzonder aan de toepassing van de nieuwe technologieën.

De conclusie die wij moeten trekken uit het feit dat het audio visuele buiten het GATT-akkoord is gehouden, is dat de audiovisuele sector in Europa moet worden behandeld als een culturele materie en dat de bescherming van de verschillende culturen

binnen Europa niet alleen moet worden toegelaten, maar ook moet worden bevorderd.

De grote opdracht voor Europa is nu diezelfde filosofie waarvan Europa is uitgegaan in de onderhandelingen met de VS ook binnen Europa toe te passen. Op dat stuk hebben we nog een hele weg af te leggen, maar ik kan de Vlaamse Raad alvast toezeggen dat ze hiervoor in ieder geval op de Vlaamse minister van Cultuur kunnen rekenen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de minister, in verband met de Vlaamse indentiteit van de BRTN, zou ik u willen vragen of u akkoord gaat met een naamswijziging. Wat denkt u van VRT als nieuwe benaming ?

Minister H. Weckx : Hoewel dit punt niet in het regeerakkoord is opgenomen, heb ik als minister van Cultuur geen bezwaar tegen een naamswijziging als hierover een consensus bestaat in de Vlaamse Raad.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 9.30 uur en 14 uur opnieuw bijeen om de algemene bespreking voort te zetten met de materies Welzijn en Gezondheid, de materie Cultuur en de materies Openbare Werken en Vervoer.

Is de Raad het daarmee eens ? **(Instemming)**

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 19.18 uur.
